

עיריית הוד השרון

ישיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/13 מיום ה', ט"ו אייר, תשע"ג, 25.4.2013

נוכחים:

ראש העירייה	-	חי אדיב
סגן ומ"מ ראש העירייה	-	יגאל שמעון
סגנית ראש העירייה	-	אביבה גוטרמן
המשנה לראש העירייה וחבר מועצה	-	יחיאל דמארי
חבר מועצה	-	משה ארז
חבר מועצה	-	יעקב שויצקי
חבר מועצה	-	חיים שאבי
חבר מועצה	-	יואב רוזן
חבר מועצה	-	יגאל הררי
חבר מועצה	-	אמיר כוכבי
חבר מועצה	-	אלמוג בורשטיין

נעדרו:

סגן ראש העירייה	-	אביאל אברמוביץ
חבר מועצה	-	אלי טימור
חבר מועצה	-	נדב דואני
חבר מועצה	-	גדעון סעדי

משתתפים:

מנכ"ל העירייה	-	רפי סער
גזבר העירייה	-	מיכאל בלומנפלד
יועמ"ש העירייה	-	עו"ד ירון סולברג
מרכזת ישיבות המועצה	-	ניצה משה

על סדר היום:

- א. שאילתות של חברי המועצה.
- ב. הצעות לסדר של חברי המועצה.
  1. הצעתם לסדר של חברי המועצה מר יואב רוזן ומר יגאל הררי מיום 17.4.13-
"אגרת שילוט לעסקים"
  2. הצעתם לסדר של חברי המועצה מר יואב רוזן ומר יגאל הררי מיום 17.4.13-
"סייעות לגננות".
- ג. אישור חוזה חכירה בין מנהל מקרקעי ישראל לבין עיריית הוד השרון ותימקו בירה בע"מ בנוגע לנכס הידוע כחלקה 109 בגוש 6660 ברח' היובלים, אזור התעשייה נווה נאמן.
- ד. אישור חוזה הרשאה בין מנהל מקרקעי ישראל לבין עיריית הוד השרון בנוגע לנכס הידוע כגוש 6573 חלק מחלקות 5, 6, 9- פרויקט נחל הדר.
- ה. אישור המלצות מפרוטוקול וועדת השמות מס' 9 מיום 2.1.13:
  1. מועצת העירייה מתבקשת לאשר המלצת וועדת השמות משיבתה מיום 2.1.13 לקרוא לכיכר בסוקולוב/הנשיאים "כיכר טייסים ונווטים".
  2. מועצת העירייה מתבקשת לאשר את המלצת וועדת השמות משיבתה מיום 2.1.13 לקרוא "לזכר יצחק שמיר ז"ל ראש הממשלה לשעבר, בשם, שכונה או בית ספר".

שאלות של חברי מועצה

ניצה משה : ערב טוב לכולם אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 4/13. על סדר היום, א': שאלות של חברי מועצה. אני פותחת בשאלתה הראשונה, שאלתא של חבר המועצה יואב רוזן – "קיר אקוסטי בסקייט פארק. בעקבות פניות של תושבים המתגוררים בסמוך למתחם הספורטון, בצד המערבי, בו עומד לקום מתקן חדש נוסף, ולאור העובדה כי כל פניות התושבים לעירייה לא נענו עד כה, אבקש להשיבני ובאמצעותי לתושבים, מדוע העירייה לא תיזום הקמת תל אדמה שיכוסה בירוק ויהווה חיץ הן אקוסטי והן מתחם, בין מגרשי הספורט לבין בתי התושבים. עם כל החשיבות של מתקני הספורט, חשוב גם להתחשב בבקשת התושבים להקטין את כמות הרעש באזור, בעלות נמוכה מאוד יחסית, ניתן לשלב בין שני הדברים. עוד אביא לידיעתך, כי בסיוור שקיימתי עם תושבים במקום ראיתי כי כמות גדולה של אדמה שהוצאה מהמגרש בחפירות, כחלק מעבודות המתבצעות במקום, כבר נמצאת במקום סביר וסמוך לכביש, בו רצוי להקים את התל המלאכותי, כך שהעלויות יהיו עוד יותר קטנות וחזות המקום רק תשתפר תוך הענקת שקט יחסי לתושבים".

יש מענה של מהנדסת העיר, הגב' עליזה זיידלר גרנות: "בתכנון מתקן הסקיטפארק המוקם בימים אלו, נבדקו ונלקחו בשיקולי התכנון, רעשים אפשריים, לפיכך, תוכנן מדרון מדושא כלפי המתקן מחד, ובנוסף תוכנן המתקן כשקוע בתוואי הקרקע, על מנת למתן רעשים נוספים. הפרויקט לווה על ידי יועץ אקוסטיקה, שקבע דרישות ברורות לפיהן תוכנן המתחם. התכנון נבחן על ידו ואושר.

ניצה משה : יואב, שאלה קצרה נוספת, תשובה קצרה.

יואב רוזן : אני מודה על התשובה, אני חושב שהיא בסדר, אבל יש לי רק הערה אחת, גם עכשיו, במצב הזה, עוד לפני שהמתקן החדש פעיל, אומרים השכנים, אנחנו סובלים מהספורטק, מהמגרשים. עכשיו, עושים עוד וזה רק יוסיף, השאלה אם באמת לא לעשות איזשהו קיר אקוסטי שיפריד, שגם ייראה חזותית יפה,

הוא לא מפריע לשום דבר, הוא יהיה בסמוך למדרכה, והוא יהיה עם דשא, פרחים.

איציק בן דור: אני הייתי היום עם המתכנן בסקייט-פארק, ודווקא מה שאמרת שגם היום יש רעשים, אז אנחנו נרוויח שני דברים, התל שיהיה, והאדמה שתהיה שם, יואב רוזן: אז יהיה תל, זה לא מה שכתוב.

איציק בן דור: יהיה תל, היום אני,

חי אדיב: לא, בוא לא נערבב בין התל שהוא מתכוון לתל אחר.

איציק בן דור: לא, אני מדבר על אדמה, על סוללת אדמה.

יואב רוזן: כן, כן.

חי אדיב: אתה מסתכל על הנקודה של היום, אבל תסיים את הדברים שלך. על איזה תל אתה מדבר ואיזה תל אתה מדבר?

יואב רוזן: בוא נשמע מה תולכים לעשות. איפה?

איציק בן דור: הסוללה הזאת תהיה גם עם מושבים, מדושנת.

יואב רוזן: יפה. ואיפה הוא יהיה פיזית?

חי אדיב: לא, אני אעזור, אני אסביר את מה שהוא אומר,

יואב רוזן: מהכביש עד למגרשים, איפה הוא יהיה?

חי אדיב: הסקייט-פארק בנוי בצורה כזאת, אותה סוללה שהוא מדבר עליה, זה חלק מהתכנון המקורי של הסקייט-פארק. אם אתה מכיר אתה הסקייט-פארק ואת התכנון, אז אתה מבין שיש שם איזשהו תל שיוצר אקוסטיקה בפני עצמה, זה יועץ אקוסטי שביצע. בנוסף, ובמקביל, מתוכננים שם מקבץ של גני ילדים בצד היותר מערבי, כך שגם זה יהיה קיר אקוסטי נוסף. אין שם אפשרות טכנית לעשות תל, או סוללה כמו שאנחנו עושים במקומות אחרים, אבל הנושא האקוסטי, הוא "נר לרגלינו", ואנחנו נעקוב אחרי כל התהליכים, אם יהיה צורך באקוסטיקה אסתטית מתאימה ונדרשת, אני אעקוב, אני אהיה במעקב אחרי התהליכים האלה. זו לא אותה סוללה שאתה מתכוון, אתה מתכוון לסוללה אקוסטית שאנחנו מדי פעם עושים במקומות מסוימים, כמו שעשינו בכביש ארבע. זה דורש שטח ענק, זה לא אסתטי ולא מתאים

לאותה סביבה. צריך לעשות אקוסטיקה, נקודה, בכל מקרה. האקוסטיקה הראשונה והתכנון של הסקייט-פראק, שאני מעריך ומקווה שזה ייתן פתרון, ולא, יהיה עוד פתרון אקוסטי אחר, חיצוני, אסתטי מתאים לסביבה אורבאנית מהסוג הזה, אבל בלי קשר לשני הדברים האלה שאני אומר, מתוכנן גם מקבץ גני ילדים, מבנה עם גדרות, כך שתיווצר אקוסטיקה טבעית, נוספת.

יואב רוזן: בין המתקנים לכביש, מצד מערב?

חי אדיב: כן, כן, ויש תכנון וכנראה, בשנה הקרובה, או שנה הבאה, זה חלק ממעונות היום שקיים בתכנון, לכן נדמה לי, שהפתרון יהיה הרבה יותר טוב ממה שקיים היום, ויותר ממה שאולי מצפים. אז בעצם זה עונה על השאלה שלך.

יואב רוזן: תודה.

ניצה משה: אני עוברת לשאילתא הבאה, של חבר המועצה מר יואב רוזן - "תקלות בארגון אירועי יום העצמאות.

בעקבות פניות של תושבים, אבקש הסבר ראש העירייה לפשר התקלות שחלו בהסעות להופעה המרכזית לפארק ארבע העונות ובחזרה. למה הכוונה בתשובות שניתנו מהמוקד שחלה תקלה עם חברת האוטובוסים?

ובהמשך לכך, האם העירייה יכולה באופן חוקי להחזיר לתושב הוצאה בגין שימוש במונית ששכר כדי להגיע למופע ובחזרה?

ובעניין אחר, באותו עניין, מה פשר התקלה שחלה בהופעתו של אייל גולן, בכל הקשור לאיכות הקול הגרועה במהלך ההופעה?

ברצוני להזכיר לראש העירייה כי על אף בזבוז הכספים המשווע, נהגה האופוזיציה בסלחנות להחלטה להוציא 300,000 ₪ על הופעתו של אייל גולן, ולו רק בשל העובדה כי חלק ניכר מציבור התושבים ביקש ורצה לצפות בהופעה זו של אייל גולן. אולם עתה, משרבו התקלות גם בעניין הזה, נראה כי ראש העירייה חייב בהסבר מפורט לתושבים שלא יכלול ניסיונות שכנוע עצמי שהכול טוב וראוי".

יש פה מענה שאני חתומה עליו. "בירור שנערך עם הגורמים המקצועיים

בעירייה העלה:

העירייה, כחלק מהשירות לתושב הפעילה מערך הסעות נרחב לאירוע. בשל פרסום מוטעה על הפעלת האוטובוסים, גם בין אחת לשתיים בלילה, נערכה העירייה באופן מיידי לטיפול בבעיה ושלחה למקום מוניות אשר הסיעו את תושבי העיר לבתיהם. בהמשך נשלח על ידי המוקד העירוני סייר אשר ווידא כי אכן כל התושבים קיבלו מענה.

במהלך כל ההופעות פעלה מערכת ההגברה באופן מושלם. בהופעתו של הזמר אייל גולן הופקד על מערכת ההגברה טכנאי הגברה מטעם הזמר. עיריית הוד השרון תבדוק, באמצעים העומדים לרשותה, האפשרויות לתמורה. המחיר אותו נקבת בשאילתה כלל את הופעותיהם של שבעה זמרים ואומנים נוספים שהופיעו במהלך כל האירוע –

יגאל הררי: זאת אומרת 300,000 שקל ...

ניצה משה: דני סנדרסון, אביבה אבידן, שרי, גבי שושן, עוזי פוקס, התקווה שש, וכן די גיי שהפעיל והרקיד את הנוער. אנו מודים לכל עובדי העירייה....

יגאל הררי: הכל עלה 300,000 שקל, ניצה?

(מדברים יחד)

ניצה משה: יגאל אני, בבקשה, יגאל.

יגאל הררי: את כתבת את התשובה, אייל גולן 216 לא כולל ...

ניצה משה: יגאל, אתה מפריע לי וזה לא יפה. אני הקראתי את השאילתא של יואב, אף אחד לא הפריע, אני מבקשת.

אביבה גוטרמן: יש פה הטעיה, זה לא פייר. כן, כי זו עסקת חבילה, ועושים אותה שנה מראש,

יגאל הררי: 300,000 שקל?

אביבה גוטרמן: זה שאתם לא מבינים, כן.

יגאל הררי: את הולכת להתמודד לרשות העיר, את לא מתביישת להגיד דברים סתם?

אביבה גוטרמן: לא, אני לא מתביישת,

יגאל הררי: אני ראיתי את התשלומים.

פרוטוקול משיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/13 מיום 25.4.13

אביבה גוטרמן: מה זה קשור בכלל? איזה תשלומים אתה ראית?

יגאל הררי: 216 אייל גולן, למה את סתם מדברת?

אביבה גוטרמן: אתה ראית 300,000 שקל?

יגאל הררי: אני ראיתי 216 לא כולל מע"מ.

אביבה גוטרמן: אני רוצה שתראה לי את זה. בכלל לא שילמנו, איך ראית?

יגאל הררי: אני ראיתי 216.

ניצה משה: יגאל, זו שאילתא, תנו לי להשלים.

יגאל הררי: אל תגידי לא פייר, אל תיכנסי. למה את קופצת?

אביבה גוטרמן: אני עובדת עם התיק הזה של תיק התרבות,

יגאל הררי: אם זה עלה 300,000 שקל אני אממן את זה.

אביבה גוטרמן: יופי, אני שמחה.

יגאל הררי: אל תספרי לנו פה סיפורי סבתא.

אביבה גוטרמן: הוא מוכן לממן אם זה 300,000 שקל.

יגאל הררי: את לא יודעת את האמת אם ככה.

אביבה גוטרמן: אה, כן?

ניצה משה: יגאל ואביבה.

אביבה גוטרמן: נו, באמת.

יגאל הררי: אייל גולן 216.

ניצה משה: יגאל, זה לא נושא לדיון. נקודה. אני מסיימת,

יגאל הררי: למה?

ניצה משה: כי זו שאילתא.

יגאל הררי: כתבת פה שזה עלה 300,000 שקל.

ניצה משה: אתה שואל, אני אסיים,

יגאל הררי: כל הזמרים 300,000?

ניצה משה: אני אסיים, אני אסיים,

יגאל הררי: יש חלק ששילמו להופיע?

ניצה משה: סליחה יגאל, זו אפילו לא שאילתא שלך ....

- יגאל הררי : מה זה משנה? תגידו את האמת אבל.
- ניצה משה : סליחה, אני אסיים ויואב יש לו את הזכות לשאול שאלה קצרה ולקבל תשובה קצרה. זו המהות של שאילתא בחוק. נקודה.
- אמיר כוכבי : סליחה, המהות של השאילתא בחוק היא גם לקבל תשובה מאנשי המקצוע, את מוכנה להסביר באיזה כובע את נותנת את התשובה לשאלה הזאת?
- ניצה משה : אני עשיתי בירור מול אנשי המקצוע,
- אמיר כוכבי : למה הבירור לא מפורט? למה אין תשובות מראשי המחלקות, מראשי האגפים?
- ניצה משה : בגלל,
- אמיר כוכבי : נבחרי הציבור שאמונים לתת את התשובות האלה לציבור? ניצה, עם כל הכבוד, זה לא תפקידך לתת תשובות מקצועיות מהסוג הזה,
- ניצה משה : סליחה?
- אמיר כוכבי : אם אתם לא מציגים תשובות וזורקים פה מספרים לאוויר, אז אל תתנו תשובות מצוצות מהאצבע.
- ניצה משה : אמיר, אמיר,
- אמיר כוכבי : ניצה, אני מבין שמישהו לא רצה לתת את התשובה הזאת בשמו,
- ניצה משה : אבל ליואב תהיה הזכות לשאול.
- אמיר כוכבי : ושלחו אותך לתת את התשובה הזאת, אבל,
- ניצה משה : אמיר, ליואב תהיה הזכות לשאול, ויענו לו אנשי המקצוע.
- אמיר כוכבי : אני מבין, ויואב שאל, ולכולנו יש זכות לקבל תשובה אמיתית.
- ניצה משה : אז תחכה.
- אמיר כוכבי : ולא תשובה שכתבה לכם מחלקת דוברות.
- ניצה משה : אז תחכה לסוף.
- אמיר כוכבי : בלי שום הסבר, בלי שום פירוט.
- ניצה משה : לא, תחכה לסוף.
- אמיר כוכבי : ניצה.
- ניצה משה : אני לא צריכה לתת פירוט.

פרוטוקול משיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/13 מיום 25.4.13

- אמיר כוכבי : מישהו מנסה להאכיל את הציבור שקרים באמצעות תשובה ריקה מתוכן.
 ניצה משה : אני לא צריכה לתת שום פירוט, זו שאילתא.
 אמיר כוכבי : מה זה אומר עיריית הוד השרון תבדוק אפשרויות לתשלום. מה זה אומר?
 ניצה משה : שאילתא תנוסח בקצרה.....
 אמיר כוכבי : מה אומר המשפט הזה. אין שום בעיה, ניצה, אם כתבת תסבירי, מה זה אומר, עיריית הוד השרון תבדוק אפשרויות לפיצוי?
 ניצה משה : תחכה, תחכה.
 אמיר כוכבי : מה זה אומר?
 ניצה משה : אז תחכה. תחכה שאני אסיים.
 אמיר כוכבי : אני רוצה לדעת מה זה אומר.
 ניצה משה : אבל תחכה שאני אסיים.
 אמיר כוכבי : אבל את עוד שנייה מסיימת, ואז עוברים הלאה, אז אני רוצה לדעת,
 ניצה משה : לא, סליחה.
 אמיר כוכבי : גם באיזה כובע את נותנת את התשובה הזאת,
 ניצה משה : גם אתה לא יכול לשאול, יואב רק יכול לשאול.
 אמיר כוכבי : אני רוצה לדעת באיזה, תחת איזה כובע את נותנת את התשובה הזאת,
 ניצה משה : תחת הכובע של בירור,
 אמיר כוכבי : איזה עבודה נעשתה בשביל התשובה הזאת, ומה זה אומר, עיריית הוד השרון בודקת את האפשרויות לפיצוי?
 ניצה משה : אני...
 יגאל הררי : אם לך לא אומרים את האמת, לא צריכים להשתמש בך,
 ניצה משה : יגאל, סליחה.
 יגאל שמעון : יגאל, תן לה לענות, יגאל.
 יגאל הררי : לא, אבל תקשיבי.
 ניצה משה : זה גולש לפסים לא נכונים וזה לא יפה.
 יגאל הררי : אבל את אומרת פה דבר שאין לך אחריות למה שאת אומרת, עובדים עליך בעיניים ואת מוכרת את זה לציבור. זה לא בסדר. ניצה, מנצלים את המעמד

שלך, מתחבאים מאחורי ניירות, יכולת,

ניצה משה : ... עובדי העירייה, ולמדינת ישראל,

יגאל הררי : ... שהסכום, הנה, זה הקבלות. ואביבה גוטרמן לא תגיד שזה לא 216,000 שקל.

אמיר כוכבי : ניצה, אני מזהיר אותך, את מקריאה עכשיו תעמולת בחירות, אני מציע שתזזהרי.

(מדברים יחד)

ניצה משה : באירוע השתתפו כ-25,000 תושבים שנהנו מהמופעים המרהיבים והודו ...

(מדברים יחד)

ניצה משה : יואב, יש לך זכות לשאול שאלה, נמצא פה יוסי בייר, נמצאת פה אביבה, תקבלו תשובות. שאלה קצרה אחת.

יגאל הררי : חבל שראש העיר לא עונה לנו על כאלה דברים.

יגאל שמעון : אני אענה.

יגאל הררי : אתה לא תענה, כי אחראית על התיק זה אביבה גוטרמן, שהיא בעצמה לא יודעת מה אישרו.

אביבה גוטרמן: אני יודעת. יגאל, אני יודעת הכל. דרך אגב, כשאומרים יבדקו פיצוי, זה כבר קרה בעבר, עם להקת כוורת, אני חושבת, וקיבלנו הופעה נוספת.

יגאל הררי : למה לבדוק, אם כתבתם פה שהכל היה מושלם.

אביבה גוטרמן: יגאל, יגאל,

יגאל הררי : במהלך ההופעות מערכת ההגברה עבדה, אז למה אתם מבקשים פיצוי? אם זה היה בסדר.

אביבה גוטרמן: יגאל, אם הייתה תקלה,

יגאל הררי : זה את יכולה להסביר? הנה, סגנית ראש העיר. על מה אתם רוצים לבקש פיצוי?

אביבה גוטרמן: יגאל, על מה לבקש פיצוי? אם מערכת ההגברה לא עבדה נכון,

יגאל הררי : היא כתבה שזה מושלם.

אביבה גוטרמן: תקשיב מה שאני אומרת לך, זה כבר היה, זה כבר היה. שאר המופעים היו

בסדר, התקלה הייתה כנראה בהגברה שם, אני לא שמעתי את ההופעה, אז אני לא יכולה להגיד לך אם זה היה טוב או לא, כי הייתי במתחם הקפה. אבל אני רוצה להגיד לך שכשאומרים לקבל פיצוי, זה כבר היה, מה זאת אומרת, יש לך מישוהו, הפקה, חברת ההפקה, זה קורה, גם במופת זה היה, קורה כשאתה עושה הפקה ומשהו לא עובד נכון, יש אחריות להפקה, הם גם חתומים על זה. היה לנו את זה עם להקת כוורת, וקיבלנו מופע נוסף. אז על זה מדברים, שיבדקו ויקבלו, זה הפיצוי. יבדקו.

יגאל הררי: אבל התשובה פה לא נכונה, 300,000 שקל לא כל האומנים האלה.

אביבה גוטרמן: כל האומנים האלה היו בסכום הזה.

אמיר כוכבי: כולל אייל גולן?

אביבה גוטרמן: כולל אייל גולן.

יגאל הררי: אז אני יכול להגיד לך שאת לא יודעת מה שאת אומרת, כי יגאל שמעון, סגן ראש העיר,

18:30 ראש העירייה עוזב את חדר הישיבות.

אביבה גוטרמן: אם אתה אומר את זה,

יגאל הררי: ישבתי אצלו במשרד וראיתי את המסמך, שכתוב אייל גולן, 216,000 שקל.

אביבה גוטרמן: רגע, תקשיב, מה זה חשוב עכשיו כמה עלה,

יגאל הררי: במקרה ראיתי את החשבונות.

אביבה גוטרמן: כל האומנים, זה הסכום.

יגאל הררי: לא נכון.

אביבה גוטרמן: זה בסדר?

אמיר כוכבי: זאת אומרת, כל השישה האחרים קיבלו 5,000 שקל?

אביבה גוטרמן: מה זה אכפת לי מה קיבלו? מספק אותך הסכום הזה שזה לכולם? זאת

השאלה. אל תטעו את הציבור ותגידו 300,000 שקל היה הזה. לא הכל מותר

בשם הפוליטיקה ובשם הריצה לרשות העיר, מצטערת.

אמיר כוכבי: לשקר מותר.

אביבה גוטרמן: מי שמשקר זה הפוך,

פרוטוקול משיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/13 מיום 25.4.13

- יגאל הררי : זו לא האמת, אביבה, זה לא האמת.
- אביבה גוטרמן: יואב, אתם תבדקו. אתם תבדקו את המספרים.
- יגאל שמעון : שנייה רגע, אתה רוצה בבקשה לשאול שאלה?
- יואב רוזן : כן, בהחלט, אבל איפה ראש העיר?
- יגאל שמעון : ראש העיר יצא, אני במקומו.
- אביבה גוטרמן: נמצא פה יוסי, מנהל אגף החינוך והתרבות. תשאלו.
(מדברים יחד)
- משה ארז : ראש העיר לא צריך להיות פה.
- יגאל הררי : למה, אנחנו רוצים שראש העיר יגיד לפרוטוקול שהאומנים עלו כולם 300,000 שקל.
- יגאל שמעון : יגאל הררי, אתה מפריע לחבר שלך.
- משה ארז : מי מתייחס עכשיו לכסף? מאות בני נוער ישבו בעיר, לא נסעו לתל אביב, לא שתו אלכוהול, לא עשו תאונות, מיליון שקל, מיליון שקל.
- אמיר כוכבי : אז תגיד שזה עלה מיליון.
- משה ארז : לא נסעו לתל אביב, לא שתו אלכוהול, נשאר פה בעיר.
- יגאל הררי : מה הקשר? תכתוב חצי מיליון.
- אמיר כוכבי : אני מברך על כך, אתה צודק.
- יגאל הררי : תכתוב שזה עלה חצי מיליון.
- משה ארז : שיעלה אולי מיליון אפילו.
- יגאל הררי : למה, תכתוב את האמת, אנחנו לא נגד. למה לשקר?
- משה ארז : נשאר בני הנוער שלנו בעיר, שווה כמה שיעלה.
- יגאל הררי : מצוין, אני בעד, למה לשקר בתשובה?
- משה ארז : זאת המטרה.
- יגאל הררי : למה לשקר בתשובה? למה לשקר את מזכירת העיר?
- יגאל שמעון : סיימת? יואב?
- יגאל הררי : אה, זה לא מעניין הסכומים?
(מדברים יחד)

פרוטוקול משיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/13 מיום 25.4.13

- ניצה משה : יואב צריך לשאול שאלה קצרה, ויענו לו.
- יגאל שמעון : בבקשה.
- יגאל הררי : אין, זה כבר לא שאלה, זה דיון, אתם צריכים לתת לנו תשובות.
- יגאל שמעון : אתם שניכם אנשי ליכוד לשעבר, הבאתם פה את האוהלים הכי גדולים בהיסטוריה,
- יגאל הררי : אבל זה לא פייר, כי לאביבה ...
- (מדברים יחד)
- אביבה גוטרמן: שנה שעברה היה אותו תקציב ליום העצמאות, אותו תקציב, אותו דבר, אף אחד לא אמר מילה, אותו דבר היה שנה שעברה. בגלל שזה בחירות,
- משה ארז : יגאל, לא כולם יכולים להגיע לקיסריה, לא כולם, הבאנו את קיסריה לפה, מה קרה?
- יגאל הררי : מצוין. תגיד לי כמה זה עלה.
- משה ארז : הבאנו את קיסריה לפה.
- יגאל הררי : מה הבעיה להגיד את האמת?
- (מדברים יחד)
- ניצה משה : יואב, זה מה שאתה רוצה לדעת?
- (מדברים יחד)
- אביבה גוטרמן: יואב, כשסוגרים שנה מראש אתה מקבל מחיר יותר זול, אין מה לעשות. וזה היה, סגרו איתם שנה מראש. אתה חושב שאפשר היה,
- יגאל הררי : אביבה, עובדים עליך, נו.
- אביבה גוטרמן: די, יגאל, אני מבקשת שלא תגיד,
- יגאל הררי : אביבה, עובדים עליך, אני מקווה שלא את חתמת על זה.
- אביבה גוטרמן: אני מבקשת שלא תאמר את זה. .... כי אני גם חתומה על ציקים ועל חוזים, אז אל תגידו את זה.
- ניצה משה : אביבה, די, זה לא דיון.
- אביבה גוטרמן: לא, זה מרגיז.
- ניצה משה : יואב, תשאל בבקשה מה שאתה רוצה לשאול.

פרוטוקול משיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/13 מיום 25.4.13

אביבה גוטרמן: אני לא אוהבת שבשם הפוליטיקה להגיד, אפשר, יש אפשרות להגיד, יחיאל דמארי: מה את רוצה? הוא רוצה להיות ראש עיר, וזהו, מה הוא יגיד? שקרנים, וזה, יגאל שמעון: טוב, יואב, בבקשה.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אבל אני אשאל את השאלה.

ניצה משה: לא, אמיר אתה לא יכול לשאול שאלה, אמיר....

אמיר כוכבי: אבל שאלתי את יגאל שאלה אישית, איפה מקבלים אחד כמוהו, כזה שכל פעם ששואלים אותך שאלות שאין לך תשובה עליהם שמים את יגאל, ובורחים החוצה. לא, אני רוצה לדעת.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: תברים, יגאל הררי ורוזן. אני חייב להגיד לכם משהו, לפני שתשאל, אחד, שאני ראיתי את ההסכמים, אני רוצה רק, אביבה, אני רוצה להגיד לכם דבר אחד, בשנה שעברה שילמנו, שנה שעברה, את הסעיף של האומנים, שילמנו לו 300,000 שקל, כאשר הבאנו אז, שנה שעברה, את שרית חדד, ריטה, בועז שרעבי, תזכרו רק את ה-, ובמתחם בתי הקפה, השנה הזו שילמנו 338,000 ₪ בלבד, כאשר הבאנו את אייל גולן, דני סנדרסון, התקווה 6,

אמיר כוכבי: אז למה תקציב החגיגות גבוה יותר ב-300,000 שקל משנה שעברה? אביבה גוטרמן: לא 300.

אמיר כוכבי: אם אתה משווה את תקציב 2012, 2013,

יגאל שמעון: אני מדבר איתך עכשיו, אני מדבר איתך, שאלת ואני עונה לך.

אמיר כוכבי: כמעט 3 מיליון שקל השנה, על חגיגות וטקסים ביום העצמאות.

יגאל שמעון: לא עצמאות, כל השנה. סליחה,

אמיר כוכבי: יום העצמאות עצמו עלה 200,000 שקל יותר.

יגאל שמעון: אם אני אקח את התקציב של האומנים לפני שנתיים ולפני שלוש, זה לא היה שונה. אנחנו,

יגאל הררי: אני לא מדבר על הזיקוקים, של ה-600,000 שקל זיקוקים ליום אחד.

יגאל שמעון: לא, שנייה,

פרוטוקול משיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/13 מיום 25.4.13

- יגאל הררי : זה אני לא מדבר.
- יגאל שמעון : יגאל, זה לא מתאים לכם. כי מה אתם עושים, מה אתם עושים, אתם באים פה וזורקים פה מספרים לציבור,
- אמיר כוכבי : רגע, יגאל, אתה טוען שזה לא נכון? אתה טוען שהסעיף התקציבי ב-2013 הוא לא גדול מ-2012?
- יגאל שמעון : אני מדבר על הסעיף של האומנים, מה שהם כתבו.
- אמיר כוכבי : כן, כן, סעיף האומנים, אתה טוען שהוא נמוך יותר?
- יגאל שמעון : נכון להיום, נכון להיום,
- אמיר כוכבי : הסעיף שאישרתם בישיבת התקציב האחרונה, נמוך יותר או גבוה יותר מישיבת תקציב של לפני שנה?
- יגאל שמעון : אני לא מדבר על זה, אני מדבר על,
- אמיר כוכבי : אני מדבר על זה, אני מדבר על כמה כסף צבעתם לחגיגות המלך בשנת בחירות.
- יגאל שמעון : תגיד לי, איך אפשר להביא עוד אחד כמוך?
- אמיר כוכבי : אפשר, אל תדאג. ב-22 לאוקטובר תקבל עוד כמה.
- יגאל שמעון : אפשר לשכפל אותך?
- אמיר כוכבי : אל תדאג.
- יגאל שמעון : טוב, יואב. לא, יואב, בבקשה.
(מדברים יחד)
- אמיר כוכבי : מה בבקשה? אתה טוען שהוצאתם השנה פחות משנה שעברה, זו שאלה פשוטה, האם הוצאתם פחות או יותר משנה שעברה על חגיגות יום העצמאות? מה מסובך לענות על זה?
- יגאל שמעון : אני מזמין אותך לבוא ולראות את התקציב.
- אמיר כוכבי : אני ראיתי את התקציב, בגלל זה אני שואל אותך.
- יגאל שמעון : יואב, בבקשה.
- יואב רוזן : חלק מהשאלות,
- ניצה משה : לא שאלות, שאלה אחת.

- יואב רוזן : זו שאלה מורכבת.
- ניצה משה : לא מורכבת, שאלה אחת.
- יואב רוזן : יגאל, אתה יודע,
- יגאל שמעון : אני אשיב לך.
- יואב רוזן : לא אליך, לראש העיר. הראשון שאשמח ושמח לדעת, מעבר לפעילות הברוכה של עובדי עירייה, ממשלת ישראל וכולי, וכולי, ומעבר למה שאתה אומר, מר ארז, שאלפי בני נוער ומשפחותיהם לא היו צריכים לנסוע לתל אביב ולא להרצלייה ולא היו בבית, וברוך השם, הכל עבר בשלום. אני הראשון ששמח, אבל מכאן ועד לשמועות זדוניות כנגד העירייה שבזבזנו כל כך הרבה כסף, המרחק רב, ואת השמועות לא אני הוצאתי. היות והתושבים רוצים לדעת, אז אני גם הראשון שאשמח שבסופו של דבר יסתבר שכל מה שהוצאנו על כל האומנים, עם הזה, היה שווה, היה נהדר, אמרתי, כתבתי את זה בכתובים, שהכל הכל הכל היה 300,000 שקל. עכשיו, כדי לפתור את הבעיה, יש לי עוד שאלה קטנה, האומנים, כל האומנים שכתבתם, כולל אייל גולן,
- יגאל שמעון : מה שאני אמרתי,
- יואב רוזן : למרות הכתבה,
- יגאל שמעון : וראה את זה חברך, דך אגב.
- יואב רוזן : למרות הכתבה,
- יגאל הררי : חבל שלא תבעתם את ערוץ 10.
- יואב רוזן : למרות הכתבה בטלוויזיה שאייל גולן עולה 200 ומשהו אלף שקל, אביבה גוטרמן: ובעיתון היה כתוב 155. מה האמת?
- יואב רוזן : אני מקבל את מה שאתם אומרים ובתנאי שתוך שלושה ימים, כפי שמגיע לי על פי החוק, אני מבקש לראות את החשבוניות של כל ההוצאות שהוצאו על אומנים, ונראה אם זה 300. תאמינו לי, אני השגריר הראשון שאצא לציבור ואני אגיד, חבר'ה, תפסיקו לבלבל את המוח.
- יגאל שמעון : לא תוך שלושה ימים. יואב, יואב, בסיום הישיבה פה אתה מוזמן איתי

ללשכה שלי, ואני אראה לך בדיוק,

יואב רוזן : את כל החשבונות.

יגאל שמעון : אני אראה לך בדיוק על מה חתמנו. אבל תהיה גבר ותבוא איתי. יאללה.

עוברים הלאה.

יואב רוזן : תהיה גבר ותיתן את החשבונות.

יגאל שמעון : אני הראיתי לחברך, הראיתי לו.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון : הראיתי לו. אין מה להסתיר.....

יגאל הררי : אלוהים, תעזור לאביבה, היא לא ...

(מדברים יחד)

יואב רוזן : הוא ראה אייל גולן 216,000 שקל, זאת אומרת, נשאר 90,000 שקל לשישה

אומנים, דני סנדרסון לוקח 5,000 שקל? תגידי, אני מטומטם?

יגאל שמעון : אני חוזר, ואני חוזר על מה שאמרתי, כנראה שלא הקשבת...

(מדברים יחד)

יגאל הררי : אתה יודע מה,

יגאל שמעון : אני חוזר וזה מוקלט, 338,000 ₪ לסעיף אומנים שזה כולל, אייל גולן, זה

כולל דני סנדרסון, עוזי פוקס, התקווה 6 ...

יואב רוזן : אני יכול לראות?

יגאל שמעון : כן.

יואב רוזן : תודה.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: שיראה את החשבונות.

יואב רוזן : יש לי עוד שאלה קטנה וזהו.

אביבה גוטרמן: לא, ברצינות, חותמים חוזים ,

יואב רוזן : אני רוצה לראות, מותר לי לראות?

יגאל שמעון : אין בעיה. הבעיה שלא ביקשתם.

(מדברים יחד)

פרוטוקול משיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/13 מיום 25.4.13

- יגאל הררי : שמעת שהוא אמר שאני ראיתי, נכון?
- יגאל שמעון : אתה כל יום אצלי במשרד. אתה לא ראית?
- יגאל הררי : איך אני אדע איך לנהל את העירייה?
- יואב רוזן : כמה שילמתם לשלומי שבת? אתה יכול להגיד?
(מדברים יחד)
- ניצה משה : אפשר להמשיך?
(מדברים יחד)
- יגאל שמעון : טוב, יואב, בבקשה.
- יואב רוזן : יש פה סעיף קטן, על תקלה.
- יגאל הררי : אביבה אבידן מופיעה בחינם, הוועד גם הזמין אותה, וגם המועצה הדתית הזמינה אותה, היא הופיעה בחינם.
- אביבה גוטרמן: יגאל, סוכם שהוא ילך לראות, סוכם.
- יגאל הררי : הכול בתרומות, כי אמרו, מסכן ראש העיר,
- אביבה גוטרמן: למה ממשיכים? סוכם שהוא יראה את החשבונות? אז די, תפסיק, חלאס.
(מדברים יחד)
- יואב רוזן : תגידי את עוד סגנית?
- אביבה גוטרמן : אני סגנית, ואני מתמודדת לראשות העיר, כל זה לא אומר שמה שאני לא מסכימה, אני לא אופוזיציה, מצטערת. אני עושה מה שנכון ומה שטוב. אז אל תשתמשו בדבר הזה.
- יגאל שמעון : מאחר ואתם כיוון חדש, תהיה בכיוון שלי קצת, יואב, בוא לכיוון שלי, עזוב אותך. מה אתה רוצה, נו?
- יואב רוזן : יש פה סעיף קטן, אביבה?
- אביבה גוטרמן: לא, זה מעצבן, הוא אומר לי את לא יודעת, זה מרגיז אותי.
- יגאל שמעון : יואב.
- אביבה גוטרמן: תחזור בד.
- יגאל הררי : את אמרת 300,000 והוא אמר 340, כבר 40 חסר לך.
- אביבה גוטרמן: אחרי שיואב יראה אתה תתקשר להתנצל.

פרוטוקול משיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/13 מיום 25.4.13

- יגאל הררי: 40,000 זה שני אומנים קטנים, לא ידעת את זה?
- אביבה גוטרמן: יגאל, אחרי שהוא יראה אתה תתנצל?
- יגאל הררי: אמרת שיוסי בייר אמר 300,000.
- אביבה גוטרמן: סגרנו, דבר.
- יואב רוזן: אם עשיתם את זה ב-300,000 שקל,
- יגאל הררי: לא, לא, לא, 338, רבע שעה לפני זה היה 300,000, היא אמרה שיוסי בייר אמר 300,000.
- אביבה גוטרמן: די, יגאל, אל תהיה לי, תעשה לי טובה. אתה יודע שזה אותו סכום.
(מדברים יחד)
- יואב רוזן: יש פה עוד סעיף קטן, תשובות מצוינות, בסדר גמור.
(מדברים יחד)
- יואב רוזן: יגאל, יש פה עוד סעיף קטן שמדבר על איזושהי טעות בפרסום, אני לא כל כך מבין מה זה טעות, ובהמשך, ניסו בעירייה לחפות על הטעות של האוטובוסים, ונתנו לאיזושהי תחנת מוניות לעשות, ושילמו להם די הרבה כסף, כמה שאני מבין. אני רוצה לדעת איזה חברה נבחרה לעשות, איזה חברת מוניות מבין אלה שבעיר נבחרה לעשות את ההסעות במקום האוטובוסים, ולמה דווקא החברה הזאת. אפשר לדעת כתשובת המשך?
- חיים שאבי: הייתם צריכים לעשות הצעות מחיר בערב העצמאות.
- אביבה גוטרמן: בשעה 12 בלילה.
- יגאל הררי: לא, אנחנו פה העירייה של העבריינים, בדיעבד הכל מותר להוציא.
- אמיר כוכבי: אנחנו יודעים בדיוק למה בחרו, ואת מי בחרו, תעשה לי טובה.
- יגאל שמעון: יואב, אני אתן לך תשובה. תודה רבה.
- ניצה משה: אני עוברת לשאלתא הבאה. שאילתא של חבר המועצה יגאל הררי. "רישום לגני ילדים. כידוע כל שנה מתנהל מסע מיגע של הורים המבקשים לרשום ילדיהם לגני ילדים. כל שנה יש הליך ארוך של יידוע ההורים מה עלה בגורל הרישום. אבקש לקבל סקירה מפורטת של הליך הרישום וביצועו השנה, נכון לימים אלה.

אני רק רוצה שוב פעם להזכיר לכם, אין סקירות מפורטות בשאלות. יש תשובה של מנהל אגף החינוך, תרבות הפנאי והקהילה, מר יוסי בייר. " מועדי הרישום לגני הילדים נקבע על ידי משרד החינוך. השנה המועדים היו מה-13 בינואר 2013 עד ל-1 בפברואר 2013. ההנחיה העירונית לטובת התושבים הינה להמשיך את רישום התלמידים עד לתחילת שנת הלימודים, לאותם הורים אשר שכחו לרשום את ילדיהם לגנים, או לתושבים חדשים הבאים להתגורר בעיר. בזמן הרישום ההורים מציינים את שם הגן בו הם מעוניינים שילדם ילמד, שתי אפשרויות לפחות. וכן קיימת אופציה לבחירת שלושה חברים שיהיו עימם בגן. שיבוץ התלמידים לגנים נעשה במהלך החודשים מרץ אפריל. הודעת השיבוץ לגני הילדים תישלח לבתי התלמידים עד לתאריך ה-10 במאי 2013. בקשות ערעור והעברה מגן לגן ניתן יהיה להגיש למדור גני ילדים באגף עד ה-10 ביוני 2013. הודעות בדבר שיבוץ סופי של תלמידים בגן, לאחר הדיון בערעור שהגישו, יישלחו עד ה-10 ליולי 2013. עכשיו יגאל, אם יש לך שאלה קצרה, יוסי בייר פה והוא יענה.

יגאל הררי: קודם כל אני מקווה שנעמוד בתנאים האלה, בזמנים שאתם קבעתם פה, כי כל שנה עוברים פה הרבה הורים "ליקוקים ויש להם פצעים בלשון". אז אני מאוד אשמח שזה באמת יהיה התאריכים שאתם נוקבים פה. ובנוסף לזה, אני שאלתי בכללי על רישום של בתי הספר.

ניצה משה: לא, זאת השאלתא.

יגאל הררי: רק על גני הילדים?

ניצה משה: זו השאלתא שקיבלתי.

יגאל הררי: אוקי.

יגאל שמעון: אולי לא אתה שאלת את זה.

יגאל הררי: לא, לא, אני שאלתי, אבל יכול להיות שהתפקשש.

יגאל שמעון: טוב.

ניצה משה: אני עוברת לשאלתא הבאה.

יחיאל דמארי: הנושא של הגנים עובד יפה, יש תאריכים מדויקים, סתם קשקשנים.

- ניצה משה : הסעיף הבא, שאילתא בנושא, של חבר המועצה....
- יחיאל דמארי : בכוח לחפש, די, אתם לא בודקים את הנושאים, לא בודקים את הנושאים, חבל. כל הזמן קשקושים, חבל.
- ניצה משה : השאילתא הבאה של חבר המועצה יגאל הררי, שאילתא בנושא הפייסבוק. "בהמשך לשאילתא הקודמת בעניין, ומאחר ובחרת לא להשיב על השאילתא, אבקש לדעת האם השתלשלות העניינים כפי שמתואר בכל הקשור לערבוב הפייסבוק האישי שלך והפייסבוק של העירייה נכונה, והאם העברת באופן מלאכותי נרשמים לאתר תמים לתומכים אישיים, תוך ניפוי מתנגדים, בניגוד לכל דין ולהנחיות השופט?" יש פה תשובה,
- יגאל הררי : אין תשובה.
- ניצה משה : כי בהתאם לסעיף 36 א' לתקנון בדבר ישיבות המועצה, זימונן והנוהל בהן, מאפשר לראש העירייה לדחות את תשובתו עד הישיבה מן המניין שלאחר הישיבה הבאה.
- יואב רוזן : לא, אבל יש שאילתא קודמת על אותו עניין מישיבה קודמת.
- ניצה משה : נכון, והיא תעלה, אבל זה לישיבה,
- יואב רוזן : כמה פעמים הוא טען?
- יגאל הררי : לא, לא, השאילתא שלי, בהמשך לשאילתא של יושב ראש הסיעה שלי, ראש העיר הבא, היא להזכיר לך שהתשובה של ראש העיר, מה שאתם עושים, הרי זה בדיוק כמו שאף אחד לא יודע כמה עלה יום העצמאות. ניצה, זו עבירה על החוק. לא לענות ליואב רוזן משתי ישיבות, עברו שתי ישיבות.
- ניצה משה : ישיבה מן המניין,
- יגאל הררי : הקודמת של הקודמת זה היה.
- ניצה משה : לא, זה אחרי שתי ישיבות.
- יגאל הררי : למה את אומרת?
- ניצה משה : תקרא את הסעיף.
- יגאל הררי : תיכנסי תבדקי מתי יואב עשה את השאילתא, לפני שתי ישיבות, למה את אומרת את זה עכשיו?

ניצה משה : יואב הגיש את השאילתא במרץ.
 יגאל הררי : כן, כמה עברו ישיבות מאז?
 ניצה משה : אפריל, אפריל ישיבה אחת.
 יגאל הררי : לא, במרץ גם הייתה לנו ישיבה.
 ניצה משה : נכון, הוא הגיש אותה במרץ, שתי ישיבות. תקשיב מה זה אומר, לדחות את תשובתו, "לדחות את התשובה עד לישיבה מן המניין שלאחר הישיבה הבאה".

יואב רוזן : כאילו שתי ישיבות דוחים?
 ניצה משה : בחודש מאי תהיה תשובה.
 יגאל הררי : עד אחרי הבחירות.
 יואב רוזן : זאת אומרת שהוא סחב עכשיו לעצמו זמן של כמעט ארבעה חודשים לא לטפל בזה,

ניצה משה : יואב, יש לו גם אפשרות לא לענות על שתי שאילתות.
 יואב רוזן : מה ששופט תבע ממנו לעשות, זה מה שאתם אומרים? אדוני היועץ המשפטי.

הצעתם לסדר של חברי המועצה מר יואב רוזן ומר יגאל הררי מיום 17.4.13 - "אגרת שילוט

"לעסקים"

ניצה משה : אנחנו עוברים לסדר היום. הצעות של חברי מועצה. הצעתם לסדר של חברי המועצה מר יואב רוזן ומר יגאל הררי מיום 17.4.13, " אגרת שילוט לעסקים. הצעת החלטה, מועצת העיר מחליטה להביא לשינוי מיידי בכל הקשור לחיוב וגביית אגרת שילוט בבתי העסק בעיר. במידת הצורך מורה המועצה ליועץ המשפטי להביא בפניה הצעה לשינוי חוק העזר בהתאם לדיון במועצה, עד ביצוע השינויים תגבה העירייה רק מחצית מהסכום הנדרש ותערוך חשבון סופי לאחר השינוי".

יחיאל דמארי : כל השורה של החנויות, אתה יודע כמה שאלות אני יכול לבוא למועצת העיר? שאילתות כאלה? הם הולכים, ומוצאים ...

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: יכול להיות שאתם דוחים את זה עד מאי, כי עד מאי יסתיים החוזה שלא אושר בשום מקום? יגאל, האם זאת התשובה? האם אתם דוחים את התשובה לפנייה של חבר המועצה רוזן בנושא הפייסבוק של ראש העירייה, בגלל שבמאי מסתיים חוזה שלא אושר בשום מקום?

אביבה גוטרמן: איזה חוזה?

יגאל שמעון: טוב, קודם כל,

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: יגאל, אולי תספר לנו כמה חברות יח"צ ותדמית מועסקות כרגע בעירייה, עכשיו, ברגע זה?

יגאל שמעון: אמיר, השם שלי זה, אמיר, אמיר,

(מדברים יחד)

ניצה משה: סיימנו עם השאלות, עברנו לסדר היום.

אמיר כוכבי: זו שאילתא אחרת.

ניצה משה: אין שאילתות, אמיר, תגיש שאילתא כדין.

אמיר כוכבי: אם הוא לא רוצה לענות, לא נורא, אני רק שואל.

ניצה משה: תגיש שאילתא כדין.

אמיר כוכבי: כמה חברות יח"צ מועסקות ברגע זה על ידי ראש העירייה בחוזים ומכרזים שלא אושרו על ידי אף אחד, וודאי לא על ידי וועדת מכרזים?

יגאל שמעון: זו ההזדמנות, השם שלי זה יגאל שמעון בעברית, כל מי שרוצה חברות שיציע לי, בפייסבוק, אני מבטיח לאשר אותו.

אמיר כוכבי: כמה עולה בדיוק אותו שירות שניתן לראש העירייה?

יגאל שמעון: אני היחצ"ן הכי טוב. תאמין לי, לא צריך יותר מזה כלום.

אמיר כוכבי: כמה עולה אותו שירות שניתן לראש העירייה?

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: יגאל, זאת שאלה שנייה שאתה לא רוצה לענות עליה.

יגאל שמעון: תגיש בכתב.

(מדברים יחד)

- משה ארז : אני מבקש להוריד מסדר היום, למה,
- ניצה משה : רגע, עכשיו עשר דקות יש ליואב, אחרי זה אתה מנמק, יואב ויגאל ביחד, עשר דקות, ואחרי זה ארז, אתה מנמק, יש לך עד עשר דקות למה אתה מסיר את זה מסדר היום. אין דיון.
- אמיר כוכבי : סליחה, את עונה בשם העירייה, משה ארז מסיר הצעות מסדר, מה קורה פה?
- ניצה משה : משה ארז יכול להסיר...
- אמיר כוכבי : אתה מחליף את זה שאמור לשבת לידך? אתה מוכן לנהל את הישיבה ולהסביר למה עוד פעם אתה מסיר הצעות מסדר היום?
- יגאל שמעון : משה ארז חבר מחזיק תיק תפעול, מבקש להסיר את זה מסדר היום. שיואב יבקש,
- אמיר כוכבי : ממתי מי שמבקש להסיר מסדר היום מקבל הזדמנות להציג את עמדתו? סליחה, אתה מסיר את זה מסדר היום, תסביר אתה למה.
- יגאל שמעון : משה ארז הוא מחזיק התיק, והוא יסביר למה.
- אמיר כוכבי : אתה מסיר את ההצעה מסדר היום, תסביר אתה למה.
- יגאל שמעון : יואב, בבקשה.
- משה ארז : אני עומד על זה שיואב ידבר, אנחנו עומדים על זה שיואב ידבר.
- יואב רוזן : אנחנו נחלק את הזמן ביני לבין יגאל.
- (מדברים יחד)
- יואב רוזן : אז ככה. כבר עברנו את הסאגה של הארנונה לעסקים, העלאה ב-15% פעם אחת, העלאה בשוגג, בטעות, מיד אחרי חלוף השנה עוד פעם ב-15% עד שעלינו על העניין באדיבותם ובעזרתם של חלק מהסוחרים והוועד שקם לשמחתנו בעיר הזאת, ובראשותה של עדי. עברנו את הסוגיה הזאת,
- (מדברים יחד)
- יואב רוזן : עברנו את הסוגיה הזאת שהעלאה של ה-15% לבעלי העסקים, גם ככה בקושי מוציאים את לחמם, כי יש פה עדיפות ברורה ומובהקת לטובת הקניונים הגדולים, שזו פרשייה בפני עצמה, שיום אחד היא תתפוצץ ואנחנו נדע למה עושקים את העסקים הקטנים, של הגבייה הרטרואקטיבית

אחורנית, שנה אחורנית, כי משרד הפנים ומשרד האוצר לא אישרו, ואז ראש העיר עשה את המשחק היפה, נגיד את זה במילים יפות, המשחק היפה שהוא לא ייתן למשרד הפנים ולמשרד האוצר לגבות רטרואקטיבית, כאשר מי שהביא את זה ומי שאישר את זה, זה ראש העירייה בעצמו. אבל לא חשוב, לקח לו נוצות שלא שלו להתהדר בהם, לא נורא, אנחנו רגילים לזה. ולשמחתנו המאבק של הסוחרים, יחד עם אנשי האופוזיציה שנרתמו לעניין במלוא הרצינות, ומתוך הכרה שעסקים בעיר, חוץ מהקניון, עסקים בעיר זה מנוף כלכלי, איך זה מנוף כלכלי? מפני שיש נניח 400 עסקים קטנים, זה של 400 משפחות בממוצע שניים, שניים וחצי, שלושה, ארבעה אנשים מתפרנסים של הבעלים, גם אם הם לא גרים פה, אבל מתפרנסים, כל חנות כזאת, כל בעל עסק מעסיק לפעמים בין שניים, שלושה, ארבעה עובדים כדי שהחנות תפעל כמו שצריך, זאת אומרת, עוד מקור הכנסה ופרנסה לתושבי העיר שיכולים להתפרנס ולפרנס את משפחותיהם, אז תראו, אלפי אנשים, חוץ מהקונים. עכשיו, ברגע שאתה מאלץ את בעלי המסחר להעלות את הארנונה ואגרת שילוט וכל מה שאתם מנסים לעשות, כל הזמן, בלי סוף, תוך התעללות מוחלטת ובלי להתחשב. אתם גם גורמים לפעמים, במחירים הלא מפוקחים, לא לפעמים, בהכרח, להעלאת מחירים. זאת אומרת, הזרוע הארוכה שחי אדיב מכניס לכיסם של בעל העסקים, מיד נשלחים מיידית לכל התושבים, לאותו מעמד שעכשיו מדובר עכשיו על הגזרות הכלכליות במדינה, אותו מעמד שמשלם תמיד את המחיר, שבא לקנות את המצרך וצריך לשלם יותר. עכשיו, לא עברו, כמה עבר? חודש, חודשיים מאז המאבק הקודם, עם הפלקטים היפים, הכתומים של איגוד הסוחרים יחד איתנו, צבע את כל העיר הזאת, ואיומי השבתה, והניצחון הגדול שניצחנו את ההחלטה שלכם, ותוך כדי דיונים של הוועד, יחד עם חי אדיב, שהוא מבטיח להם הבטחות, ומבטיח הבטחות, ומבטיח הבטחות, פתאום אנחנו רואים את אגרת השילוט. עכשיו, אני לא האמנתי שסיפרו לי, יגאל, חברי מועצה נכבדים, לא האמנתי שראיתי עמדה אחת של בקשה לתשלום, ראיתי במו עיני, וזה מחולק לשני חלקים,

יחיאל דמארי: יגאל (הררי), תראה איך אנחנו יושבים בשקט, שומעים את כל הקשקוש הזה, אבל בשקט, תראה, לא כמו שאתה מפריע כמישהו מדבר מפה.

יגאל הררי: תעצרי לו את הזמן, בבקשה, תעצרי את הזמן.

יחיאל דמארי: רציתי להעיר לך, הנה, אנחנו משלבים ידיים ושומעים אותו, לא חשוב אם זה טוב או לא טוב, אבל שומעים, ואתה כל הזמן קופץ ומלכלך.

יואב רוזן: הוא מנסה לבלבל אותי וזה לא יעזור לו.

ניצה משה: יואב, יש לך עוד דקה על חשבון יחיאל.

יחיאל דמארי: על חשבוני תיקח עוד דקה ורבע.

יואב רוזן: יש לי עוד דקה ורבע ממנו. בנוסף למה שהוא גזל. אז האיגרת, אני לא יודע אם יש פה, אבל האיגרת מחולקת לשני חלקים, ובחלק אחד יש את הסכומים, ובחלק אחד יש צילום מתועד, זה יפה, יש צילום מתועד של כל השלטים שבגינם מחייבים. עכשיו, בדרך כלל אגרה נורמאלית מסתכמת, רק כדי לסבר את האוזן, מסתכמת בסביבות 300, 400, 500 שקל לשנה לבית עסק, קטן, רגיל, וראה זה פלא, באותו תלוש שאני ראיתי, שהראו לי, הסכום היה 3,700, ראיתי גם תלושים של 4,200, ואז אמרתי איך זה יכול להיות? פתחתי והסתכלתי על התמונות. חס וחלילה, אם לפיצוציה הזאת בא איזה סוחר שמוכר, סתם, רדבול, בסדר? קוקה קולה, לא משנה מה, ושאל את בעל הקיוסק, תגיד לי, אתה מרשה לי להדביק כזה פרסומת שלי עם הקופסא של הקוקה קולה והוא אמר לו כן והוא הדביק, טראח, הוא צריך לשלם על זה אגרה. ויותר מזה, בפיצוציות השלגונים שמוכרים את הארטיקים, יש, הרי זה מקרר שמוכר לפיצוציה, לא קונים את זה, אותה חברה שמשווקת את השלגונים, מה שנקרא, עוד דקה? אני מסיים. נותנת לבעל העסק את המקרר ושמה נמצאת הגלידה הקפואה, ומארבעת הצדדים יש פרסומת של החברה שמוכרת, סתם דוגמא, שטראוס, מארבע צדדים. הלכה העירייה והחליטה שזה שלט. יכול להיות שזה בהתאם לחוק, יכול להיות שהיועץ המשפטי יגיד לי יואב, זה בהתאם לחוק, החוק מונח מולי, אני לא ראיתי את זה, אבל יכול להיות שאפשר להפנות אותי ולראות, אז אני אומר, זה לא יכול להיות, בואו

נתקן את החוק, אם צריך לתקן אותו. עכשיו, נניח שזה כן, בסדר? המקרר עומד איפשהו, הוא לא עומד במרכז המדרכה, במרכז החנות, זאת אומרת שיש לו לפחות פאה אחת של המקרר שמוסתרת, גם אותה צילמו, הזיזו את המקרר, צילמו, וככה לבעל העסק במקום שיהיו לו שני שלטים, שלושה שלטים, יש לו 12 שלטים, כפול 300 בערך, ממוצע, הנה הגענו ל-4,000 שקל, שזה פי עשר מהאגרה שהוא צריך לשלם, הכיצד? עכשיו, מה עשו הפעם? כשנודע לחלק מבעלי העסקים המקורבים שאותו צלם מטעם העירייה הולך לצלם את השלטים, חלק מהם היו חכמים, לקחו סדין לבן, וכיסו.

יגאל הררי : במקרה שתית שם קפה שבוע שעבר.

יואב רוזן : אל תפריע לי, זה על תשבונך, תירגע. וכיסו את המקררים, בא הצלם, הוא רואה לבן, אין שלט, אין שום דבר, טראח, זה ירד מ-4,000 בחזרה ל-400, תגידו לי, יש גבול לכל תעלול. תודה.

יגאל הררי : אני רוצה להגיד, רגע, אני הפעם באמת אקח זמן, למה יש אנשים שבכוונה מפריעים פה. מתי להתחיל, ניצה?

ניצה משה : תתחיל.

יגאל הררי : אני רוצה להגיד שיש דברים עוד יותר גרועים, יואב, ואני אתן דוגמא, למשל, הבן אדם הביא תמונה של עצמו ושל אשתו מהבית, ועל החולצה שלו יש סמל של נייק, אז חייבו אותו על התמונה. עכשיו, תקשיבו שנייה, אתם עושים צחוק ואנחנו שואלים, שנייה רק רגע, אני אדבר ברצינות. לא, אני אתחיל מההתחלה את החמש דקות שלי.

מדברים יחד

משה ארז : אוי נו באמת...

ניצה משה : אני מבקשת לא להתערב לו בדברים. תנו לו את החמש דקות.

יואב רוזן : חנות למסגרות לתמונות, אביבה. חנות לתמונות, הסחורה שלו זה תמונות, הוא שם בחלון הראווה תמונות, אמרו לו זה שלט. 20 שלטים.

יגאל הררי : אני מתחיל מההתחלה את החמש דקות שלי, וזה לא יעזור לכם שום דבר.

ניצה משה : הוא מתחיל מההתחלה, אני מבקשת לא להפריע.

- יגאל הררי : אני לא צוחק, ואני רוצה להביא לכם פה, אתם חושבים שאתם ציניים, אני התקשרתי למנהל האגף בעירייה ורציתי לשאול אותו בתמימות, והוא מאוד מאוד כעס על ההצעה לסדר שלנו, והוא אמר, אני לא מדבר יותר עם חברי מועצה, כאילו מה? עכשיו אני אספר לכם סיפור. מה הבעיה שאנחנו נשאל, אם יש לבן אדם מדבקה על השמשה, רואים אותה מהרחוב, אבל רואים אותה גם מבפנים, אז הוא ישלם גם מפה, הוא משלם גם מבפנים, עכשיו אתם יכולים לגחך ולצחוק. עכשיו, אם השלט שלו הוא בולט 20 סנטימטר מהזה, אז גם על הצדדים האלה מחייבים אותו. כל אלה שחושבים פה ומצביעים אחר כך ומגחכים מה אנחנו מבקשים? אנחנו מבקשים להפעיל את ההיגיון שלא לשבור את בעלי העסקים. עכשיו אתם באים ואתם חושבים שזה לגחך? אתה פה תצביע עוד דקה להסיר את זה מסדר היום. אתם חושבים שבוז שאתם סותמים לנו את הפה ואתם מסירים את זה מסדר היום, זה הגון וצודק. זה שזה אתם גומרים את האנשים האלה, זה שאתם גומרים את האנשים האלה,
- יואב רוזן : למה להפריע, בוא נקבל החלטה.
- יגאל הררי : זה שאתם גומרים את האנשים, חיים, תמשיך להפריע. ניצה, אני מתחיל מההתחלה את החמש דקות שלי.
- ניצה משה : אל תגזים, יגאל.
- יגאל הררי : אני לא מוכן שאת לא תגני עלי, שיגעו אותי פה כבר. יש לי בעיה של ריכוז מהגן, הגננת הייתה שמה אותי בפינה והוא ממשיך להפריע בכוונה. באמת, אתם עושים את זה בכוונה להוציא אותי מהריכוז.
- ניצה משה : יגאל, יש לך עוד ארבע דקות, מה אתה רוצה? ארבע דקות מלאות.
- יגאל הררי : אני מתחיל מההתחלה.
- ניצה משה : לא מההתחלה.
- יגאל הררי : אני מתחיל מההתחלה.
- יחיאל דמארי : בוא אני ואתה נלך להבימה.
- יגאל הררי : אולי ראש העיר יבוא סוף סוף לשיבה, יהיה לי זמן שישמע את הקצה של

הדברים שלי. ולכן,

יגאל שמעון: הררי, תמשיך.

יואב רוזן: ראש העיר היוצא חוזר, או לא?

יגאל שמעון: אני לא יודע.

(מדברים יחד)

יחיאל דמארי: ראש העיר הזה, אתה יודע, זה ספינה של עיריית הוד השרון.

יואב רוזן: השלט הגדול, הכחול, איפה שהיא גרה, גם משלמים כל כך הרבה כסף?

יגאל הררי: ניצה תגידי לי מתי להתחיל את הארבע דקות וחצי.

ניצה משה: תתחיל עכשיו, יש לך ארבע דקות שלמות.

יגאל הררי: יופי, מה שאני רוצה להגיד,

ניצה משה: יואב שקט, יחיאל שקט.

יגאל הררי: למה אני אומר, אני פונה אליכם, לחברי המועצה, ואני אומר לכם את זה מכל

הלב, כי אני מכיר חברי מועצה שאחר כך כותבים בעיתון, צריך לחשוב

מחשבה שנייה, או לא חשבנו מספיק. כמו שבילי האופניים, הגיעו לשום

מקום, כל הדברים האלה שהחלטתם פה והצבעתם כקואליציה, ודרסתם את

האופוזיציה הקטנה הזאת, הצבעתם, מה שאני רוצה, עוד פעם מפריעים,

ניצה, תעצרי את הזמן.

משה ארז: בכפר סבא מפגינים שרוצים שבילי אופניים.

ניצה משה: ארז. עוד פעם הוא יתחיל מההתחלה.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אתם מפריעים לראש העיר לחלום בזמן שהוא ישן עכשיו צהריים. הוא

יחלום ויעשה לכם עוד הפעם, נו, באמת. לא, שניצה תגידי לי להמשיך.

ניצה משה: בישיבה הבאה אני מביאה פלסטרים.

יגאל הררי: ניצה, אני מתחיל מההתחלה את הארבע דקות?

(מדברים יחד)

יחיאל דמארי: אם לא היה מצלמה הוא לא היה מדבר בכלל.

יגאל הררי: משה, מישהו אמר שאני מתנהג בפראות, אני מבטיח לך דבר אחד, מישהו

אמר שאני מתנהג בפראות, אני אגיד לך מתי אני מתנהג בפראות, מתי שכוואב לי מהבטן ואני מרגיש שדורסים את התושבים באמצעותי.

אביבה גוטרמן: אין ספק שאתה איש עדין ואנין טעם.

יגאל הררי: אני לא צוחק, עושים את זה פה בכוונה, אתם מתזמנים, אתם יושבים בישיבות הנהלה עם ראש העיר שהוא איננו פה, הוא מלמד אתכם מה לעשות ואתם מפריעים בכוונה. עכשיו אני רוצה להתחיל את השלוש וחצי דקות מההתחלה, ניצה, תסתכלי על השעון, אני לוחץ ביחד איתך.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: הנה, זה הזמן שלי, עכשיו אל תפריעי. אני לא צוחק, אני אומר לכם עכשיו בשיא הכאב, אם אנחנו מתכוונים לדרוס את התושבים שמשלמים פה מיסים, מגדלים את הילדים שלהם, הרסנו להם את החיים כל החורף וכל הקיץ האחרון, הקודם, עם השיפוצים, האכלנו אותם אבק ומירורים, ובסוף באים ומודדים להם את השלט מאחורה, מקדימה. אני לא אומר, משה, לעשות עבירה על החוק, אני אומר שמי שצריך לשלם ישלם, ומי שיש לו ארבעה שלטים, רק שנייה, מי שיש לו ארבעה שלטים או חמישה שלטים שישלם על כל החמישה, כי אנחנו לא רצינו שיהיה פה שוק, זאת הייתה מטרת החוק, שלא כל אחד, לא, רק רגע, משה.

משה ארז: אני לא עונה, יגאל יודע.....

יגאל הררי: אני מסכים איתך, למשל, שנייה רגע, אני רואה, למשל, למה אני כועס? כי אני למשל רואה בכל העיר שלט, עבודות עפר אדיב, עבודות עפר אדיב, אני לא יודע אם זה קשור לאדיב הזה, יכול להיות שהוא רק מהמושב ולא יודעים את הכתובת שלו, אז לא גובים ממנו, זה רצינו למנוע, לא רוצים לבוא שבו אדם ייקח שלט מואר וימדדו לו את כל הפלסטיק שמסביב. מישהו פה השתגע, על מה אתם מדברים? תמונה מצלמים לו משתי הצדדים. עכשיו, אם המקרר שלו של שטראוס, ויש שמה תמונה כזאת של שטראוס, אז שיחייבו אותו לא לפי מטר, בגלל שזה 20 סנטימטר ראשונים אז מחייבים מטר, מסובבים לו את המקרר עוד מטר, מסובבים לו את המקרר עוד מטר,

שהמדבקה זה הגודל. משה, אתה יודע שלא לזה התכוון המחוקק. בכל מקרה, מה שעושים פה את העוול הזה, את זה אתם צריכים למנוע, ואם הפטנט פה להרוס את התושבים ולהסיר את זה מסדר היום, אז אני אומר לכם שאתם סופר ליצנים, אתם תצטרכו להסתכל על הציבור הזה כשאתם הולכים לעשות את הקניות בשכונה. עכשיו, זה לא פופוליזם, לא, למה אני אומר את זה? אז אם אנחנו מבקשים תשובה שהיא פשוטה,

משה ארז: הפופוליזם גואה.... תן לי לענות?

(מדברים יחד)

יגאל הררי: ולכן אני רוצה להגיד, משה, ולך אני אומר, כי אתה יזמת את חקיקת החוק לפני 25 שנה, רצת לוועדת חוקה, שנייה, בטח שאני זוכר. ורצו להרוג את רובינשטיין, ואפילו השר רובינשטיין לשעבר הוא זה שחתם על החוק, ולכן למה אני אומר את זה, לא לזה התכוון לבוא למרר לאנשים פה את החיים בחיובים, שמה הכוונה פה? שאנחנו נהיה עירית רפאים, מכים אתם בשוטים, אנחנו מצליחים להסיר, מייסרים אותם במיסים, הצלחנו לעצור להם את המיסים, עכשיו באתם להם בשלטים. מה זה הפטנט הזה? הפטנט הזה שאתם נכנסים להם ליד,

משה ארז: כווננו את המצלמה אליו, זה לא, זה אלינו, כווננו ליגאל.

יגאל הררי: זה לא פייר. לא, אל תגיד לי טוב, יגאל, כי כל פעם הם עושים את זה.

יגאל שמעון: משה, די.

יגאל הררי: אני רוצה לסיים את המשפט שלי.

יגאל שמעון: בוא תסיים בבקשה, נו.

יגאל הררי: ולכן אנחנו בסך הכל מבקשים, אנחנו מבקשים שהבחינה תהיה כללית, אנחנו לא אומרים לבוא עכשיו ולקחת את כל העבריינים למיניהם, שלא משלמים, או כן משלמים, שלא מגיע להם, לבוא לתת להם אוטומטית, אנחנו אומרים, חבר'ה, תקשיבו, תעצרו, צילמתם לבן אדם סתם תמונה שהוא התחתן עם אשתו, תעצרו שנייה, בואו נעצור, אולי זה לא צריך לשלם. אני לא צוחק, אביבה, את אולי לא יודעת,

אביבה גוטרמן: אני רוצה הוכחה. זה נשמע מטורף, זה ממש לא הגיוני, זה מטורף.

יגאל הררי: ולכן,

(מדברים יחד)

יגאל הררי: ולכן אני מסיים ככה, אביבה, ולכן, אני מסיים.

אביבה גוטרמן: אם זה נכון זה רע מאוד, וצריך לעצור את זה.

יגאל הררי: אביבה, ולכן, תעשי דיון, אל תצביעי להוריד את זה מסדר היום, כי ככה לא

תוכלי לשמוע את בעלי המקצוע. ומשה עכשיו יסגור לנו את הפה עם הזה

ויוריד את זה מסדר היום. ולכן, אל תתני לזה לרדת מסדר היום,

תשמעי, יש פה גם בעלי עסקים שקיבלו את החיובים המצחיקים האלה. אני

אומר לך את זה בשיא הרצינות.

יחיאל דמארי: אני מבקש שיפסיק לדבר, אני מבקש מראש התנועה שלך שיהיה,

יגאל הררי: לא, אני רציתי להגיד רק עוד משהו אחרון, ברצינות, אתה יודע מה, ארבע

מילים. יעקב שוויצקי, מכיוון שלי אין ציפיות שנכנסת למועצה שאתה תעשה

איזשהו דבר, לפחות היית מיליטנטי.

יעקב שוויצקי: מה אתה מכניס אותי בעניין הזה, מה אני מפריע לך משהו? אל תזכיר אותי.

לא הפרעתי לך.

יגאל הררי: מילה אחרונה. שלא יצא מצב שאנחנו נבכה, כמו שעכשיו אני רואה על

המדחנים, שמתם שלטים שאי אפשר לגבות כי המכשיר, כרגע עקב, לא יודע

מה, אני אפילו לא יודע אם היועץ המשפטי יודע שעל חלק מהמדחנים בעיר

שמו מדבקה שזה לא עובד כרגע. לקחנו, אמרנו פיל לבן, 5 מיליון שקל חברה,

התקינה את המתקנים, אתם מצביעים על כל דבר אוטומטי, אז לפחות

במקרה הזה, בואו נעשה דיון.

יגאל שמעון: תודה רבה הררי, כן, משה. בבקשה.

(מדברים יחד)

משה ארז: 50% מהתשובה ענית, יגאל ענה כמעט על כל התשובה, כמעט על רובה. אתה

מכיר את החוק, יודע שזה בחקיקה, כל הנושא הזה, מדבקות. קודם כל,

הנושא של שילוט, קודם כל, רוזן, הנושא הוא אסתטיקה, הכסף הוא משני, אם לא היה חוק השילוט כל אחד היה עושה 100 שלטים על כל חנות ועל כל עסק. אתה יודע את זה. החוק אוניברסאלי, אי אפשר לשנות חוק כזה, ייקחו את החוק מחיפה ויגידו, מי זה מהוד השרון שלח פה למשרד הפנים תיקון חוק לא הגיוני. לא יהיה כזה דבר. בכל הארץ יישאר המדבקות האלה, ככה קבע החוק. אבל,

- יואב רוזן: גם המקררים?
- משה ארז: איזה שאלה? קודם כל, את המקררים מממנים, שטראוס מממן, וויטמן מממן, וקוקה קולה מממנת. כל המפרסמים האלה מממנים את הפרסום.
- יגאל הררי: תחייב אותם, למה אתה לא,
- משה ארז: היום ראיתי פיצוציה עם ארבעה מקררים עם הלוגו של שטראוס, ארבעה כאלה, אחד תעשה, לא ארבעה. אז קודם כל, שטראוס עכשיו זכה ברחוב הראשי שלנו בארבעה מקררים, רציתי לצלם את זה היום בבוקר, ותסתכל איזה פרסום בעורק הראשי, שלט חוצות כזה,
- אביבה גוטרמן: אז ששטראוס ישלמו.
- משה ארז: שנייה. שלט חוצות כזה עולה אלפי שקלים.
- יגאל הררי: שלח לשטראוס את החיוב, תעזוב את המסכן.
- משה ארז: ברחוב הראשי, בדרך שלנו, שהיא דרך ראשית, שעוברים בה אוטובוסים לחיפה ומקריית שמונה, פתאום קיר שלם של שטראוס.
- יגאל הררי: אמרת את זה, תחייב את שטראוס, תעזוב את המסכן.
- משה ארז: לא, גובים את זה,
- יגאל הררי: עובד 24 שעות בשביל 700 שקל.
- משה ארז: יגאל, אני הייתי, אני הקמתי את מערך השילוט ברעננה אצל ביינסקי, אז אני יודע שאין, אף אחד לא מוציא שקל על קוקה קולה, ועל גלידה ויטמן, או אני לא יודע אם יש ויטמן בכלל, ופלדמן, פלדמן מילא פה מקררים. כולם גובים מבעל מפעל הגלידות. אז קודם כל, אי אפשר לשנות את החוק. יש שתי וועדות בעירייה, וועדת שילוט ויש וועדת ערר. וועדת ערר יושבת כל שבועיים,

יושבים בה משפטנים, יושב המבקר, יושב אני, יושב ספיר, שמונה אנשים יושבים על המדוכה, מירי עושה לנו 80 תיקים על המדבקות האלה, ואנחנו באמת מסתכלים על שיקול דעת שאתה אומר לפעמים ההוא, השוקר שלא גר בעיר, זה שוקר חיצוני שעושה את זה, בתקופתנו עשינו את הסקר עם הוכולד אם אתה זוכר, הוא היה עוזר שלי כסגן ראש העיר, יגאל, ועשינו את הסקר הזה עם תברה חיצונית, לא רצינו שמישהו מקומי יתחיל לצלם. והיא עושה את זה, כל הדברים הלא הגיוניים האלה מגיעים לוועדה, ואני יכול להעביר לך פרוטוקולים שלמים,

דוברת: למה אף אחד לא עובר על זה קודם?

ניצה משה: אני מבקשת מהקהל לא להתערב.

משה ארז: קודם כל, על פי חוק, אם יש דבר לא הגיוני, תקשיבי, אולי,

(מדברים יחד)

משה ארז: אני מצטער, אנחנו מתקרבים לנובמבר והפופולזיס גואה,

יגאל הררי: אוקטובר, אוקטובר, משה.

משה ארז: אוקטובר, ואנשים עוברים ברחובות ומוחקים חוקי עזר ומבטיחים להם,

אגרות שירות אמת, מה זה, מה זה פה? יש משרד הפנים, אם יעלו על זה יהיה

דו"ח מבקר, אבל, במקרים, מה שהיה בכיכר מגדיאל עם הסיפור הזה, יכול

להיות שזה משהו שמשרד הפנים יאשר, את ההנחה באגרה בגלל הסיפור של

השיפוץ, אבל הדברים הלא הגיוניים, זה עולה לוועדת ערר ושמה מטופל.

יגאל הררי: משה, שאלת ביניים, לפני שמירי, היא לא יכולה לדבר עכשיו עד שאתם לא

תאשרו לה, לפני שמירי מוציאה את החיוב, למה להגיע למצב שמאן דהו

יבוא לערער? קודם כל מכניסים לו ואחר כך אומרים, אם הוא יבוא, הוא

יבוא. תפסנו, תפסנו, לא תפסנו, למה היא לא יודעת את מה לחייב, אחרי כל

כך הרבה ערעורים, שנייה.

משה ארז: היא לא שולחת דף ריק, היא שולחת דף עם ראיות. מה דף הראיות,

יגאל הררי: לא, אתה תענה.

משה ארז: התמונות.

- יגאל הררי : אבל הבן אדם שבא לערער, אתה מבטל לו אם מגיע לו?
 משה ארז : כן.
- יגאל הררי : אז למה לשלוח לכאלה מראש?
 משה ארז : לא, אבל במקרים חריגים, זה לא,
 יגאל הררי : מה מקרים חריגים, משה? אנשים קיבלו עכשיו ...
 משה ארז : שני מטר על החלון זה שילוט, אי אפשר להתכחש לחוק. הסוחר מכיר את החוק כמו שעושה את הסקר, תראה, אם זה שוק מזרחי אני אגיד לו, הלו, תוריד את זה, תוריד את זה, אז אני מושחת ואני לא עושה דבר כזה. אף אחד לא עושה את זה בעירייה, דבר כזה. תוריד את אלה, הוא הולך, הוא תמים, הוא בא מתל אביב, הוא מצלם, אומר, ככה אני עושה בפתח תקווה, בתל אביב, בכל מקום. אותו סקר, לא בהוד השרון יש סקר אחר. יגידו לו תמחק את אלה תוריד. אבל אם יש דברים לא הגיוניים, ולקחו על זה שילוט, אז באים לוועדת ערר וזה יורד, זה הכול.
- אמיר כוכבי : משה, איך אתה מחליט איזה חוק עזר עירוני אתה אוכף?
 משה ארז : יש את החוק.
 יגאל הררי : אבל אנחנו לא אותו דבר.
 (מדברים יחד)
- אמיר כוכבי : עסקים שמוציאים החוצה באסטות, למה את זה אתה לא אוכף?
 משה ארז : חלק אוכפים.
- אמיר כוכבי : רגע, ואחרי ששלחת התראה והם משאירים את הבאסטות לילות שלמים על שטח ציבורי בחוץ, למה את זה אתה לא אוכף?
 משה ארז : לא, אין לי עכשיו את הכלים,
 אמיר כוכבי : יכול להיות שיש איזה מדיניות של אכיפת חוקים מול תושבים שקל לך לקחת מהם?
 (מדברים יחד)
- אמיר כוכבי : אתה גם אומר שהעניין הוא לא כסף, נכון?
 משה ארז : לא, כסף כמובן, אבל ...

(מדברים יחד)

משה ארז : אגרת שילוט זה ...

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי : בתחילת השנה עשית תוכנית גבייה לשילוט הזה ועכשיו אתה אומר שכסף זה

לא העניין? למה עשית תוכנית גבייה? כמה אתה מתכנן לגבות,

משה ארז : אם אתה חושב שחוקי השילוט זה המטרה לעשות כסף? לא.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי : כמה מתכוונים לגבות השנה על השילוט?

(מדברים יחד)

משה ארז : יואב, גם תיקון בחוק עזר, נגיד וזה ייקח עוד שנה שנתיים,

אמיר כוכבי : משה, הבחירה שלך ...

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי : החוק שלך זה הפינוי זה, המפוחים. עיריית הוד השרון, חברת הניקיון של הוד

השרון לא מסתובבת ומשתמשת במפוחים?

משה ארז : לא.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי : מה אתה אומר?

משה ארז : אין דבר כזה, תביא לי צילום. חברת ניקיון עם מפוח מטעם העירייה? שלחנו

אחד הביתה שבתוך התיק שלו מצאנו מפוח, אבל זה היה לפני שנתיים וחצי,

אין את זה. תביא לי תמונה, לא, לא, תביא הוכחות....

אמיר כוכבי : לא, תמשיך להסביר איך אתה אוכף חוקי עזר עירוניים, תמשיך.

משה ארז : יואב, בקיצור, הנושא הזה, חוק העזר הזה הוא כמעט חוק עזר לדוגמא כזה.

שאתה הולך איתו מקריית אתא ומאילת, לא יהיה שינוי בחוק. אבל יש

וועדת ערר, כל הזמן יש את הדיונים האלה,

יגאל הררי : למה לשלוח בשביל שיהיה ערעור? למה לא יודעים אחרי כל כך הרבה שנים

ניסיון, משה, למה, אתה יודע מה יעלה לערעור? למה לשלוח משהו שהוא

יבוא לערעור? למה לקחת מישהו שלא מבין, לשלוח אותו לשלם. אם הוא לא

משלם אתה אוכף לו, אתה עושה לו עיקולים, למה?

משה ארז : יגאל, בעל העסק,

יגאל הררי : הריבית אתה יודע כמה,

משה ארז : כל השלטים האלה הם שלי ..... בטעות תבוא לערעור. רואים את זה בתמונות.

יגאל הררי : משה, אתה יודע להגיד, אתה יודע להגיד שהריבית וההצמדה בהוד השרון היא 12.875 לשנה,

אביבה גוטרמן : זה בכל הארץ, זה משרד הפנים.

משה ארז : חוק העזר לא שונה מ-97,

יגאל הררי : בכל הארץ, אז לכן, למה לשלוח לבן אדם חיובים,

(מדברים יחד)

ניצה משה : אין דיון.

(מדברים יחד)

יגאל הררי : אני אגיד לך מתי נוח לאדוני, נוח לך כשזה חיים שאבי, הוא מהצד של "השבבים", אז זה בסדר שהוא מפריע, אבל כשאנחנו פותחים את הפה, אז אתה סותם לנו.

יגאל שמעון : די, נו, די, נו.

ניצה משה : אנחנו יכולים להעלות להצבעה?

יחיאל דמארי : רגע, אני רוצה להגיד דקה אחת. אני רוצה להתייחס,

יגאל הררי : אם יחיאל דמארי מדבר, יש דיון.

ניצה משה : אתה לא יכול, יחיאל.

יגאל הררי : אם יחיאל מדבר, יש דיון. לא, אתה לא תדבר.

(מדברים יחד)

יגאל הררי : ניצה צריכה רק להעלות את זה להצבעה, אין ליגאל מה להגיד, כי מי שדיבר בשם המועצה זה משה ארז.

יגאל שמעון : ליו"ר יש זכות ל...

אמיר כוכבי : יגאל, אין לך שום זכות לדבר.

(מדברים יחד)

יגאל הררי : אין. מה, אתם עושים סימפוזיון עכשיו?

(מדברים יחד)

ניצה משה : רבותיי, אני מעלה להצבעה.

(מדברים יחד)

יגאל הררי : אני אגיד לך מה הבעיה, אתם ... שלמטה, אה?

(מדברים יחד)

ניצה משה : אני מעלה להצבעה. תקשיבו טוב, מי בעד להעלות את הנושא לדיון? בעד

להעלות את הנושא לדיון. אמיר, אלמוג,

אביבה גוטרמן:מה, לא עשינו דיון עכשיו?

יואב רוזן : לא, זה לא היה דיון, הם הסירו את זה מסדר היום.

ניצה משה : יגאל הררי, יואב רוזן ואביבה גוטרמן.

הצבעה-מי בעד לקיים דיון -"אגרת שילוט לעסקים":
5 בעד: אביבה גוטרמן, יגאל הררי, יואב רוזן, אלמוג בורשטיין, אמיר כוכבי.

החלטה מס' 24/13:

מועצת העירייה מחליטה לקיים דיון בהצעתם לסדר של חברי המועצה מר יואב רוזן ומר יגאל הררי "אגרת שילוט לעסקים".

=====

אביבה גוטרמן:אני בעד דיון, שיהיה דיון.

יגאל הררי : יש חמישה, חמישה בעד. כל הכבוד.

אביבה גוטרמן:חבר'ה, אני חושבת שבכלל לא קשור, לא סימפוזיון ולא כלום, אני חושבת,

רגע, רגע, אני חושבת שצריך להיות דיון מסודר. לצערי, משה ארז, אני

מבקשת ממך, אתה,

משה ארז : אני הולך עם האמת שלי, לא פופוליזם.....

(מדברים יחד)

יגאל שמעון : אם אתם רוצים לקיים דיון בבקשה. יואב רוזן, בבקשה,

יגאל הררי : יש דיון, כל הכבוד.

יחיאל דמארי: אני מבקש לא לדבר, אני לא הולך, אני רוצה להגיד, אל תבלבל אותי, אני

מבקש ממך, כי אני באמת, אני הצבעתי בעד לא לקיים דיון, אבל אם קרה,

אז זה באמת קרה, למרות שרציתי שבאמת יהיה דיון, אבל היות ואני בקואליציה, ואני נאמן לחברים, אז אני הצבעתי נגד, בסדר? א'. ב', אני רוצה רק להגיד לכם שיש באמת בדברים האלה שמדברים על הנושא של השילוט. בתקופה אחרונה אני אישית הייתי אצל האחראית של השילוט וראיתי את התלונות שיש הרבה תלונות, יש הרבה בעיות, ואני, אחד הדברים שביקשתי מראש העיר, שהוא יישם את הדברים האלה, לתת עוד סיוע לאחראית שמה שתהיה שמה, שתוכל להספיק כדי לבדוק, לתת פתרון. עוד תגבור. סליחה, לתת תגבור, וגם הנושא של הפיקוח, באמת, שיראה מה שלא בסדר, ושיראה, לדעתי, זה צריך להיות, כל אחד היום יכול לבוא ולהגיד, תשמע, אני גם רואה הרבה שלטים, גם עלי לפעמים יש שלט, אבל תקשיב, אז לכן אני אומר, בוא, אנחנו נייעל את הנושא של השילוט. נכון, יש בעיה, אני לא, אין דבר שלם בעולם, אז יש בעיה, אני ביקשתי מראש העיר, באמת ראש העיר, נשמה טהורה, אתה מבין? אז אני אומר, לכן אני אומר שבאמת צריך שיפור קצת ולתת להם תגבור בשילוט. תודה רבה.

יגאל שמעון: כן, בבקשה. אלמוג, בבקשה.

אלמוג בורשטיין: טוב, אני רוצה להגיד שני משפטים, א', אני רוצה להביע הערכה לסגנית ראש העיר, שהצביעה בעד קיום הדיון,

אביבה גוטרמן: סליחה, זה לא פעם ראשונה, אני לא הצבעתי תמיד בעד.

יגאל שמעון: אלמוג, למה מישהו הצביע נגד?

אלמוג בורשטיין: מה?

יגאל שמעון: מישהו הצביע נגד?

אלמוג בורשטיין: אבל היא הרימה את היד.

יגאל שמעון: אבל מישהו הצביע נגד?

אלמוג בורשטיין: אבל היא הצביעה בעד.

יגאל שמעון: אבל לא ראיתי מישהו שהצביע נגד.

אמיר כוכבי: אתה הצבעת נגד.

יגאל שמעון: לא, לא הייתה הצבעה נגד, אף אחד לא הצביע נגד.

יחיאל דמארי: הייתה הצבעה לקיים דיון או לא.

יגאל שמעון: טוב, תמשיך אלמוג, בבקשה.

אלמוג בורשטיין: יש לי הרגשה שאם אביבה לא הייתה מרימה את היד, אז כן הייתם מצביעים נגד.

יגאל שמעון: אם זה הרגשה שלך, טוב.

אלמוג בורשטיין: אבל היא הפתיעה אתכם, אז מרוב מבוכה ותדהמה, אתם,

אביבה גוטרמן: נו, די.

אלמוג בורשטיין: עכשיו, למרות שאנחנו הצבענו בעד קיום דיון קצר, אני מציע פשוט לאמץ את הצעת ההחלטה המובאת פה, ולהוסיף עליה רק שתתקיים פגישה בין אלה שהציעו את ההצעה, עם החבר ארז, ועם אנשי המקצוע של העירייה, ושיביאו לשיבה הבאה הצעה איך לתקן, עם היועץ המשפטי, כמובן, איך לתקן את חוק העזר, כי באמת הדברים שהועלו פה, אם הם נכונים, הם פשוט אבסורדיים, זה הכל.

אביבה גוטרמן: אני רק רוצה להגיד לך, זה מצוין, חוק עזר לוקח שנה, ומהתהליך הוא לא רטרואקטיבי, רק שתדע. אני חושבת, איפה הבעיה שלי פה עם החוק? זה בסדר גמור, חייבים לגבות אגרת שילוט, יש לי בעיה באמת בקטנות, שפתאום אומרים פה, ומסביב, זה באמת מפריע. זה נראה לא טוב.

יואב רוזן: את זה, כל אלה, נביא לוועדת ערר.

אביבה גוטרמן: רגע, רגע, בסדר. רגע, או שנביא לוועדת ערר, או, ההיגיון שלי אומר משהו אחר. אבל לפי ההיגיון שלי, היות וזה באמת פרסום, סליחה, אותם חברות שזה הפרסום שלהם, שישלמו, מה העניין? הם מפרסמים את עצמם, שטראוס, מה אכפת לי מי? שהם ישלמו, לא שלא לקחת, אבל לעשות את זה מסודר, כי אם בעלי העסקים לא יודעים שניתן לגבות את זה מהם, או לא ידעו מראש שהולכים לגבות את זה, פה אנחנו בבעיה.

יגאל שמעון: חיים, בבקשה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: כיוון שאני,

- יגאל הררי : מכיוון שאתה סופר בקיא,
- יגאל שמעון : אל תפריע לו, הררי.
- חיים שאבי : בגלל שאני מטפל במספר בעלי עסקים שפנו אלי בנושאים האלה כבר שנתיים, דרך אגב,
- יגאל הררי : ולא עזר כלום?
- חיים שאבי : תקשיב, הסיפור הזה הוא כבר שנתיים, והטענות האלה הם כבר שנתיים. זה שאתם מתעוררים לפני בחירות זה בסדר, אבל הסיפור הזה הוא כבר שנתיים.
- אפשר לאשר לבעל העסק רק שלט אחד, אוקי? תקראו את חוק העזר טוב, הוא מאפשר שלט אחד על מנת באמת שלא יהיה את השוק שיואב מדבר עליו. שארז, סליחה. עכשיו, מה שקורה,
- יגאל הררי : נדמה לי שאני אמרתי את זה, אז אל תגיד אם קראתי את החוק, אני אמרתי את זה בהתחלת הדברים שלי.
- חיים שאבי : מה שקורה, מה שהיה לדעתי צריך לעשות, זה בשנתיים האחרונות, דרך אגב, זה קורה, כי לפני זה בכלל היה ברדק. בשנתיים האחרונות, ברגע שיצאו החיובים האלה עם תמונות, עם תיעוד לשלטים, א', אם הייתם יודעים את השינוי שנעשה, אז זה משהו בכלל מקצה לקצה.
- יגאל הררי : תמיד היו תמונות.
- חיים שאבי : דקה, רגע.
- יגאל הררי : תמיד היו תמונות.
- חיים שאבי : תקשיב,
- יגאל הררי : מאז ומתמיד היו תמונות.
- חיים שאבי : יגאל.
- יגאל הררי : מאז ומתמיד היו תמונות.
- חיים שאבי : בשובר אף פעם לא נשלח.
- יגאל הררי : עם השובר, אבל היה תמונה של השלט תמיד.
- יגאל שמעון : די, נו, תן לו בבקשה.

- יגאל הררי : לא להגיד שהמציאו עכשיו את הגלגל, נו, באמת.
- יגאל שמעון : די, נו, באמת, נו, הררי.
- יגאל הררי : היה למשה ארז את מאיר שאול, והיה את אורן בן דהן, ועברנו כל מיני צלמים שהלכו לצלם, והבאנו מצלמות הכי טובות בארץ.
- (מדברים יחד)
- יגאל הררי : לא המציאו את הגלגל שפתאום אז יש תמונות, תמיד היו תמונות.
- יגאל שמעון : הררי, די.
- יחיאל דמארי : גמרנו, מה אתה עכשיו מחפש?
- יגאל הררי : אז לא להגיד שהמציאו את הגלגל.
- חיים שאבי : תקשיב עד הסוף, אני לא אומר שלא היו תמונות ולא תיעדו, אבל עכשיו נשלחים לבעל עסק ומראים לו בדיוק את החיוב שנעשה. אבל, לדעתי, מכיוון שזה היה גם להם הפתעה, היה צריך לבוא ולדון בהם ברחמנות לפחות בשנה הראשונה, ויכול להיות לוותר על משהו,
- אמיר כוכבי : לא, אמרת שזה כבר שנתיים,
- חיים שאבי : דקה, רגע.
- אמיר כוכבי : לא, אם זה שנתיים אז עברה השנה הראשונה.
- חיים שאבי : יש, חלקם,
- אמיר כוכבי : יכול להיות שנעשתה עבודת מטה לפני שעתיים ולא עשו איתה כלום? כי זה לא התאים פוליטית?
- חיים שאבי : הנושא של השילוט, אני יכול להגיד לך,
- אמיר כוכבי : יכול להיות שעכשיו מתעקשים על נושא השילוט כי מפחדים שיותר מדי בעלי העסקים בעיר ...
- (מדברים יחד)
- חיים שאבי : אתה מוכן לא להפריע לי?
- אמיר כוכבי : לא, אני רוצה להבין. חיים, אם אתה אומר שנעשתה עבודת מטה, וגם אני יודע שהיא נעשתה לפני שנתיים, אתה מוכן להגיד לי איך אתה מבצע לפתור אותם משנה, אם כבר עברו שנתיים?

פרוטוקול משיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/13 מיום 25.4.13

- חיים שאבי : אני מציע, והצעתי את זה גם במקומות הרלוונטיים,
 אמיר כוכבי : מה זה המקומות הרלוונטיים? אין מקומות רלוונטיים, זה המקום הרלוונטי.
 חיים שאבי : אנשי המקצוע.
 אמיר כוכבי : זה דירקטוריון העירייה, אין לך יותר רלוונטי מזה, בוא תציע.
 חיים שאבי : אתה מוכן לא להפריע לי?
 אמיר כוכבי : אני רוצה שתציע.
 חיים שאבי : אני בכל זאת מציע, ואני חושב שזה ראוי גם, לבחון את הטענות של הסותרים, ואת ההיגיון, ויכול להיות שחוק עזר, בגלל שהוא כבר בשנתיים בשינויים מסוימים, שהגיע הזמן שהוא באמת יסתיים ונפעל לפי חוק העזר, ובכל מקרה, חיובים שהם על פניו תמוהים, לדון עליהם ברחמנות, ואם צריך לבטל אותם לבטל אותם, ולעשות בזה סדר, שבן אדם מקבל את החיוב, הוא כבר יודע על מה הוא מחויב, ואם הוא יודע שהוא מחויב על הרדבול, אז הוא יוריד את התמונה הזו. וככה צריך לעשות את זה.
 משה ארז : בית הלל.
 יגאל הררי : זה מה שאנחנו מבקשים. רטרואקטיבי, אבל.
 (מדברים יחד)
 חיים שאבי : אני חושב,
 יגאל הררי : מעניין שאתם פועלים והתושבים מקבלים את החיובים.
 משה ארז : תריגים יבואו לפני הוועדה.
 אביבה גוטרמן: אבל יש טענה שאלה,
 יגאל הררי : אתה לא אמור לטפל בפרטים.
 יחיאל דמארי : אני לא, סך הכל רציתי להגיד לך שראש הממשלה ישב על התקציב עכשיו של הזה, ישב רק שעה, תיק תק, פה רק על השילוט, תראה כמה שעות שאתם מקשקשים כל הזמן.
 דובר : דרך אגב, יואב, אני מבין שגם אנחנו מוציאים לעיתון הודעה על החיוב. מודיעים לכולם....
 (מדברים יחד)

יואב רוזן: אני מוכן להיות ראש המטה של חי לבחירתנו לכנסת הבאה. האמת, אני מוכן להציע להם לקחת אותנו כבר עכשיו.

יגאל שמעון: בבקשה, אמיר.

(מדברים יחד)

יחיאל דמארי: אבל אתם עוד תבכו הרבה זמן לראש עיר כזה, אתם לא יודעים מה זה. אתם רק כשאתם רוצים ג'ובים או משהו כזה.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: בסופו של דבר יש פה אחד משני דברים, או שמישהו פה ניסה לעשות את השיטה המוכרת עם העז, של לדחוף כמה עזים לחדר ואז להוציא אחת כדי לצאת גבר ולהראות שהחדר יותר פנוי עכשיו.

יואב רוזן: זה כמו הרטרואקטיבית, בדיוק מה שחי עשה עם הרטרואקטיבי.

אמיר כוכבי: תכף הוא גם יתחיל לכתוב סטאטוסים מרגשים בפייסבוק, ובכלל אני אתבלבל פה.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: הדבר היותר הגיוני זה שאתם פשוט קצת בלחץ.

יחיאל דמארי: מי בלחץ?

אמיר כוכבי: בקדנציה האחרונה שלחתם היטלי תיעול לתושבים כשראש העירייה נמצא בחו"ל, ואז הוא מיהר להכחיש, והיום מי שמשלם זה רק מי שמוכר את הבית ונמצא כבן ערובה בידי העירייה. צבעתם מדרכות בכחול לבן שלא באישור המועצה.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: הייתה תוכנית חנייה, קם בבוקר מי שקם והחליט שהוא צובע עוד כמה רחובות על הדרך, כי למה לא, אם אפשר להכניס עוד קצת כסף לקופת העירייה. עכשיו מדברים על תיקון. לפני שנתיים וחצי עשיתם עבודת מטה על שילוט, שלחתם פקח אחד מסכן לצלם את כל העיר, צילם את כל העיר, חזר הביתה, לא עשיתם שום דבר עם תוכנית השילוט הזאת.

משה ארז: זה סוקר חיצוני.

- יגאל הררי : אתה יודע מה הבעיה, עד שיצאו החיובים, כבר העסק לא היה קיים.
- אמיר כוכבי : בין לבין העליתם ארנונה ארבע פעמים, פעם אחת רטרואקטיבית 15%, משה ארז : שנתיים לא העלינו ארנונה.
- יגאל הררי : אנחנו הצבענו, אנחנו הורדנו לכם את הביצים.
- אמיר כוכבי : אבל באמת, הכבוד הכי גדול זה שארבע וחצי שנים אתם יושבים פה ושומעים את מצוקת התושבים, אתם פעם אחת לא הורדתם הצעה מסדר היום רק כי היא מטעם האופוזיציה, דנתם בכל הצעה לסדר פעם אחרי פעם אחרי פעם, והיום, באמת, זה בכלל לא הפתעה שאתם כולכם הצבעתם בעד הדיון הזה. יגאל, אני בטוח שאתה משתוקק להגיע כבר להצבעה, כי דיון זה לא מילה שמכירים אצלכם שם בישיבות הקואליציה. אז יש פה דיון, והדיון הזה הוא לא על מיליון שקל, או 2 מיליון, כי כמו שמשה אמר, זה לא הכסף בכלל, מה אכפת לנו מהכסף? לשם שמים מנהלים פה את העיר. עירייה בגירעון של 50 מיליון שקל עוד 150 מיליון שקל חובות אבודים,
- (מדברים יחד)
- אמיר כוכבי : התוכנית התקציבית להוציא מהשילוט הזה, לא לשם שמים, הכול כלכלי פה. רק חבל שהתנהלות,
- משה ארז : תבדוק כמה זה מתקצב. אני חושב שעל מיליון...
- (מדברים יחד)
- אמיר כוכבי : רק חבל שהתנהלות הכלכלית היחידה שאתם מבינים, יגאל, היא התנהלות כלכלית שאומרת, כל פעם שאני נתקל בבעיה, אני שולח יד ארוכה לכיס של התושבים. אז התעללתם כבר בתושבים, והתעללתם בבעלי העסקים, ושפכתם כסף על שבילי אופניים שאף אחד לא נוסע בהם.
- יגאל הררי : כי אין לאן, אין לאן אבל.
- אמיר כוכבי : שפכתם, תרתי משמע, לתוך נחל, שאגב, אם תסתכלו בוויקיפדיה תבינו שהוא לא עונה להגדרה של נחל, שעוד לא קם ואף אחד לא יודע מתי הוא יקום, ובכלל התחושה פה היא קצת התרחשות של ימי פומפי האחרונים. יש פה משתה, יום עצמאות, חגיגות, אייל גולן, מביאים את אומני החצר לשעשע

את המלוכה ואת המקורבים, מעלים בנים על במה כזאת, בנות על במה כזאת, הכול בשם הבחירות הקרובות, לדברים האלה יש מחירים, והדבר הכי נורא זה שבדרך, על ראשי עיריות אחרים היו אומרים, כן, מושחת, אבל לפחות הוא עשה למען העיר, אז עליכם אולי לא אומרים שאתם מושחתים, אבל גם אומרים שלא עשיתם שום דבר למען העיר.

יחיאל דמארי: לא עשינו כלום. כול הזמן טענות.

אמיר כוכבי: חוץ מלשטוף ידיים ממיסים של התושבים, חוץ מלא לנהל נכון את התקציב, חוץ מלאבד כסף ציבורי כאילו זה היה הכסף של אבא שלכם, לא עשיתם פה שום דבר. אז הגיע הזמן לפחות, יושב פה חבר מועצה, משה ארז, 20 שנה וותק, עוד לפני זה היה פעיל ציבור, איך אתה מסתכל לציבור בעיניים ואומר שאתה אוכף חוקי עזר עירוניים? העירייה הזאת לא אוכפת שום דבר שאחריו ראש העירייה מקבל צעקות מכל מיני מקורבים. שום דבר. אז מה קרה? נבהלתם? הייתה איזה מחאה, תלו כמה שלטים, תשבתם מה יהיה בבחירות? מה קרה? אתם מפחדים שפתאום יצוצו לכם פרצופים של אביבה, של יואב, כל מיני דברים כאלה? אני לא רוצה לבאס אותך, אם יואב או אביבה ירצו לתלות שלט באיזה חנות הם ישלמו את הקנס הזה. זה לא הפתרון.

יגאל שמעון: מה הקשר?

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: זאת הסיבה שאתם לחוצים, טוב, הגיע הזמן שתתקנו את הדרכים שלכם. הגיע הזמן שתקשיבו לתושבים ותבינו שהכסף שנמצא אצלם בכיס לא יכול להחליף את כל הבזבזנות שלכם.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: קודם כל תזיז את השלט של ראש העיר, כי אתה נמצא שמה, ותקדם את השלט שלך לשמה. כי זה מטעה אותי. עכשיו אני,

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אני ביקשתי את רשות הדיבור.

יחיאל דמארי: יגאל, אני רוצה רק להגיד לך דבר אחד, יגאל, מאז שהלכת עם רוזן,

התקלקלת, אתה היית חמוד, מה קרה, קלקל אותך?

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אני אגיד לך את האמת, אני רוצה להיבחר בפעם הבאה, אני עושה ימים כלילות למען הציבור.

יואב רוזן: אביבה, אנחנו מדברים על פרנסה של משפחות.

יחיאל דמארי: מה קשור לפרנסה?

(מדברים יחד)

יואב רוזן: אה, זה לא קשור לפרנסה שלהם?

יגאל הררי: יחיאל בכוונה מפריע כל פעם שאני מדבר בגלל שאני הכי צעיר פה, אבל בסדר. מה שאני רוצה להגיד, מה שמשנה דיבר, עכשיו ברצינות. אני לא אומר את זה סתם, מכיוון שבאמת אני מרגיש שסוף סוף נכפה עליכם דיון. נכפה עליכם דיון,

יחיאל דמארי: עכשיו יעשו מזה חגיגה בעיתון. חגיגה, נכפה עליכם, גזרנו עליכם.

יגאל הררי: ולא יכול להיות, הרי למשל, חברי היקר, איך אומרים עורכי הדין, ידידי המלומד, יחיאל דמארי, אחרי שהוא הבין שיש פה דיון, אז הוא פתאום גם כן בעד, הוא גם אמר לראש העיר והוא הכל. גם חיים שאבי פתאום,

יחיאל דמארי: למה לא?

יגאל הררי: אין סנגוריה, יש עכשיו דיון,

יחיאל דמארי: אנחנו לא קבועים כמוך.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: רגע, יחיאל,

יחיאל דמארי: אנחנו גמישים, כל העניין, מה קרה, אסור?

יגאל הררי: אתם עושים פה דיון, כאילו דיון על דיון. עכשיו, מכיוון שיש פה דיון, ויש פה הצעה לסדר, לא, סליחה. למה? זה שלי ושלו, אנחנו בדיון אבל.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: שוויצקי, אתה בכוונה, אתה לא תשכנע אותה, היא כבר הצביעה בעד. מה שאני רוצה להגיד, יחיאל, זה לא בסדר, עכשיו בלי צחוק, אתה בכוונה עושה

לי את זה, תגיד לי, אני מפריע לך בכוונה. בוא נדבר לעניין.

יחיאל דמארי: לא, אני לא מפריע לך, אני יודע לכבד אותך.

יואב רוזן: אם היו גובים ממך כל כך הרבה כספים גם אתה היית מתרעם.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: מכיוון שאנחנו בהצעה לסדר, ויש פה הצעה לסדר, ואנחנו עשינו עליה דיון,

הרי לא הסרנו אותה מסדר היום, ואני אומר, רבותיי, יושב פה יועץ משפטי,

אנחנו אומרים, בואו נמצא עכשיו את הדרך, כי אנחנו באמצע הדיון, ולא

לזרוק סיסמאות, שנתיים אחורה, בדקנו, דנו, הכול, אני יכול להגיד לך רק

דבר אחד, שאמר לי בעל עסק שהוא היה בישיבה, וגם אתה השתתפת בה,

ומבקר העירייה והכל, על חוב גדול לעירייה, והוא עד היום, שנה, מחכה

לתוצאה של אותה ישיבה על השילוט שלו. עכשיו, לא יאה להגיד את שמו של

העסק פה, אבל אני מוכן להגיד לכבודו את שם העסק שהיה, השתתף, כל

הצוות המקצועי, כל הצוות המקצועי שמטפל בשילוט ישב איתו, מכיוון

שמדובר בסכום גדול שהוא חושב שלא צודק, אמרו לו אין בעיה, נחזור אליך,

לא חזרו אליו, על חוב של 2011. למה אני אומר את זה? אם המטרה שלנו

היא באמת לפתור את הבעיה, יחיאל, באמת, זה לא בסדר. עזוב את הצחוק.

אני אומר, אם אנחנו באמת רוצים לפתור את הבעיה, בואו עכשיו, בגלל

שאנחנו בתוך דיון, בואו נמצא, נחשוב ביחד איך קודם כל פותרים את הבעיה

הזאת, נכון שאני מסכים עם אביבה,

יגאל שמעון: מה אתה רוצה לשאול את היועץ המשפטי?

יגאל הררי: אני מסכים עם אביבה שהדבר הזה ייקח שנה, אולי אפילו יותר, אבל, בגלל

שזה ייקח שנה ויותר, אפשר לעשות דברים, מה שנקרא, אד הוק. אם אפשר,

שנייה, יגאל, אני רוצה לסיים. אם באמת, הרי החוק, יש לו הרבה פירושים,

אם ייקח את זה היועץ המשפטי, מר ירון סולברג, ייקח את החוק לידיו

ויקרא אותו, ייתן לסגן שלו, ואנחנו נביא עוד עורך דין, יש גם, יש שלוש

דעות, כבר אמרו עורכי דין יותר מלומדים שמגיעים, הנאשם מגיע אליהם,

אומרים לו, אני לא יודע מה יצא, זה תלוי בשופט. אם זה תלוי בשופט, זה

תלוי איך מפרשים את זה, ולכן, גם בחוק, וחבל שמשנה הלך, רוח החוק היא שיהיה מינימום שלטים ופחות שוק פירטי, זה רוח החוק, אבל לא לבוא ולהעניש את הבן אדם על כל שלט של 20 סנטימטר להשתיל לו מטר. עכשיו, אני אומר, אם כבר אפשר לקבל החלטה כרגע שאת כל הנושא שזה קוראים לו שטראוס, קוקה קולה, מילקי, שמילקי, תנובה, כל מי שאתם תקראו לו, אין שום בעיה, מעכשיו תגידו, מחזירים רוורס, נותנים גיבוי, הרי הוועדה הזאת קמה מכוח של משהו, וועדת הערר הזאת, לתת למחלקה ולצוות המקצועי של העירייה שעובד מול התושבים, את הכוח לבוא ולהגיד, רק רגע, בואו, אנחנו עושים עכשיו רטרואקטיבית, כל שטראוס, תוציאו להם חיוב לשטראוס, לקוקה קולה, תורידו את הנטל הזה עד שתחוקקו את החוק שיהיה מפורש. ואנחנו יודעים שאם יש בן אדם עם תמונה, או כל דבר אחר, וזה לא במסגרת ההיגיון, לבוא לבן אדם להגיד לו, תשמע, על זה אתה משלם, השלט הזה הוא 20 סנטימטר, אבל אתה משלם מטר, אם על זה הוא יחליט להוריד את השלט, שיוריד את השלט, אבל לא לבוא לבן אדם, כבר להכניס לו עילה של תביעות, ותביעות, רק רגע, ולכן אני אומר,

יגאל שמעון : ברשותך, שאלת שאלה משפטית, אני רוצה שהיועץ המשפטי יענה.

עו"ד סולברג : ראשית, תיקון קטן, נאמר כאן, חבל שמשנה לא כאן, נאמר כאן וועדת שילוט, וועדת ערר וכולי. חוק העזר לשילוט להוד השרון מדבר על וועדה אחת, וועדת שילוט. הוועדה הזאת תפקידה הוא אחד, לייעץ לראש העירייה, או למי שהוסמך, במקרה הזה, לפי מיטב ידיעתי, זה מנהל אגף התפעול, לייעץ ולבדוק בכל פעם שדנים האם לתת רישיון, האם השילוט המבוקש הוא לפי חוק העזר, כן או לא, זה התפקיד של הוועדה. הוועדה המקצועית לשילוט. וועדה מייעצת, שלכן חבר בה גורם תכנוני ממנהל ההנדסה, נציג מחלקה של איכות הסביבה, וחבר מועצת העיר. תפקידה לייעץ לכן כל מה שהשתרש כאן בשיח, וועדת ערר וכולי, אני, לפחות, כיועץ משפטי, לא מכיר את הפונקציה הזאת, לא קיימת וועדת ערר, היא וודאי לא אמורה לדון בחיובים, אין לה סמכות בדין לדון בחיובים, לבטל חיובים וכולי. יש וועדה אחת, וועדה

מייעצת, אני רק אומר את דעתי, יש וועדה אחת, היא וועדה מייעצת, כדי להחליט לעזור למי שמונה על ידי ראש העירייה, או מי מטעמו, מי שמונה להחליט במתן רישיונות לבעלי עסקים. זה תפקידה של הוועדה המייעצת, הא ותו לא. תקראו אחר כך את חוק העזר ותוכלו לבדוק את מה שאני אומר. החוק מנוסח בצורה מאוד פשוטה, אני חייב לומר, ואפשר לראות את זה. דבר שני, המשמעות של מה שאני אומר היא שאם יש טענה למי שחויב באגרת שילוט, יכול להפנות אותה למי שממונה על התחום הזה, מנהל האגף, שוב, כמדומני, נכון, מירי, ספיר מחזיק בזה? לספיר, הוא מוסמך לדון ולשמוע את הטענות וכולי, וזה לא וועדת ערר. וועדות ערר מוסדרות בדין. דבר שני, לגבי,

יגאל הררי: על זה נאמר יד ימין לא יודעת מה יד שמאל עושה, אריק שרון אמר את זה, אבל אני לא יכול לקחת לו את ה-

יגאל שמעון: תן לו בבקשה לסיים, בבקשה.

יגאל הררי: אמרו פה דברים אחרים.

עו"ד סולברג: מה שאמר חבר המועצה דוקטור רוזן, וחבר המועצה יגאל הררי בעניין שינוי חוק העזר. קודם כל, חברי המועצה רשאים לשנות חוק עזר, הם קובעים אותו, הם רשאים לשנות. יחד עם זאת, ההערה היחידה שאני יכול לומר בעניין הזה היא שלפני שמשנים את חוק העזר כל כך מהר, כי אני חושב שחוק העזר מנוסח בצורה טובה. העניין הוא, דילגתם על השלב שזה פרשנות של חוק העזר, שיגאל הררי לא כל כך דילג עליה, הוא זרק מילה בעניין והוא התייחס. יש איך מפרשים את חוק העזר, והעניין הוא בהחלט עניין פרשני. איך מפרשים ואיך נעשו החיובים הללו. אני באופן אישי, אמרת, "בדקנו" ותביא עורך דין אחר, אולי תהיה דעתו אחרת, אולי גם דעתי תהיה אחרת, כי לא נדרשתי לזה. אבל ברמה העקרונית, אתם צריכים להבין שיש מדיניות. אני יכול להשוות את זה למשל לחוק התכנון והבנייה, שגם התקנת מזגן, או דברים מסוימים, כל מסמר בקיר, כמו שנהוג לומר, מחייב היתר בנייה, האם בפועל אוכפים וכל מסמר בקיר מוציאים היתר בנייה? וודאי שלא, יש עניין

של מדיניות איך מיישמים את החוק, ובלבד שדברים נעשים בצורה עניינית, בצורה שוויונית, בצורה שקופה וכולם יודעים. ולכן, אשלים את המשפט האחרון ואומר, קודם כל אתם יכולים לקבל החלטה שאתם רוצים לשנות את חוק העזר, וצריך לעשות עבודת הכנה בעניין. יחד עם זה, אני הייתי מציע לכם לשקול ולבחון את הדברים שוב, כי הבעיה היא, הרי אתם מבינים לבד, היא לא עם נוסח חוק העזר, אלא עם הדרך שבה הוא יושם. אגב, אני לא מכיר בעיה, למשל, זה לא התעורר בעבר, אני חייב לומר. אני לפחות לא שמעתי טענות רוחביות מהסוג הזה שהועלו כאן היום, או בכלל, בעבר. ולכן תשאלו את עצמכם למה זה לא התעורר בעבר.

יגאל הררי: זה התעורר לפני שנתיים וחצי לפי חבר המועצה חיים שאבי.

עו"ד סולברג: לא יודע מה נאמר, אני יודע לומר ששווה לבדוק, כדאי לבדוק את האירועים האחרונים, אולי את מה עומד מאחורי זה, לפני שהולכים לשנות את חוק העזר. לא צריכים "לקפוץ" ישר לשנות את חוק העזר, קודם כל צריך ללמוד את האירוע, את המקרה ולאחר מכן, לדעתי, לגבש מסקנות.

יגאל הררי: טוב, אז המסקנה שאנחנו רוצים לדעת, האם יוטל על היועץ המשפטי, הנושא הזה, לבדיקת הוזה, הפירוש הגורף, נגדיר את זה, בסדר?

עו"ד סולברג: של מה יגאל, צריך להיות ממוקדים.

יגאל הררי: אני אגיד, אנחנו מדברים פה על חיובים, שמבחינת ההיגיון הם חסרי היגיון, והשאלה היא מאוד פשוטה, האם לעירייה יש את האפשרות לגבות משטראוס, או מכל האחרים, נסטלה וכל אלה, במקום, לא, שנייה רגע, למה, משה, אני רוצה לשמוע אותנו, אתה כבר אמרת שיש וועדת ערר, והוא אומר שהיא לא קיימת.

משה ארז: מייעצים, להם, בסדר. אני עומד מאחורי זה, הכל בסדר.

יגאל הררי: אדוני היועץ המשפטי, השאלה, אני רק שאלתי שאלה, האם יש אפשרות שבמקום שהחיובים יצאו לבעל העסק, יוצאו החיובים למה שנקרא, אם אמר משה, ואני מכבד את מה שמשה אמר...

עו"ד סולברג: מי שמחויב זה מי שמפרסם את זה. מי שמציג, מי שמפרסם, מי שתולה, מי

שיש לו את הזיקה הישירה לאותו שלט שבחנות.

אביבה גוטרמן: בעל העסק צריך לגבות את זה.

עו"ד סולברג: אבל שוב, השאלה היא,

יגאל הררי: אפשר לבחון את האפשרות הזאת?

עו"ד סולברג: תראה, איך אני אומר, בוא אני אנסח רגע מהצד השני, כדי שאני אהיה ברור.

אם יש ארבעה צדדים למקרה ומצד אחד צמוד, כמו שתואר כאן, ומזיזים את המקרה והשלט שהוא עם הגב לקיר, ואף אחד לא רואה אותו, משום מה, לא יודע, המודעה הזאת קיימת שם עשר שנים, והמקרה לא זו וכולי, אז אני חושב שהדעת נותנת שמה שעם הדופן לקיר לא צריך להיות מחויב. אבל הדברים הללו טעונים בדיקה פרטנית להבנתי. אם בעקבות בדיקה פרטנית מתעורר איזשהו צורך לתקן בצורה רוחבית, אז כמו כל פעולה שעושה הרשות, אז אנחנו עושים אותה ומנסים לתקן. אבל כרגע, היום, כשאתה שואל את השאלות הללו, אני לא יודע להשיב שיש, שקיימת בעיה רוחבית, אתה מתאר אותה כמשהו מובן מאלי, אני לא יודע לומר. אני כן חושב שהיה מקום לבדוק מקרה, שניים, עשרה, עשרים, אני לא יודע, לראות במה דברים אמורים, אני מניח שהמערכת תעשה את זה באופן עצמי. אתה לא תאהב את מה שאני אומר, אבל באופן עצמאי. הרי זה מה שיקרה, יפנו פעם אחת, פעמיים, שלוש למתלקת שילוט ונראה. אבל תקבלו איזו החלטה שאתם רוצים.

יגאל הררי: אנחנו לא נחכה שיפנו, אנחנו נבקש שיבוצע, אף אחד לא יפנה ולא נבקש

מבעלי העסקים שיפנו, זה לא מטרת הדיון. המטרה שפה יוטל על הצוות המקצועי, המטרה שלנו עכשיו, מה?, עוד פעם אנחנו נחכה את מי דפקו ואת מי לא? שהוא ידע אם דפקו אותו? שהצוות המקצועי ישב ויעשה את שיקול הדעת המקצועי והאמיתי, וכל אחד יודע מה ההיגיון אומר. ואם רוצים, שייקחו כמה מבעלי העסקים, שהם מה שנקרא, מביני עניין וישבו איתם ויגידו להם, רבותי, זה ההיגיון או לא ההיגיון?

יגאל שמעון: זה אנחנו עושים, אבל בסדר.

- יגאל הררי: לא ראיתי שעושים את זה, בשביל זה יושבים פה 22 אנשים.
- יגאל שמעון: יואב, בבקשה.
- יואב רוזן: קודם כל, אני שמח שהנושא יצא, כיוון שבמקום להגיד חזור ואמור על כל הצעה שאנחנו מעלים שהיא עניינית, נכונה, מוצדקת לכל הדעות, גם לכם, היום, לשמחתי, לפי דעת חברי הקואליציה, אז מקיימים דיון רציני, כמו שצריך, כי באמת מדובר בנפשם של בעלי העסקים פה, בלחמם. עכשיו, מתוך הדיון עולה, בתוך הדיון עולה,
- אמיר כוכבי: אתה בעצם מחמיא ליגאל על זה שמתקיים דיון.
- יואב רוזן: כן.
- אמיר כוכבי: אתה לא רוצה שהוא יהיה פה בישיבה הבאה? אתה רוצה שיגלו אותם לסיביר? מה? למה אתה עושה?
- יואב רוזן: תמחקו, לא אמרתי כלום.
- אמיר כוכבי: זה הזמן הזה של השיבוצים ברשימה.
- יגאל שמעון: אמיר תודה רבה. אבל שהדיון הוא תרבותי, כמו שאני רואה, יש פה דיון תרבותי, אז אני פשוט נהנה מכל רגע. אבל כשאתם צועקים...
- אמיר כוכבי: ... יהיה דיון תרבותי, אז אולי כדאי שנדלג על כל ההתחלה ונלך ישר לדיון.
- יגאל שמעון: בסדר, טוב.
- יואב רוזן: עכשיו, מתוך הדברים שעולים, אנחנו רואים שיש פה, סליחה, מישהו קודם אמר ברדק, זו מילה לא יפה, אני אומר בלגן בלשון המעטה. והבלגן הוא בגלל העין, למשל, איך יכול להיות שעד היום, למרות כל האמירות של בית משפט בנושא התיעול, וסליחה שאני רגע סוטה מהנושא. עד היום, ולאחרונה גם העירייה לקחה חברת גבייה חיצונית ששולחת התראות, עוד היום, לכאלה שלא שילמו את אגרת התיעול....
- אמיר כוכבי: אני הלכתי לראות דיון קודם ולא ראיתי.
- יואב רוזן: אני אראה לך היום, היום, מחר.
- יגאל שמעון: תעמוד במילה שלך, אבל.
- יואב רוזן: אני אעמוד במילה שלי. עד היום שולחים התראות,

- יגאל הררי : יגאל, אתה אל תיקח סיכונים, כי אתה כל הזמן טועה בסוף.
- יגאל שמעון : לא, אני לא טועה.
- יואב רוזן : מצד שני.
- יגאל שמעון : אני מחכה לו אחרי הישיבה.
- יואב רוזן : מצד שני, פתאום היועץ המשפטי, ויבורך על כך, אני אומר את זה מתוך ברכה וכבוד, מגלה תוך בדיקה של נושא אחר, שיש פטורים מארנונה, לא אגרת שילוט, מארנונה, לחנייה בקניון מרגלית, ויש חצי פטור מארנונה לשערי משפט, שזה נמצא בוועדת ערר כבר שמונה שנים, ושואלים מתי וועדת ערר התכנסה, היא לא מתכנסת. איך יכול להיות שבמקביל, על אותו בעל עסק קטן, שעוד פעם אני חוזר, סליחה שאני אומר את זה, זה פרנסה של אנשים, פתאום מצלמים לו 18 מדבקות על הקיר. אז אנחנו רואים שיש בעיה. ושאלתי קודם את אביבה במאמר מוסגר, אותו שלט כחול ענק שרואים אותו מכל מטוס שממריא ונוחת, על קניון שרונים, שמה משלמים את אותו דבר? מישוהו יכול לומר לי, להסתכל לי בעיניים ולהגיד לי כן? השלט בקניון שרונים, איפה שאתה גר...
- יגאל שמעון : מחייבים אותם כדין.
- אמיר כוכבי : מחייבים אותם כדין בסכומי עתק.
- יואב רוזן : יש עוד דבר, שהחוק גם קובע, ויאמר לכם היועץ המשפטי, שצריך לשלם גם, לגבות אגרת שילוט, גם ממנופים, וגם ממשאיות שנכנסות לעיר, אז מה, אז אוכפים את זה להם? ולהם יש יותר כסף מבעלי העסקים. מה שעולה פה, אמר קודם חבר המועצה, ואמר היועץ המשפטי, ואמרה אביבה, ואני מציע שניגש להחלטה שאומרת, חבריה, בינתיים, להקל על הסוחרים, לעשות איזה הפסקה של חודש חודשיים בגבייה, לא לאיים עליהם, לא לקחת להם, ולהקים וועדה שתבדוק את כל הנושא מההתחלה עד הסוף, תפתח את הדיון לסוחרים, בוועדה ישתתפו נציגי הסוחרים, ונגמור את העניין אחת ולתמיד.
- יגאל שמעון : טוב, תודה. אני מבקש להשיב, ברשותכם. שמעתי אתכם באוזן קשבת, ואני רוצה להשיב.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: אם יש תוכנית שילוט מסודרת לעירייה, כי אנחנו כל בוקר קמים ובמקום פטריות אחרי הגשם אנחנו רואים שלטים ... אז אולי תגיד לנו מה, אולי אם ישלמו שקל על כל שלט יהיו קצת פחות שלטים וקצת יותר עשייה.

יגאל שמעון: אני רוצה להשיב. כולכם עברתם על חוק השילוט....

יגאל הררי: זה לא מה שהוא התכוון השלט, הוא התכוון שכל פעם אתם נותנים לחברה שעושה שלטים להוסיף עוד שלטים ענקיים כאלה ולא עושים זיכיון חדש. יגאל, השלטים הענקיים האלה, רגע,

יגאל שמעון: תן לי בבקשה לענות.

יגאל הררי: אני רוצה רגע לחדד.

יגאל שמעון: דיברת כבר חצי שעה, די.

יגאל הררי: אני רוצה לחדד, להבין אם אמיר התכוון.

יגאל שמעון: אני בטוח שאתם קראתם את חוק השילוט, כולל אתה, יגאל הררי, וכולל מר רוזן, דוקטור רוזן, וכולל אביבה, וכולל משה ארז, בבקשה, משה, בבקשה. יגאל הררי: כן, קראנו.

יגאל שמעון: כפי שאתם יודעים, בחוק העזר לשילוט מותר לכל בעל עסק להציב שלט אחד בלבד, רק מה, בעסקים אצלנו, כדי לבקש שלט נוסף, אתה חייב לבקש אישור מוועדת השילוט. אז העסקים אצלנו, אני מאוד מכבד אותם ואני אוהב אותם, לצערי, לא הציבו שלט נוסף אחד, אלא הם הוסיפו כמה שלטים.

יואב רוזן: מה, על המקרר, זה שלט?

יגאל שמעון: תקשיב רגע, תן לי בבקשה.

יגאל שמעון: תקרא את החוק, שנייה רגע. שנייה. ברגע שאתה היום חייב לבצע היום סקר שילוט, אתה מצלם את כל השלטים, אתה לא יכול להתעלם להגיד זה כן, זה לא, על פי חוק אתה חייב גם לשלוח את החיובים, אין מה לעשות, כי אם אתה לא תשלח את החיובים אתה עובר עבירה נגד החוק.

יואב רוזן: תשנה את החוק.

יגאל הררי: תודיע לתושבים, תגיד להם רבותיי, שלח להם את הפקיד, נו, באמת, מה

אנחנו מבקשים, יגאל?

אביבה גוטרמן: די, נו, אבל תן לו לדבר, באמת.

יגאל שמעון: אנחנו, כעיקרון, שולחים את החיובים, כאשר יש לנו בעיות ומחייבים בצורה, לפעמים יש צדק בדברים של הסוחרים, לפעמים החיובים הם אובר, או שלא, חייבו שלטים שלא היו צריכים לחייב, או שלט כזה או אחר שהוא חויב, שהוא מאחורי הפרגוד מה שנקרא, מבחינתנו, אני מבקש מכל בעלי העסקים, כל אחד שיש לו השגה, שהיום, מחר, יגישו דחוף השגה לוועדה, שאנחנו יושבים שם.

אמיר כוכבי: הרגע אמר היועץ המשפטי שאין וועדה.

יגאל שמעון: לוועדה המייעצת.

יגאל הררי: אין וועדה, יגאל, נו. על מה, אין וועדה.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: אין וועדה, נו, מה אתם עושים צחוק?

יגאל שמעון: סליחה,

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: מטרת הוועדה לדון בחיובים של ביטולים, היא לא מוסמכת. הדברים ברורים.

יגאל שמעון: אז מי עושה את הביטולים?

עו"ד סולברג: מי שיכול, היחיד שיכול לדון בהשגות זה ראש העירייה או מישהו מטעמו.

יגאל שמעון: אז אני אומר עוד פעם, ספיר.

עו"ד סולברג: במקרה הזה מונה מנהל אגף שילוט.

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: אין וועדה.

משה ארז: ירון, שיכתבו לנו ממושרד הפנים תביעה אישית בעניין הזה.

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: לא צריך משרד הפנים שיכתוב.

משה ארז: יש וועדה עם הסמכה של ראש העיר.

עו"ד סולברג : הוועדה מייעצת כדי להגדיר, לא לעניין כסף....
 משה ארז : להגדיר, אנחנו מייעצים למנהל התפעול, בסדר גמור. הוא יחליט לבד, אנחנו מייעצים למנהל התפעול.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון : אני שוב, אני מבקש, אחרי ששלחו את החיובים,
 משה ארז : שמשרד הפנים יכתוב מכתב אלינו.
 יגאל שמעון : משה, לשלוח בבקשה השגות עוד היום, עוד היום לשלוח השגות ליצחק ספיר,
 ראש האגף, שהוא ממונה מטעם ראש העירייה, ואני מבטיח לכם שכל התלונות, מר ספיר יבדוק אחת לאחת וייתן תשובות לכל,
 יגאל הררי : לא.

יגאל שמעון : מה לא? ישר אתה אומר לא.
 יגאל הררי : אתה תדאג שמר ספיר ישב עם מי שחייב את האנשים ויעבור לפני הערעורים,
 אחרי זה, אחרי זה הפוך, למה אתה צריך קודם כל לשלוח, "להרוג" אותם באיומים, ואחר כך לבוא להגיד להם, אני בודק. אתה תעשה הפוך הפעם,
 אתה יודע מה מותר ומה אסור.

יגאל שמעון : אני מבקש,
 יגאל הררי : מה זה הדבר הזה? יש מסכנים שלא יודעים לכתוב, איזה השגה?
 אביבה גוטרמן: אבל זה יצא כבר, די.
 יגאל הררי : לא יצא.
 אביבה גוטרמן: יצאו כבר החיובים.
 יגאל הררי : שיעצרו את החיובים הלא נכונים.

משה ארז : מה זה? זה שוק מזרחי? מה זה הפופוליזם הזה? מה זה סתם המציאו לו? שלחו לו בלי צילום?

(מדברים יחד)

יגאל הררי : ההחלטה הזאת היא בלי טובה של יגאל שמעון, זה אנחנו יכולנו להגיד לאנשים לכו תערערו, אז מה? לא, יש ברירה, שעכשיו מועצת העיר מורה

לצוות המקצועי, שאם קוראים לו ספיר, שיקראו לו ספיר, או כל בעל תפקיד שראש העיר מינה, לעבור על כל החיובים מחדש, לפנות לבעלי העסקים, להגיד להם, אדוני, זאת ההצעה לסדר.

- משה ארז : תנהל את הדיון, יגאל שמעון, יגאל שמעון.
 יגאל הררי : לא יעזור לך, משה, אתה לא תכניס משהו בכוח סתם.
 משה ארז : יגאל! אני חייב לשאול, אתה חותך את הדיון הזה, או שזה שוק הדבר הזה?
 יגאל שמעון : לא, לא.
 משה ארז : זה לא דיון, זה לא דיון.
 יגאל הררי : יש דיון, הצבענו על דיון.
 יגאל שמעון : ביום שני הקרוב אני יושב עם הסוחרים,
 משה ארז : צריך לדבר בחוכמה, ולא הבטחות סרק ולא פופוליזם.
 יגאל שמעון : אנחנו נגיע לעמק השווה בכל הנושא הזה, ומה שאפשר לעזור להם אנחנו נעזור להם, מה שאפשר ... באותה ישיבה יהיה גם ספיר ...

(מדברים יחד)

- יגאל שמעון : אני מבקש,
 יואב רוזן : אבל יש הצעה לסדר שלי.
 יגאל שמעון : בבקשה, אתה רוצה להצביע?
 יואב רוזן : היא כתובה פה.
 יגאל שמעון : לא. תעלי להצבעה, אם מישהו בעד ההצעה שלו?
 יגאל הררי : יגאל, לפני שאתה מעלה להצבעה.
 יגאל שמעון : די, מספיק.
 ניצה משה : ארז, ארז. יש הצבעה.
 משה ארז : הצבעה באחת עשרה בלילה, ככה יהיה דיון? מה הסימפוזיון הזה? נאומים ונאומים, וטחנתם מאה פעם, אותו נושא, אותו דיבור, אותו דבר. מה זה הסיפור הזה בכלל? אתם רוצים לבטל את החוק? תבטלו את חוק השילוט. שכל אחד יעשה מה שהוא רוצה. מה תבטיח לסוחרים, מה אתה מבטיח לסוחרים? מה אתה מבטיח, לבטל להם את החובות? מה? מה? כל אחד

שיגיש השגות על כל, די, מספיק עם זה, אתה עכשיו תתכנס ביום שני עם

הסותרים, מה זה הפופוליוזם הזה?

יגאל שמעון: משה.

20:30 משה ארז עוזב את חדר הישיבות

(מדברים יחד)

יואב רוזן: יגאל, מספרים לי שגם הבטחת לפטור מארנונה 50% את כל אותם בעלי

עסקים שיש להם עבודות שיפוץ?

יגאל שמעון: אני לא יודע על מה אתה מדבר, אני לא יושב ראש האופוזיציה ... על דברים

שאתה חושב, אבל,

דוברת מהקהל: מה זה, ביום שני הבטחת להם את זה אבל.

יגאל שמעון: אני לא הבטחתי, סליחה, אני מבקש, אל תגידי דברים שהם לא נכונים

בבקשה.

יואב רוזן: זה נכון או לא נכון? זה לא בסמכותו, שיבדוק, אז מה זה הפופוליוזם הזה?

יגאל שמעון: מי אמר שאני פוטר, נו באמת, תפסיק אתה.

יואב רוזן: הנה, אומרים שאמרת.

יגאל שמעון: אני לא אמרתי דבר כזה.

יואב רוזן: אבל זה גם לא בסמכותך.

יגאל שמעון: די, נו.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: נו, באמת, יואב, בחיידך. אני לא הולך כמוך ואומר מבטל מבטל

יואב רוזן: אני מודיע לך גם עכשיו, אני מוותר, אני לא מסתיר את זה, זה לא מתחת

לשולחן.

יגאל שמעון: אביבה, מה קורה?

יואב רוזן: מה שאני מתחייב, אני מתחייב.

ניצה משה: ההצעה אומרת, מועצת העירייה מחליטה להביא לשינוי מיידית בכל הקשור

לחיוב גביית אגרת השילוט בבתי העסק בעיר, במידת הצורך, מורה המועצה

ליועץ המשפטי להביא בפניה הצעה לשינוי חוק העזר בהתאם לדיון במועצה.

עד ביצוע השינויים תגבה העירייה רק מחצית מהסכום הנדרש, ותערוך

חשבון סופי.

יואב רוזן : מי הציע את זה?

יגאל שמעון : זו הצעה שלך, מה אתה.

יואב רוזן : יפה מאוד.

יגאל שמעון : תעלי את זה בבקשה, מי מתנגד?

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: רגע, סליחה, אמרתי שאנחנו, סליחה, אני רוצה לתקן את ההצעה, לא,

סליחה, אני אין לי, אני רוצה לבדוק את החיובים שהם נראים לא הגיוניים,

אותם אני רוצה לבדוק, את זה. לא, אני לא הולכת לשנות את חוק העזר, כי

כן צריך, חוק העזר הוא בסדר גמור אני לא משנה...

אלמוג בורשטיין: אביבה, ההצעה אומרת לשנות את החוק במידת הצורך.

אביבה גוטרמן: מה זה הצורך?

יואב רוזן : בוא נבדוק אותו, בוא נבדוק.

אלמוג בורשטיין: זה יחליט,

(מדברים יחד)

אלמוג בורשטיין: אם יהיה צורך, תקראי את ההצעה, לא משנים את חוק העזר.

ניצה משה : עד השינויים, לגבות רק מחצית.

עו"ד סולברג : זו הוראה שלא ניתן....

אביבה גוטרמן: אתה לא יכול לעשות את זה.

יגאל הררי : למה את לא יכולה?

אביבה גוטרמן: זה לא חוקי, מה לעשות?

אלמוג בורשטיין: למה זה לא חוקי, מה, אי אפשר,

אביבה גוטרמן: ככה, אתה לא יכול.

אלמוג בורשטיין: זו החלטה אדמיניסטרטיבית ... יכול להחליט, אני מחכה עם החוק.

אביבה גוטרמן: לא, אין דבר כזה. אי אפשר.

(מדברים יחד)

יגאל הררי : ניצה, מכיוון שפה נאמר, סליחה רגע, אביבה,

אביבה גוטרמן: לבדוק את כל השילוט שהוא לא הגיוני, זה לא 50%.

יגאל הררי : רגע, מילה, ברשותך,

אביבה גוטרמן: אין את כל חוק השילוט, ...

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: אבל לא 50% מהשילוט.

יגאל הררי : יגאל, אם משנים פה משהו,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון : לא לתקן תיקונים, זו ההצעה, תעלי את זה להצבעה.

יגאל הררי : אני רוצה להגיד מילה לפני שהיא מעלה את זה להצבעה. נאמרו פה דברים,

למה, הוא באמצע הדברים. אני מקבל את מה שירון אמר, רגע, אני רוצה

לקבל את מה שהיועץ המשפטי של העירייה אמר. שנייה. הוא אמר שאי

אפשר להחזיר 50%, אני מכבד את מה שהוא אומר, אני רק אומר דבר מאוד

פשוט, האם יש אפשרות להעלות הצעה שייבדק כל הנושא הזה, וכל בעל עסק

יעבור דרכו הפקח ויגיד לו, אתה רוצה להוריד את זה, זה החיוב שלו ככה,

וזה החיוב שלו ככה. זה אתם מוכנים לקבל את ההצעה? ולעצור את כל הזה?

הנה, היועץ המשפטי אומר שאפשר לנסח את זה. אפשר לנסח את זה?

דובר : יש 7,500 שלטים.

אביבה גוטרמן: רגע, אבל אי אפשר להוציא פרסום פשוט לפני כן בעיתון, זה הכל. אפשר.

יגאל הררי : לא, בעיתון לא כולם קוראים את העיתונים של ראש העיר.

אביבה גוטרמן: אוי, נו, באמת.

יגאל הררי : לא כולם קוראים את העיתונים של ראש העיר.

אביבה גוטרמן: צריך להוציא פרסום טוב, זה הכל.

יגאל הררי : אביבה, לא בעיתונים, לא, לא. זה שהלך לחייב, הוא יכול ללכת לדפוק להם

גם בדלת, זה לא בעיה. נכון, נו, אין מה לעשות.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון : אז אין בעיה, אז תתנגדי.

אביבה גוטרמן: תתקנו אותה, לא, זה אני, אני לא מוכנה, אני לא מורידה 50%, לא בסמכותי לעשות את זה. אני לא עושה את זה.

יגאל הררי: אנחנו כבר אומרים לא להוריד.

אביבה גוטרמן: די, באמת.

יגאל הררי: מקבלים את מה ש.....

(מדברים יחד)

ניצה משה: אני אקריא, .

יגאל שמעון: לא רוצה לתקן הצבעה, לא. לא נציג הסוחרים, שמעתי מה אמרת כבר.

אלמוג בורשטיין: רגע, רגע, אני מציע שינוי קטן בהצעת ההחלטה, ואני חושב שהיא תהיה מוסכמת.

יגאל הררי: הנה, בבקשה, אלמוג.

אלמוג בורשטיין: מועצת העיר מחליטה להביא לשינוי מיידי בכל הקשור לחיוב גביית אגרת

שילוט בבתי העסק בעיר. לא כתוב שינוי חוק העזר, כתוב בשינוי בכל ההליך.

זה מחייב שינוי, הדברים האלה שדוברו פה מחייבים שינוי, אני חושב שעל זה

אין בעיה להסכים, יש פה שלושה משפטים, המשפט השני זה, במידת הצורך

מורה המועצה ליועץ המשפטי להביא בפניה הצעה לשינוי, וכולי, וכולי,

יגאל הררי: אם הוא ימצא לנכון שלא, יגיד להם שלא, מה הבעיה?

אלמוג בורשטיין: אם היועץ המשפטי יראה, אחרי התייעצות עם הגורמים המקצועיים שיש

צורך, אז הוא יציע הצעה, אם לא יהיה צורך, לא יציע הצעה. המשפט

השלישי שהוא הבעייתי לגבי החצי זה, אני מציע ככה, שעד שיתבררו

המקרים הבעייתיים שהועלו בישיבה, תימנע העירייה מלגבות את ה-

אביבה גוטרמן: לא נכון,

אלמוג בורשטיין: אתם מקרים בעייתיים,

אביבה גוטרמן: אז אמרנו שמגיעים כולם עם העניין הזה לערר, מה הבעיה?

אלמוג בורשטיין: נו, בסדר, אז אם מגיעים לערר, מתי, בשבוע הבא? אז מה,

אביבה גוטרמן: שיבוא שבוע הבא.

(מדברים יחד)

- יגאל הררי : לא יבוא לשום ערר, כי אין וועדת ערר.
- יגאל שמעון : חברים אנחנו לא משנים את החוק.
- אביבה גוטרמן : שיגיעו לוועדה.
- יגאל הררי : אין וועדת ערר, זה סתם שם שהמצאתם פה.
- אביבה גוטרמן : יש וועדה מייעצת, וזה עובד.
- יגאל שמעון : מי בעד הצעת ההחלטה?
- ניצה משה : מי בעד הצעת ההחלטה כפי שהוגשה פה?
- יואב רוזן : אבל אני מבקש לתקן אותה, תוריד את המשפט האחרון, מותר לי לבקש לתקן? מה אתה עושה מחטף פה.
- יגאל שמעון : אף אחד לא עושה מחטף.
- יואב רוזן : אתה עושה מחטף.
- יגאל שמעון : מה שאתה עושה, אתה פוגע בציבור הזה, שמחר בבוקר, בגלל החלטה שלך, לא ישלמו, ואז אחרי זה תצטרך לשלם להם את הריבית וההצמדה, כי הריבית וההצמדה שאתה גובה היא פי כמה וכמה, ואחרי זה תגיד להם, אתם רואים מה עושה העירייה? אבל אל תפגע בהם, אל תפגע בהם, כי על פי חוק הם חייבים לשלם, כמה לשלם, על זה נבוא לקראתם מה שאפשר. אנחנו מוכנים לבוא והם צודקים, אנחנו ניתן להם את הכול. אם הם צודקים.
- (מדברים יחד)
- יואב רוזן : אני יכול לתקן את ההצעה שלי? תוריד את המשפט, מה זה התרגילים האלה? מותר לי.
- עו"ד סולברג : הורדתם במשך עשרות ישיבות, במשך מאות ישיבות מועצת עיר, קדנציה הזאת, קדנציה קודמת, תוך כדי, אז לא ניתן לקבוע פתאום כלל. חבר המועצה רוצה להשמיט את המשפט האחרון, תשמיט את המשפט האחרון.
- יואב רוזן : תקריאי את זה רק עם שני המשפטים, מה הבעיה? למה, כי יהיה לי רוב?
- יגאל שמעון : לא, רוב לא יהיה לך, אני לא רוצה שייווצר מצב כזה,
- יואב רוזן : אתה לא רוצה, זאת ההצעה שלי.
- יגאל שמעון : ההחלטה שלך תגרום לכך, שהתושבים לא ישלמו...

- יואב רוזן : לא יגרום לשום דבר, הם יודעים מה שהם עושים.
- יגאל שמעון : תקשיב, אתה,
- יואב רוזן : אבל הורדתי את הסעיף הזה, מה יש לך?
- עו"ד סולברג : אני רק רוצה להבהיר לגבי הרישא, שכתוב שם היועץ המשפטי יביא, אני אין לי הצעה להביא, אם אתם תגידו מה אתם רוצים לשנות, נוכל לעזור בניסוח.
- יואב רוזן : אנחנו נעזור לך לשנות את החוק, אין בעיה.
- עו"ד סולברג : לא, זה לא שאני מביא הצעות לתקן....
- יואב רוזן : אנחנו ניזום, אני איזום.
- יחיאל דמארי : אבל אתה לא תספיק, עוד מעט בחירות.
- יואב רוזן : נספיק, נספיק, אם לא לפני הבחירות, אחרי הבחירות.
- ניצה משה : מי בעד ההצעה שהוגשה כאן ללא הפסקה האחרונה. מועצת העיר,
- אמיר כוכבי : ניצה, אני רק מסב את תשומת ליבך, ראש העירייה פה בחוץ, הוא בטוח רוצה לעזור לבעלי העסקים בעיר, אולי כדאי לקרוא לו להצביע.
- ניצה משה : תקרא לו. מועצת העיר מחליטה להביא לשינוי מיידית בכל הקשור לחיוב וגביית אגרת שילוט בבתי העסק בעיר, במידת הצורך מורה המועצה ליועץ המשפטי להביא בפניה הצעה לשינוי חוק העזר.
- יואב רוזן : שתוגש לו על ידי מי מבין חברי המועצה.
- יגאל שמעון : מה אתה עושה עם החיובים? לא הבנתי.
- יואב רוזן : שום דבר, אם אתה אומר שאי אפשר, אי אפשר.
- יגאל שמעון : אז הם צריכים לדעת שהם צריכים לשלם.
- יואב רוזן : מה שהם יעשו תשאיר להם.
- יגאל הררי : הם יפעלו לפי החוק.
- יגאל שמעון : יואב, לא, אל תכשיל אותם, אתה לא יכול להכשיל אותם.
- יואב רוזן : על ידי חברי סיעת ...
- (מדברים יחד)
- אביבה גוטרמן: שום דבר, זה מה שאמרנו, אין דבר כזה לא משלמים, הם ייגשו לוועדה המייעצת.

יגאל הררי : איזה וועדה?

אביבה גוטרמן: יש וועדה מייעצת, לספיר. עושים את זה למה אתם מטעים?

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: משלמים, לא להגיד לא לשלם.

יואב רוזן : כמו שהתושבים החליטו ...

(מדברים יחד)

ניצה משה : אוקי, מי בעד ההצעה שהקראתי עכשיו? יואב רוזן, יגאל הררי.

אביבה גוטרמן: רגע, תקריאי אותה עוד פעם, כולה, מלאה.

ניצה משה : מועצת העיר מחליטה להביא לשינוי מיידית בכל הקשור לחיוב וגביית אגרת

שילוט בבתי העסק בעיר. במידת הצורך, מורה המועצה ליועץ המשפטי

להביא בפניה הצעה לשינוי חוק העזר בהתאם לדיון במועצה, שתוגש על ידי

סיעת כיוון חדש.

יגאל הררי : אנחנו נגיש לו, והוא ...

יעקב שויציק : למה כיוון חדש אולי יש אחרים שרוצים.

ניצה משה : שתוגש על ידי חברי מועצה.

אביבה גוטרמן: בסדר.

(מדברים יחד)

ניצה משה : אוקי?

יגאל שמעון : עוד פעם, תקריאי, הצעת החלטה של מי, של כל חברי,

יואב רוזן : לא, היועץ המשפטי יביא בפנינו,

יגאל שמעון : איזה החלטה?

יואב רוזן : כל מי שרוצה, יגיש חלופה. היועץ המשפטי ינסח את החלופות.

יגאל שמעון : מה ההחלטה?

ניצה משה : מועצת העיר מחליטה להביא לשינוי מיידית בכל הקשור לחיוב וגביית אגרת

שילוט.

יגאל שמעון : מה זה מיידית?

יואב רוזן : תוריד את המילה מיידית.

- יגאל שמעון : אוקי.
- ניצה משה : אגרת שילוט, במידת הצורך, מורה המועצה,
- יואב רוזן : בישיבה הבאה, אתה יודע מה, בוא תכתוב לישיבה הבאה. אפשר?
- יגאל שמעון : מה?
- יגאל הררי : תביאו לו הצעה לישיבה הבאה.
- יגאל שמעון : אין בעיה, אתה רוצה לישיבה הבאה? בשביל זה אתה רוצה להעביר החלטה.
(מדברים יחד)
- יגאל שמעון : לקבל החלטה בישיבה הבאה?
- יגאל הררי : לא, אנחנו רוצים להביא הצעה לתיקון.
- אמיר כוכבי : להביא חלופה לישיבה הבאה, כי אתה רוצה לגבות והוא רוצה לתקן, מה לא ברור? אז כדי ששניכם תקבלו את מה שאתם רוצים, הצעה בישיבה הבאה.
- יגאל הררי : הצעה ליועץ המשפטי.
- יגאל שמעון : או לבקש מהיועץ המשפטי, לבדוק את חוק העזר.
- יגאל הררי : לא, אבל הוא כבר אומר אין לו מה להגיד על החוק.
- יגאל שמעון : מה זה מחליטה להביא לשינוי? מה?
(מדברים יחד)
- עו"ד סולברג : אני חושב שהבעיה היא לא בעיה ניסוחית, אלא היא בעיה מהותית, כי ברור לגמרי שאתם, אני אומר את זה במלוא, כמובן, הכבוד לכולם, אין מיקוד במה אתם רוצים לעשות, זאת הבעיה. כי אנחנו מתמודדים על משהו שאין לו בעיה מוגדרת. אם היינו יודעים מה הבעיה בדיוק, היינו יודעים גם מה הפתרון, ואז הייתי אומר, אוקי, כן, זאת הבעיה, אפשר לתקן את חוק העזר. אני אומר לכם את דעתי, בכנות, אני עדיין לא הבנתי מה הבעיה. אולי באמת קיימת בעיה עם החיובים שנשלחו, אולי לא קיימת בעיה, אני לא יודע לומר.
- יגאל הררי : אני אתן דוגמא, אתה אמרת שבעל העסק הוא אחראי על השילוט שאצלו בעסק, אני רוצה שבעל העסק לא יהיה אחראי, יבוא לבן אדם יגיד לו, קח, טוב, אני לוקח את המקרר.
- עו"ד סולברג : זה משהו אחר...

(מדברים יחד)

יגאל הררי: יגאל, אנחנו יודעים לעשות את העבודה, אנחנו נכין הצעה לשיבה הבאה, שנדון בה.

יגאל שמעון: בואו נקים צוות עם היועץ המשפטי אתם רוצים את זה? יש לך בעיה?
יואב רוזן: בשיתוף עם נציגות של הסוחרים.

יגאל שמעון: זה משהו אחר, זה בטוח, אין בעיה. שנייה רגע.

יואב רוזן: שעה הוא אומר נגד, עכשיו יאללה.

אביבה גוטרמן: בוא נגמור עם זה, די, יואב.

יואב רוזן: העיקר שלא תהיה החלטה.

יגאל הררי: למה? יש החלטה כבר, הצענו. אותה הצעה, אנחנו נכין. אבל אנחנו מכינים הצעה.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: אביבה, את לא רוצה?

יגאל הררי: אתה לא, כי אתה תדפוק אותם, אתה לא, אל תהיה אתה.

יגאל שמעון: מי רוצה להשתתף בצוות? יואב, משה ארז, אביבה שוויצקי ויגאל, כולם רוצים.

יחיאל דמארי: אני רוצה להיות בוועדה, מה קרה? אני רוצה להיות גם.

יואב רוזן: מה עם נציגות הסוחרים?

יגאל שמעון: נזמין אותם....

יגאל הררי: לא, לא, אנחנו רוצים נציגות מהסוחרים.

יגאל שמעון: אנחנו נזמין אותם.

יגאל הררי: מה זה אנחנו, לוועדה?

יגאל שמעון: נזמין אותם, נציגות. נציגות לסוחרים.

יגאל הררי: אוקי, בסדר.

יגאל שמעון: יועץ משפטי, כמובן. אתה, בסדר? אלמוג, בסדר?

אלמוג בורשטיין: כן. אני מוותר על להיות בוועדה.

יגאל שמעון: לבחינת המלצה למועצת העיר לגבי,

- ניצה משה : לבחינת המלצה,
- יגאל שמעון : לגבי שיפורים אפשריים בחוק עזר.
- ניצה משה : שינויים אפשריים.
- (מדברים יחד)
- ניצה משה : זאת ההצעה, מי בעד ההצעה?
- יגאל הררי : רגע, מה ההצעה?
- ניצה משה : ההצעה היא שמועצת העיר מחליטה על הקמת צוות בהרכב יואב רוזן, אמיר כוכבי, אביבה, חיים שאבי, ארז, שוויצקי, יגאל שמעון, יחיאל דמארי, והיועץ המשפטי, ספיר,
- אביבה גוטרמן: לא צריך, אני לא רוצה.
- (מדברים יחד)
- ניצה משה : אוקי?
- יחיאל דמארי : תורדי אותי. זה הכול תעמולת בחירות.
- יגאל הררי : לא, לא, עד לשיבת מועצת העיר, הוועדה הזאת צריכה להביא לשיבת מועצת העיר הבאה את ההחלטה, זהו.
- יגאל שמעון : היא תגיש בהקדם את מסקנותיה.
- יגאל הררי : לא בהקדם, יגאל, לא יהיה בהקדם, סתם.
- יגאל שמעון : בישיבות הקרובות, אחת הישיבות הקרובות.
- יגאל הררי : לא, תקשיב, לא, יש וועדה.
- (מדברים יחד)
- יגאל הררי : יגאל, יש וועדה שבוחנת את החיובים של החנייה כבר שמונה שנים, ואתם כתבתם שם בהקדם, אנחנו לא רוצים שזה יהיה בהקדם, הוועדה תכין הצעה לשיבה הבאה.
- יגאל שמעון : לא, לא לשיבה הבאה.
- יגאל הררי : לשיבה הבאה.
- יגאל שמעון : או לבאה או לאחריה...
- יגאל הררי : לא, אז נחזור להצעה של יואב.

יגאל שמעון : אז אני מציע את ההצעה הזאת, אתה לא רוצה, תצביע נגד.
 יגאל הררי : אתם עושים צחוק, אתם זורים חול בעיניים של בעלי העסקים.
 יגאל שמעון : לשיבה,
 ניצה משה : אני מעלה את ההצעה של יואב, ואת ההצעה של יגאל שמעון...
 יגאל הררי : לשיבה הבאה.
 יגאל שמעון : לא חייב.
 ניצה משה : מי בעד ההצעה של יואב? מי בעד ההצעה של יואב ויגאל הררי כפי שהובאה לכאן? אמיר כוכבי,
 אלמוג בורשטיין: בלי המשפט האחרון.
 ניצה משה : בלי המשפט האחרון. אמיר כוכבי, אלמוג בורשטיין, יגאל הררי, יואב רוזן.

הצבעה:**4 בעד: יואב רוזן, יגאל הררי, אמיר כוכבי ואלמוג בורשטיין.**

אביבה גוטרמן: תיקנו אבל, עשינו תיקון.
 יגאל שמעון : לא. מי בעד הצעה שלי.
 ניצה משה : מי בעד הצעתו של יגאל שמעון להקמת צוות ולהביא לבדיקה, לשינויים בחוק העזר שתוגש, בישיבה הקרובה או לאתר מכון.
 ניצה משה : מי בעד? יגאל שמעון, יעקב שוויצקי, אביבה, דמארי, חיים ?
 אלמוג בורשטיין: מה זה, זה עומד זה מול זה? אני לא מבין, מה זה?
 ניצה משה : חיים שאבי, אביבה,
 אלמוג בורשטיין: זה שתי הצעות, בעד ונגד. אני לא מבין מה הקשר? אני מצביע גם בעד ההצבעה הזאת.
 אמיר כוכבי : שכחת איך זה עובד, מעלים הצעה לסדר, מי בעד? מי נגד? ואז הצעה לסדר שתיים.
 ניצה משה : לא, זה הצעה מול הצעה.
 אמיר כוכבי : לא, יש הצעה, ואז יש הצעה אחרת.
 יגאל שמעון : אז תעלי מי נגד ההצעה שלהם.
 ניצה משה : אוקי, מי נגד ההצעה של יואב ויגאל הררי?

אביבה גוטרמן : ההצעה הראשונה.

ניצה משה : הראשונה. חיים שאבי, אביבה, יעקב שוויצקי, יגאל שמעון, ויחיאל דמארי.

הצבעה :

5 נגד : יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, יחיאל דמארי, יעקב שוויצקי וחיים שאבי.

החלטה מס' 25/13 :

מועצת העירייה דוחה את הצעתם של חברי מועצת העירייה מר יואב רוזן ומר יגאל הררי

מיום 17.4.13 – "אגרת שילוט לעסקים".

=====

יואב רוזן : יש הצעה לסדר.

ניצה משה : לכן אמרתי שיש את ההצעה הזאת ואת ההצעה הזאת.

אביבה גוטרמן: אמיר רצה ככה, לא משנה.

יגאל הררי : מה זה אין הצעה? עכשיו ההצעה של יגאל, אתם מבינים על מה הצבעתם?

עכשיו אתם מבינים על מה הצבעתם? יחיאל, הבנת?

אביבה גוטרמן: לא, לא, רגע, יגאל, לא מקובל.

(מדברים יחד)

יגאל הררי : אתם מבינים איך עובדים עליכם פה?

אביבה גוטרמן: הייתה הצעה הזאת, אם אתה אומר לי שזה שהורדנו זה נוגד את ההצעה

הזאת,

יגאל שמעון : לא, נקים את הצוות.

יגאל הררי : לא, לא, אתה לא הצבעת על זה, תצביע על זה.

יגאל שמעון : אין לי בעיה.

יגאל הררי : בבקשה, תרים את זה להצבעה.

ניצה משה : מי בעד ההצעה של יגאל שמעון להקמת צוות?.

הצבעה :

9 בעד – : יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, יחיאל דמארי, יעקב שוויצקי, חיים שאבי, יואב רוזן

ויגאל הררי, אלמוג בורשטיין, אמיר כוכבי

החלטה מס' 26/13:

מועצת העירייה מחליטה על הקמת צוות לבחינת חוק העזר לשילוט. הצוות יגיש המלצותיו לישיבת המועצה הבאה או זו שאחריה.

חברי הצוות: יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, משה ארז, יעקב שויצקי, חיים שאבי, אמיר כוכבי, יואב רוזן, יחיאל דמארי. יוזמנו: היועמ"ש לעירייה, מבקר העירייה, מנהל אגף תפעול, מנהלת מדור שילוט.

=====

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: אמרתי את דעתי בצורה מאוד ברורה. הצבעתם בעד ונגד עבור

ההצעה שהציע חבר המועצה דוקטור רוזן. הייתה הצבעה, אמרתי, אפשר

לעצור פה וזהו.

יגאל שמעון: אוקי, אפשר להכריז על הקמת הצוות? על הוועדה? הצוות? אני יכול להציע

את זה? אוקי, אז אני מצהיר על הקמת הצוות. כפי שהצענו.

(מדברים יחד)

הצעתם לסדר של חברי המועצה מר יואב רוזן ומר יגאל הררי מיום 17.4.13 - "סייעותלגננות"

ניצה משה: הצעתם לסדר של חברי המועצה יואב רוזן ויגאל הררי, סייעות לגננות.

מועצת העיר מחליטה כי החל משנת הלימודים הקרובה, תוסיף העירייה

סייעת נוספת לגננת, בכל גני הילדים מגילאי שלוש. על גזר העירייה להצביע

על השינויים בתקציב, קרי, מה הם סעיפי התקציב בהם תחול ירידה לצורך

מימון התוספת כאמור.

יגאל שמעון: טוב, אני מבקש להסיר את ההצעה, אתם רוצים שאני אשיב לכם?

ניצה משה: לא, קודם החברים.

אמיר כוכבי: אני נרשמתי אצל מזכירת העירייה עוד קודם, כזה שרוצה להתנגד להצעה.

ניצה משה: אמיר גם רוצה להתנגד.

יגאל שמעון: אז בבקשה.

ניצה משה: אם יש שני מתנגדים, הזמן מחולק בין שניכם.

אמיר כוכבי: אתה רוצה לחלוק זמן, או שאתה רוצה לתת לי להתמודד לבד?

עו"ד סולברג: מי אמר. באמת? בואי נבדוק.

- ניצה משה : היו יותר ממציע אחד, או יותר ממתנגד אחד, המתנגדים לפי העניין יכולים לחלק את הזמן האמור ביניהם.
- אמיר כוכבי : זה המציעים.
- ניצה משה : או המתנגדים. סעיף 28.
- (מדברים יחד)
- ניצה משה : 28, שורה ארבע.
- יגאל שמעון : אני חושב שאנחנו צריכים פה סייעת לכם, לכולם פה ולא לילדים. זה מה שנראה לי. טוב, בבקשה.
- ניצה משה : אוקי, אז חמש דקות אמיר, חמש דקות יגאל?
- יגאל שמעון : כן, אמיר.
- ניצה משה : אתם רשאים לחלק. חמש דקות.
- (מדברים יחד)
- ניצה משה : אמיר רוצה להגיד למה הוא נגד, הוא נגד ההצעה.
- יגאל שמעון : בבקשה, יואב. יואב, בבקשה.
- יואב רוזן : ההצעה מדברת בעד עצמה, הרעיון של העירייה להוסיף לגני טרום טרום חובה, לגילאי שלוש עד ארבע, סייעת, הוא מבורך מאוד. אלה ילדים שלראשונה יוצאים מהבית מחיק ההורים או המטפלות הפרטיות. חלק מהילדים עדיין עוד לא נגמל מהחיתולים ויש עבודה קשה וכל הנימוקים מבורכים, אבל, קשה מאוד להפסיק את זה באמצע השנה, ולכן אני מציע למצוא מקורות כספיים, שאני מוכן להצביע עליהם, כמו למשל, אותו מכרז לתאורה, עושים פעולות שמשרד החינוך מממן ולא צריך לשלם עליהם אגורה אחת, והחלטנו להוציא תקציב של מיליון שקל, אותו מכרז של הכנה לבגרויות, שאנחנו מוציאים 3 מיליון שקל, זו השנה החמישית, במקום להוציא רק מיליון שקל, והעניין מתברר עכשיו בין כותלי בית המשפט. בסעיף הבא של הנחל, אני מצביע על עוד כמה מיליוני שקלים שאפשר לחסוך ולייעד אותם לצורך הסייעות האלה. ובסעיף עוד אחד של תימקו בירה, שמונח על סדר היום, אני מצביע על עוד כמה מיליוני שקלים שאפשר היה

לחסוך או לגבות ולתת לטובת הסייעות, ואי אפשר יהיה להגיד לי לחלוטין שאין כסף. ולכן אני מציע להעלות את זה פה לדיון. לראות אם יש הסכמה בין החברים שבתקופה הזאת, בגיל שלוש ארבע, בגני הילדים, צריכות להיות שתי סייעות ולממש את ההחלטה. תודה רבה.

יגאל שמעון: טוב, כן.

יגאל הררי: רגע, רגע, הוא השאיר לי דקה. תסתכלי, גברת, ארבע דקות, הוא אמר חמש דקות.

ניצה משה: בסדר, בסדר.

יואב רוזן: כמה אני דיברתי?

יגאל הררי: ארבע, בדיוק. אפילו דקה. שתי דקות השארתי לי?

ניצה משה: רגע, סליחה, יואב.

יואב רוזן: אז לקחתי שלוש, יש לו שבע.

ניצה משה: נכון. אני לא נגד.

יגאל הררי: לא, לא, אני עכשיו רוצה להגיד משהו בעניין הזה, ההצעה הזאת, לא יכולים להגיד לנו שאין מקורות מימון, וחייבים לבצע את הדבר הזה ואפשר לעשות, מה שנקרא, שעה אחת קודם, כיוון שאנחנו יודעים שהיום הסייעות הנוספות האלה שאנחנו מבקשים, ברובן הן מין זמניות כאלה, אין להם כמעט את כל התנאים, אז גם יש תחלופה לא קלה שם. אני כרגע לא רוצה להצביע על איזה שהם מקורות שכרגע הם המעסיקים, או מין חברת בת כזאת, או אני לא יודע אפילו איך להגדיר את זה, צריך לקחת את הסייעות האלה, כמו שיש סייעות קבועות של כל השנים, להוסיף אותם, מה שנקרא, במידי. עכשיו, אני באמת, אני סבא גאה, יש לי נכד שהשנה הזאת, בעזרת השם, הוא ייכנס לגן, אני גם מצביע, בגלל שלנכד שלי יהיה נוח בגן. אני יכול להגיד לכם שעדיין הוא עם מוצץ,

אלמוג בורשטיין: אתה בעל עניין, אתה לא יכול.

יגאל הררי: אני בעל עניין, באבו אבוה של הבעל עניין, ויש פה עוד כמה כמוני שהם בעלי עניין. ואם לא, אז אתה תהיה סבא בעתיד, אם אתה עוד לא. אל תקנא. מה

שאני רוצה להגיד, אז אי אפשר לא למצוא מקורות, ויש המון מקורות, אתם שמים שלטים, אני לא יודע מי זוכה בהם בזיכיונות, אתם עושים, מבזבזים על האירועים, אמרנו שבמקום שתוציאו 2 מיליון שקל, אביבה אומרת שזה אותו דבר כמו שנה שעברה, אז אני אומר, במקום 2 מיליון שקל, תעשו פסל מברונזה של ראש העיר במרכז העיר, עם היד שלו ככה, כמו שהיה סדאם וקדאפי וכל אלה, באמת, תחסכו במקומות האלה.

יגאל שמעון: די יגאל באמת, יגאל, מדובר על אלוף משנה, נכה, תקשיב, איך אתה מדבר, יגאל? די. תחשוב קצת, נו.

יגאל הררי: תחסכו במקומות שאפשר לחסוך, ועל מה שנקרא, חינוך של הילדים שלנו, ולא שיצא מצב שסייעת שעובדת בעירייה, חלקם אפילו מבוגרות כבר, יש כאלה שמעל 50, חייבים לתת להם את הסיוע הזה, ולהחליט אפילו במידי, לא שיהיה מצב שילד בן שלוש יגיע לגן ואין לסייעת עוד סייעת. לא, שלא יהיה מצב כזה. אז אל תגידו שאין כסף, ואל תגידו אנחנו רוצים להסיר מסדר היום, ואל תגידו בדיוק דנו, כי אתם לא מעדכנים אותנו שאתם דנים, אז אל תגידו, עכשיו בדיוק אנחנו מאתרים את המקורות הצבאיים לבטל את יחידת העורף של 104. למה אני אומר את זה? כי תמיד הרי הפטנט הוא לבוא בדיעבד, להראות להם, בסדר, אנחנו חשבנו. אנחנו יודעים שאתם חושבים על הכול, אנחנו רק אומרים, במקום שתבזבזו, תעשו את זה במידי. כי יש ילדים קטנים שאנחנו יודעים שלא מגיעים לכולם. ולכן, העבירה הממשלה חוק, תדאגו לגבות את זה מהממשלה, בטח אתם מקבלים את זה מהממשלה, אני רק אומר שכסף יש, ואם אין כסף, משה ארז ייתן לכם כסף. משה ארז יכול לתת לכם את כל הפתרונות. הרי אתם עושים צינור מים, אתם כבר עושים כביש על חשבון התאגיד. כבר עשיתם אותו חברה כלכלית, עשיתם אותו הכל, חסר רק שהוא ישלם על החוגים של הילדים. הכל הוא עושה בשבילכם התאגיד, והכל מהמים שאתם מייקרים, מהשילוט שאתם רוצים, מהארנונה של העסקים. ולכן, הנה, עכשיו אני יכול להגיד לך, למשל, מאיפה הולך להתפנות כסף, הולכים לפנות את מה שנקרא, אולמי הוד

השרון לשעבר, איך זה נקרא המתחם? איפה שההנדסה, הוועדה, משפצים, השקענו שמה מיליונים בבית ספר ממלכתי אי השן, עוד כמה ימים כבר עוברים לשם, כולם יעברו למקום מרווח, יותר נעים, נחסוך המון המון כסף. איפה שהדוברת יושבת, אנחנו גם נשמח מאוד אם יפנו אותה, אז נחסוך עוד הרבה כסף. אז כל המקומות האלה יחסכו כסף לעירייה, תפנו אתם בבקשה, במקום שמישהו כבר יתכנן איך לבזבז אותם על יום העצמאות הבא, שהוא לא יהיה שם, אתם דיברתם רק על יום העצמאות, היה גם מימונה. מימונה. איזה מזל שאין זיקוקים במימונה.

יחיאל דמארי: בוא הנה, אני מרגיש שאני בחוג בית, יגאל. מה השאלה?

יגאל הררי: איזה מזל שאין זיקוקים במימונה.

ניצה משה: יחיאל אין שאלה. יש לו זכות דיבור. תפסיק להפסיק אותו.

יגאל הררי: ולכן, מכיוון שאנחנו באמת בתקופת רומא, לחם ושעשועים, אז תחשבו

טיפה, מותר לתת לחם, מותר לתת שעשועים, רוצים שהתושבים יישארו בעיר ולא יהיו תאונות כשהם חוזרים בלילה מערים אחרות, שהופעות שמה, הכול עבר. שילמתם לאייל גולן, הכול בסדר. עכשיו תחשבו על הילדים בני שלוש, מאיפה אתם מקצצים את הבזבוזים המיותרים. עכשיו אני אתן דוגמא. למה, יש עוד סעיפים?

אביבה גוטרמן: לא, רק את זה, נגמור. אני צריכה ללכת.

יגאל הררי: למה אני אומר, יגאל, יש למשל הרבה שלטים שאתם אומרים כאן עושים

כביש, כאן עושים, רק שנייה, אביבה, תשמעי. ולמטה כתוב ראש העיר, חי אדיב. עושים שלט שמונה מטר גובה, ארבע מטר רוחב, יחי המלך חי אדיב. כאן יעשו מדרכה של מטר. עושים שביל אופניים 50 מטר, אין לו קצה לאן לנסוע, הוא מגיע עד לבית כנסת, נתקע. רבותיי, תעצרו את השלטים האלה,

יחיאל דמארי: תשמע, יגאל, אתה יודע לעשות הצגה. אני ואתה נלך להבימה...

יגאל הררי: אני יודע, כי לך לא כואב, כי אתה, אתה מפריע לי לסיים.

יחיאל דמארי: לא, אתה מפריע לי עכשיו בזמן שלי.

יגאל הררי: אני בסיפא.

יחיאל דמארי: מספיק להרצות, אתה עושה לי חוג בית...

יגאל הררי: יגאל, אתה מוכן לעצור את המשנה של ראש העיר? לכן, זה החצי דקה האחרונה, יגאל, ראש העיר שומע פה בחוץ. הוא יענה לך. מה שאני רוצה להגיד, ברצינות עכשיו, הוא מפריע בכוונה.

יחיאל דמארי: אני בכוונה לא מפריע, אני רוצה להגיד,

יגאל הררי: לא, אל תגיד ברצינות, יגאל, אני אומר, שאם אתה תרצה לחסוך ב-40, 50 שלטים, למשל, אגם הברבורים, שראש העיר חלם איך הוא עם חסקה שם, אז לפחות בדברים האלה שאתה יכול לחסוך על השלטים האלה. אתה יודע לכמה גני ילדים יכולים להיכנס סייעות? על זה אני אומר. אם אנחנו אומרים לא רוצים לעשות פה מלך שנשתחוה אליו.

יחיאל דמארי: אנשים לא ישלמו, אנשים זה, באמת.

יגאל הררי: למה אתה אומר?

יחיאל דמארי: לפי מה שאתם אומרים, לא יודע, אנחנו נקבל הכול בחינם.

יגאל הררי: יחיאל, אתה יודע, אפילו האגם הזה שעכשיו אנחנו אישרנו, 50 מיליון שקל שאתם אישרתם, אפילו את הדרך של המים עוד לא הפקעתם, רק אתמול ישבו בוועדה לראות איך מפקיעים את המים. עוד אפילו את הוואדי לא אישרתם, אתה כבר הלכת, עשית אגם. חכה, הברבורים לא הגיעו מיפן. למה אני אומר? אז אם רוצים מקורות שיקראו לנו, אנחנו נלמד אתכם מאיפה אפשר לחסוך את הבזבזים של ראש העיר. ובנוסף לזה, יש הרבה שטחי פרסום בעיתונות לאחרונה, בכל עיתון איזה חמש, שש מודעות. סגרו דלת באיזשהו מקום, הודיעו, ראש העיר הודיע, מחר בבוקר הדלת תיסגר. מחרתיים הודיעו, יגאל, חבל שאתה לא שומע איפה הבזבזים, כי יכול להיות שאתה תחזור עכשיו לראש העיר ותדווח לו איפה אפשר לחסוך.

ניצה משה: יגאל, די, עבר הזמן.

יגאל הררי: על ההפרעה של יחיאל.

ניצה משה: לקחתי בחשבון, תאמין לי ויותר.

יגאל הררי: ולכן, בגלל שפה אתם מעבירים את כל התמונות לעיתונים אוטומטית, דרך

- הדוברת, אפילו שזה דברים, חלק מהם שקריים,
 יחיאל דמארי: בינתיים אתם שנתיים אתם כל הזמן, ביקורת...
 יגאל הררי: אתם קונים חמישה, שישה עמודים בשבוע, אם אתה קונה חמישה,
 יחיאל דמארי: כל הזמן ביקורת, לא טוב, לא טוב, לא טוב, לא טוב, כל הזמן ביקורת.
 יגאל הררי: חמישה, שישה עמודים בשבוע, אנחנו ידענו,
 יחיאל דמארי: תגיד התנהגות יפה, לפחות, אבל לא טוב, לא טוב, לא טוב.
 יגאל הררי: יחיאל, על שני עמודים הודיעו שמתנצלים שהסיעו את הילדים במוניות. על
 שני עמודים, לא חבל על הכסף של השני עמודים האלה? למה? היה אפשר
 לעשות מודעה קטנה באוזן, להגיד,
 יחיאל דמארי: תאמין לי שאתה לא תעשה יותר טוב. ולא רוצה שיבוא ...
 יגאל הררי: ... את בעל העיתון שיספיק עד הבחירות,
 (מדברים יחד)
 יגאל הררי: יחיאל, חבל שאתה לא מקבל כתבות, לא כותבים עליך בעיתון.
 יגאל שמעון: אמיר בבקשה.
 יגאל הררי: רק שתדע שהוא מתנגד בשביל שתהיה לו הזכות לדבר.
 ניצה משה: אמיר, חמש דקות.
 אמיר כוכבי: אני רוצה לשאול, מי שזוכר שבערך בתקופה הזאת לפני חמש שנים,
 העירייה עשתה פיילוט, מי שלא יודע, זה פרויקט ניסיון, של תגבור סייעות
 בגני הילדים. זה פיילוט שהדוברות חגגה עליו, הוא שימש במשך, מה, חצי
 מהקמפיין שלכם, יגאל? אני לא זוכר את הנתונים, הבטחת בחירות של ראש
 העירייה, שהבטיח שמיד אחרי הבחירות הוא הופך את הפיילוט לרשמי,
 ומתשעה גני ילדים זה ייכנס לכל גני הילדים בעיר. פיילוט של תגבור סייעות
 בגני הילדים, בערך התקופה, לפני חמש שנים. הוא השתמש בזה בחוברת
 בחירות שלו, הציג פרצופים של ילדים מאושרים, גנת נוספת, עם סייעת
 נוספת, הביא עדויות של גנות.
 יגאל הררי: אתה לא ראית את זה כי התמודדת לראשות העיר, לא ידעת שזה קיים.
 אמיר כוכבי: פתאום כיף להם, והן יכולות לתת יחס לילדים. הוא הציג נתונים כמה זה

משמעותי ביחס של גננת לילד, שתהיה עוד סייעת.

יחיאל דמארי: יואב למה אתה צוחק?

(מדברים יחד)

ניצה משה: די, יחיאל.

יחיאל דמארי: אבל הוא צוחק עליו.

ניצה משה: אבל אתה לא מבין שאתה מעכב את אמיר? אז לא, אתה רוצה שאני אשים ...

די, מספיק.

אמיר כוכבי: כבודו של דמארי, כזקן חבר המועצה, אני מרשה לו להפריע לו מתי שהוא

רוצה.

ניצה משה: על חשבון הזמן שלך?

אמיר כוכבי: יחיאל יכול. יגאל, אתה זוכר מה הייתה ההחלטה הראשונה שלכם בתור

קואליציה? יש לי הרגשה שלא, אז בוא אני אזכיר לך, ההחלטה הראשונה

שלכם בתור קואליציה הייתה לבטל את הפיילוט. תשע סייעות שפוטרו

בהתראה של שבועיים, משהו כזה. ואז ביטלתם פיילוט שאתם נורא

התגאיתם...

יחיאל דמארי: אל תשמח, אם תהיה ראש עיר, לא יהיה לך קואליציה יותר טובה, אתה

תוציא את הנשמה. חכה.

(מדברים יחד)

ניצה משה: שקט בקהל.

יחיאל דמארי: שבעה שמונה חברי מועצה, עבדנו, כולם אמרו אנחנו נעשה, נעשה,

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: בישיבה ההיא של מועצת העיר ביטלתם הרבה מאוד דברים שהתגאיתם בהם

בבחירות. ביטלתם את תגבור הסייעות בגני הילדים,

יחיאל דמארי: לדוגמא.

אמיר כוכבי: לדוגמא. בקיצור, יש לי הרגשה שעכשיו, לקראת הבחירות, שאתם פתאום

מאפשרים דיונים, ופתאום אתם רוצים לשמוע כל מיני הצעות לשיפור

ושדרוג ויעול, יש לי הרגשה שבסוף אנחנו מצטמצמים חזרה לתקופה הזאת

שלקראת הבחירות.

יגאל הררי : לשקרים הרגילים.

אמיר כוכבי : וגני ילדים זה הררי, זה מקור להפצת מידע. אנשים באים לוקחים את הילד, מביאים את הילד בבוקר, בבוקר זה אבא או האימא, אחרי הצהריים זה מישהו אחר, יש תחלופה כל הזמן, אפשר להשתמש בזה להפיץ דף מסרים של עירייה. אז אני מתנגד לרצון שלך להפוך את גני הילדים פה לדף ניסיון. ואני מבקש שאם אתה מתכוון לעשות את זה ברצינות, אז אתה תאפשר לקבוע שהדבר הזה הוא לא רק פיילוט לתקופת בחירות, אלא לקבע אותו בזמן, לפחות לשתי שנות לימוד שלמות.

יגאל שמעון : תודה.

אמיר כוכבי : תודה שאפשרת לי להתנגד.

יגאל שמעון : אני בטוח שאתה עושה את זה מתוך אהבת המולדת ואהבת הוד-השרון...
(מדברים יחד)

יגאל שמעון : אנחנו בשנים האחרונות, כפי שאתם יודעים, הקמנו מספר לא קטן של גני ילדים, על פי חוק,

אמיר כוכבי : איזה מספר?

יגאל שמעון : בשנה האחרונה זה שבעה גני ילדים.

אמיר כוכבי : שלושה.

יגאל שמעון : שנה לפני כן,

אמיר כוכבי : שלושה שנפתחו. אולי גם כדאי לציין שהשנה הייתה השנה שממשלת ישראל שמה לה כיעד, עיריית רחובות, למשל, פתחה 64 גני ילדים.

יחיאל דמארי : יש להם כסף. יש להם אזור תעשייה גדול...

יגאל שמעון : עכשיו, בהוד השרון,

יגאל הררי : גם פה יש כסף, מבזבזים אותו.

(מדברים יחד)

ניצה משה : סליחה, אמיר, אף אחד לא הפריע לך, תן לו לדבר.

אמיר כוכבי : סליחה, ניצה, זה נושא,

ניצה משה: לא, אבל תנו לו לדבר, ובסוף הדיבור,

אמיר כוכבי: אבל זה לא נכון מה שהוא אומר.

ניצה משה: אז תגידו בסוף מה שהוא יגיד, לא נכון מה שאמרת.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: לא בנינו גני ילדים, לא פתחנו גני ילדים?

יגאל הררי: אפשר לחשוב מהכסף, המדינה, המדינה נתנה לך בגלל ...

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: החוק מחייב אתכם לפתוח גני ילדים, ואתם פתחתם שלושה.

אביבה גוטרמן: נבנו על פי הצורך.

אמיר כוכבי: על פי הצורך.

יגאל הררי: מקבלים כסף ממשד החינוך.

אביבה גוטרמן: יגאל, לא נכון.

יגאל הררי: לא, אנחנו בונים,

אביבה גוטרמן: רגע אחד,

יגאל הררי: כבר אמרנו שהתאגיד עושה את רוב העבודות.

אביבה גוטרמן: בואו נדייק בעובדות, בסדר? לפני וועדת טרכטנברג, בשנה שעברה, הוספנו

שלושה גני ילדים על פי הצורך, לגני טרום טרום חובה, כשלא היה עוד את

וועדת טרכטנברג, סליחה מתקציב...

יגאל הררי: אביבה, אנחנו מספר אחד בארץ בבנייה לגובה, ברור שיש צורך חדש. מה את

הולכת להסביר עכשיו? אנחנו לא בנינו לגובה, באים תושבים לגור. מה זה

אוויר?

אביבה גוטרמן: יגאל, תעביר ביקורת, אין לי בעיה. תעביר ביקורת, אבל תדייק בדברים, נו,

באמת.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: יגאל, רגע, אני רוצה משהו להגיד. א', אני רוצה לדבר לגבי הסייעות.

יגאל הררי: את לא יכולה לדבר, זה לא דיון, נו.

אביבה גוטרמן: יגאל, די נו, בחייאת, אני צריכה ללכת, יש לי אירוע פרטי של המשפחה...

יגאל הררי : אבל זה לא דיון.

אביבה גוטרמן: זה לא מצחיק, אני צריכה לצאת. תפסיקו, בואו נגמור עם זה כבר. תקשיב,

יגאל, בוא נדייק, עוד פעם אני חוזרת, פוליטיקה היא לא גושפנקא להטיל

רפש ולהגיד שקרים, היא לא גושפנקא, מצטערת.

יגאל הררי : למה שקרים?

אביבה גוטרמן: ככה.

יחיאל דמארי: כל זה שקרים.

אביבה גוטרמן: כי אם אתה אומר,

יגאל הררי : דברי על הסייעות, אל תדברי על הבנייה.

אביבה גוטרמן: עכשיו אני אדבר על הסייעות. אם אתה אומר שהעירייה לא בנתה על

חשבונה, שנה שעברה, שלושה גנים.

יגאל הררי : אני לא אומר כלום, אני מדבר על הסייעות.

אביבה גוטרמן: אמרת, אמרת.

יגאל הררי : זה לא בדיון.

אביבה גוטרמן : אוקי.

יגאל הררי : הסייעות זה הדיון.

אביבה גוטרמן: אז בוא נדייק, אני רוצה לדייק. העובדות הן שנבנו שלושה גנים,

יגאל הררי : 300, הסייעות, מה השאלה, את מסיטה את זה למקום לא נכון, נו.

אביבה גוטרמן : אתה תרגיע ואני אענה לך גם על הסייעות. לא נוח לך, לא נוח לך, אתה נותן

נתונים, לא נוח לך.

יגאל הררי : לא, אבל הסייעות זה הדיון, לא דיברנו על גני הילדים.

אביבה גוטרמן: העלית את זה, אז אתה תקשיב לזה. העלית את זה, מה לעשות, יגאל. דיברת

על גני ילדים.

יגאל הררי : לא אני דיברתי, אמיר כוכבי דיבר.

אביבה גוטרמן: עכשיו תקשיב, אוקי. בקיצור, עכשיו, תקשיבו. מדינת ישראל מעלה כל מיני

הצעות, כמו וועדת טרכטנברג, אומרת, אני מממנת גן, תקשיבו, זה כלל,

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: כל הכבוד, אתם גם רוצים להתמודד, נופל על הרשות.

יגאל הררי: מה, מה נופל?

אביבה גוטרמן: כל ההוצאות האחרות מסביב.

יגאל הררי: די, אביבה, נו.

אביבה גוטרמן: רגע, אתה רוצה להקשיב? אתה תקשיב, אני הקשבתי לך בשקט. עכשיו,

יגאל הררי: תעני רק על הסייעות.

אביבה גוטרמן: תן לי לדבר, אז אני עונה לך, יש גם הוצאות עקיפות, שזה המדינה לא משלמת. יש מקומות בארץ, לא נתנו שום סייעת נוספת. באה מערכת החינוך שלנו, ואני מקבלת את זה בברכה, גלילה, מנהלת מחלקת גני ילדים, באה ואמרה, למרות שכל אגף אמר, לא נותנים, כי זה הנוהל במדינת ישראל, לא נותנים. יש אולי כפר סבא נתנו, רעננה לא נתנו, או הפוך, והרבה מקומות לא נתנו. באה גלילה ואמרה, חבר'ה, תראו, זה ילדים קטנים, עכשיו, אני מאוד מעריכה את דעתה כי היא גננת, הייתה בעברה, ואפילו גננת מצטיינת, ואמרה, תקשיבו, זה ילדים לא גמולים, חייבים לתת להם סיוע. אמרנו, נכון, קיבלנו את זה. אז מה התהליך? היא אמרה, תקשיבו, עד אחרי החגים, זה עד גיל שהם כבר באמת מסיימים, ולכן הסייעות הללו יהיו בגנים עד אחרי שהם גמולים. אמרנו. ומה יקרה באותם גנים שישנה בעיה? אמרנו, שמה משאירים סייעת. איפה יש לנו בעיה התנהגותית, שמה משאירים סייעת. וכך עשינו. הוציאו ממקומות שנגמלו ולא הייתה בעיה, מקומות שהיו ילדים לא גמולים, נשארה סייעת. מקומות שהיה בעיות חברתיות, רגשיות וכולי וכולי, נשארה סייעת. עכשיו אני אספר לך,

יגאל הררי: אנחנו לא מדברים על הגמולים, אנחנו לא רוצים על הגמולים.

אביבה גוטרמן: יגאל, יגאל, אני אגיד לך כמה סייעות,

יגאל הררי: זה לא קל להחזיק ילד בן שלוש, וילד בן ארבע, וילד בן חמש.

אביבה גוטרמן: אמרת את זה כבר. שמענו.

יגאל הררי: אנחנו רוצים סייעת בלי קשר לגמולים.

אביבה גוטרמן: אני עונה לך, יגאל, אני עונה לך.

יגאל הררי : זאת ההצעה.

אביבה גוטרמן: אנחנו שמים סייעות, אני מודיעה לך, אתה אפילו לא יודע.

יגאל הררי : רק על גמולים את אומרת.

אביבה גוטרמן: אמרתי לך איפה שבגן שכבר נגמלו ואין בעיה, אפשר להשתלט על הגן ואין בעיה לעשות את זה. הוציאו את הסייעת. איפה שהייתה בעיה, המשכנו, יש גנים שהסייעות ממשיכות. עכשיו, אתה לא יודע, אתה חושב שאלה הסייעות היחידות? יש לי ילד, תדעו לכם שיש ילד, למשל, זה דבר שאתה לא יודע, ילד שהוא אלרגי לביצים, אני אומרת לך שאני ביקשתי שיהיה חלוקה, האימא אמרה, שיהיה חלוקה לסייעת דרך העירייה חצי ואני חצי, יש סייעת מלאה לכל השנים, מלאה, צמודה רק לילד, כן? כדי לשמור עליו, הכי קל היה להגיד לא מכניסים אותו, כי זה קיים במקומות אחרים, אמרנו, אנחנו משלבים אותו, אגב, אני טיפלתי בזה, לכן אני יודעת. גנת צמודה כל השנים שלו בגן. יש לנו גנים שיש בעיה חברתית מאוד קשה. יש שקבוצת ילדים מאוד קשה, קשה מאוד שם, באה סייעת נוספת. היום יש לנו גן, ולא משנה איפה, שהיום דיברתי עם גלילה, אמרנו יש בעיה ביול"א, הוספנו סייעת נוספת, יש שם ארבעה אנשי צוות, יש בבוקר באותו גן בעיה, הוספנו עוד סייעת.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: בבתי הספר אותו סיפור, מוסיפים סייעות לבעיות פרטניות, על זה לא מדובר. זה כסף, מוציאים. אז איפה שחושבים שאפשר להסתדר בלי, מוציאים, ומוציאים הרבה מאוד על סייעות שהם לא בתוכנית, לא חייבים. כל מה שאמרתי עכשיו זה לא חובה. אז כן מוציאים. ואין שום בעיה.

יגאל שמעון : תודה, אביבה. תודה. גם בשנה, הבאה תהיה סייעת נוספת

אביבה גוטרמן: בשנה הבאה יהיה אותו דבר.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון : גם שנה הבאה,

יחיאל דמארי : הנה, רציתם תקשורת, הנה, בבקשה עכשיו.

יגאל שמעון : בכל גני הטרומ טרום, שעדיין לא נגמלו שם הילדים, אנחנו נוסיף סייעת

נוספת, ונבחן את כל הנושא הזה במהלך כל השנה, ואם צריך להשאיר אתם

עוד ישאירו עוד, וגם לכל השנה.

אביבה גוטרמן: בודקים את הכל. באמת, מה שקשור בזה.

יגאל הררי: ולכן אתה לא עונה פה על ההצעה לסדר.

אמיר כוכבי: לא הבנתי, אז אתה עושה פיילוט עכשיו?

יגאל שמעון: לא עושה פיילוט.

יגאל הררי: עם כל הכבוד, יגאל, אתה יכול להעלות את זה להצבעה כמה שאתה רוצה,

אני אגיד בסוף מה שאני רוצה, כי היה פה חצי דיון. עכשיו אני אומר לך

משהו,

יגאל שמעון: זה לא היה חצי דיון.

יגאל הררי: כי נתת לאביבה לדבר, לא יודע בשם מה.

יגאל שמעון: אביבה מחזיקת התיק, אין בעיה.

יגאל הררי: יפה, אז אתה דיברת גם.

יגאל שמעון: די, בבקשה.

יגאל הררי: לא, יגאל, אתה תשמע אותי בשתי מילים.

יגאל שמעון: לא, מספיק. לא רוצה.

יגאל הררי: לא, אתה תשמע אותי, זה לא מה שעלתה הצעה לסדר, עם כל הכבוד

לאביבה. ופה מה שעכשיו אתם אמרתם שהולכים פה ומכבים שריפות לפי

איזה ילד שנמצא, אנחנו אומרים, ההצעה אומרת,

אביבה גוטרמן: למה אתה אומר את זה. לפי הצורך. למה להגיד סתם דברים.

יגאל הררי: בכל הגנים.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: די, נו, באמת.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: תקריאי על מה מצביעים נגד, אני רוצה שידעו שאנחנו הצענו שכל גן שיש בו

ילדים מגיל שלוש, יקבלו סייעות.

יגאל שמעון: יש שם סייעות.

- יגאל הררי : לא עם בעיה.
- יגאל שמעון : יש סייעות.
- יגאל הררי : עם בעיה או בלי בעיה. אנחנו רוצים שיהיה בכל גן.
- אביבה גוטרמן: טוב, תעלי את ההצעה.
- יגאל הררי : לא, תקריאי אותה גם.
- אביבה גוטרמן: תקריאי אותה.
- יגאל הררי : שידעו על מה אתם מצביעים נגד.
- ניצה משה : אני מקריאה אותה, ההצעה,
- יגאל הררי : יואב.
- ניצה משה : ההצעה של יגאל ויואב, ויגאל הררי. מועצת העיר מחליטה כי החל משנת הלימודים הקרובה תוסיף העירייה סייעת נוספת לגננת בכל גני הילדים מגיל שלוש. על גזבר העירייה להצביע,
- יגאל הררי : מה זה לא, אתה לא רוצה שהיא תקריא גם את מה שאנחנו הצענו?
- ניצה משה : קרי, מה הם סעיפי התקציב,
- יגאל הררי : לא, לא, רגע, רגע, יגאל,
- יגאל שמעון : די כבר, נו, די.
- אביבה גוטרמן : קדימה.
- ניצה משה : בהם תחול ירידה לצורך מימון התוכנית. מי בעד ההצעה של יואב ויגאל?
(מדברים יחד)
- יגאל שמעון : מי בעד להסיר את זה מסדר היום?
- ניצה משה : מי בעד להסיר את זה מסדר היום? יגאל שמעון, שוויצקי, אביבה, שאבי, דמארי,
- יגאל הררי : כולכם מתנגדים להוסיף סייעות.
- אביבה גוטרמן: מוסיפים לפי הצורך, אי אפשר להגיד...
- יגאל הררי : כולכם נגד להוסיף.
- אלמוג בורשטיין: אם לא היו עושים כלום אז ...
(מדברים יחד)

ניצה משה : להסיר מסדר היום, לא?

אביבה גוטרמן: אל תהיה פופוליסטי, אי אפשר סתם להגיד דברים בגלל בחירות. די.

(מדברים יחד)

יחיאל דמארי: אוקי, ההצעה נדחתה.

הצבעה: מי בעד להסיר מסדר היום את הצעתם של חברי המועצה מר יואב רוזן ומר יגאל

הררי מיום 17.4.13 – "סייעות לגננות"?

החלטה מס' 27/13:

מועצת העירייה מחליטה שלא לכלול בסדר היום את הצעתם של חברי המועצה מר יואב

רוזן ומר יגאל הררי מיום 17.4.13 – "סייעות לגננות".

=====

אישור חוזה חכירה בין מנהל מקרקעי ישראל לבין עיריית הוד השרון ותימקו בירה בע"מ

בנוגע לנכס הידוע כחלקה 109 בגוש 6660 ברח' היובלים, אזור התעשייה נווה נאמן.

ניצה משה : אישור חוזה חכירה בין מנהל מקרקעי ישראל,

(מדברים יחד)

ניצה משה : אישור חוזה חכירה בין מנהל מקרקעי ישראל לבין עיריית הוד השרון

ותימקו בירה בע"מ בנוגע לנכס הידוע כחלקה 109 בגוש 6660 ברחוב

היובלים, אזור התעשייה נווה נאמן. הסבר בנושא על ידי יועמ"ש העירייה,

עורך דין ירון סולברג, ומנהלת מחלקת הנכסים, הגברת איילת לרר. והעתק

מחוזה החכירה, נספח שסומן כנספח א' הועבר אליכם ב-21 לחודש. מועצת

העירייה מתבקשת לאשר את חתימת העירייה על הסכם החכירה הנ"ל.

יגאל הררי : לפני שאביבה הולכת, אני רק רציתי להגיד לך, אביבה, שהיה מקרה בגן

ילדים בהוד השרון, שהילד שבר את הרגל והאימא ביקשה שיהיה סיוע

באותו גן, אז אמרו לה, אין תקציב. אז רק לתת לך דוגמא של ילד בן ארבע.

אז אביבה.

אביבה גוטרמן: די, די.

יגאל הררי : אל תגידי די, כי יש מקרים.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: אני אבדוק.

יגאל הררי: את תבדקי, תבדקי לפני ההצבעה.

אביבה גוטרמן: לא, אני,

יגאל הררי: לא דמגוגיה.

אביבה גוטרמן: אתה דמגוג.

יגאל הררי: את דמגוגית, זה את עכשיו עשית דמגוגיה.

אביבה גוטרמן: קדימה, נו, יאללה.

יגאל שמעון: איילת, בואי תאמרי בבקשה כמה מילים, איילת לרר מנהלת מחלקת נכסים

מעיריית הוד השרון, בואי תסבירי בכמה מילים.

יגאל הררי: מקרה אמיתי, לא סתם סיפורים, ילד ששבר את הרגל, למה, כי זה סתם

עכשיו, קיבלתי עכשיו אס אס אס, מה?

(מדברים יחד)

יחיאל דמארי: יגאל, אני באמת מבקש ממך, קח אותי לשלושה, ארבעה ימים, בוא אלי לעיון

בנושא הפוליטי אני באמת רוצה, אני אעזור לך גם בזה.

(מדברים יחד)

ניצה משה: רבותי, תכבדו את איילת.

יואב רוזן: נקוז בהצבעות.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: אני לעולם לא אהיה באופוזיציה, אתה יודע למה? כי אני באה רק ממקום

של עשייה, זהו. זה הכל, לכן אני אף פעם לא אהיה באופוזיציה, וזה לא

משנה,

יגאל הררי: גם אנחנו, וגם רותם, ילד ששבר את הרגל, אביבה, אמרו לו אין תקציב.

איילת לרר: מדובר בהארכת, אישור להארכת חוזה חכירה בין העירייה לבין מנהל

מקרקעי ישראל, בנוגע לנכס של העירייה שמוחזק, שליש ממנו בבעלות,

בזכויות לעירייה, שני שליש ממנו זכויות לחברה בשם תימקו בירה. מחזיקים

במשותף את הנכס. חוזה החכירה הקודם הגיע לסיומו, ניהלנו משא ומתן עם

מנהל מקרקעי ישראל לחידוש החוזה לתקופה נוספת של 49 שנה. בעקבות

דרישת המנהל לדמי חכירה גבוהים, הגשנו השגה, שבעקבותיה הופחתו כמעט 50% מדמי החכירה שהעירייה נדרשת לשלם, ואנחנו מביאים את החוזה הזה לאישורכם בטרם חתימתו.

עו"ד סולברג: אני יכול להתייחס. אולי מה שאני אומר לא יענה על השאלות שרוצים לשאול, אני רק רוצה לתת הבהרה אחת. הנכס הזה היה מוחזק, אני לא יודע אם אתם מכירים אותו, אם יצא לכם לעבור במקום, זה שטח ששימש במשך הרבה מאוד זמן,

יגאל הררי: מחסן עצים, היה זה, אנחנו מכירים את זה.

עו"ד סולברג: מכירים אותו, יופי.

יגאל הררי: אני יליד הוד השרון, אפשר להגיד.

עו"ד סולברג: במשך שנים ארוכות הנכס הזה לא הוחזק על ידי העירייה, ואחת הפעולות הראשונות, אני חושב, כשאיילת נכנסה לתפקידה, ב-2006, התחלנו לנהל הליך שלם שקשור לנכס הזה. החל מחשיפה של חובות ארנונה והרישום של הנכס הזה, לרבות זכויות החכירה, כפי שכרגע זה מושלם ועוד כהנה וכהנה פעולות, היו במשך התקופה הרבה מאוד פעולות שנעשו אל מול החברה, אל מול עורכי הדין של החברה, היה צוות שפעל מטעם העירייה, יחד עם מבקר העירייה ואיילת לרר, והלשכה המשפטית, צוות מקצועי לחלוטין, עד שהגענו למצב, לפני שנתיים בערך, שנה וחצי, שתימקו בירה סילקו את היד מהקרקע, ובעצם הקרקע הושבה לידיים של העירייה, באופן שהיום העירייה מתזיקה בו. וגם עכשיו אנחנו דואגים להסדרת הזכויות וכולי. זה מה שרציתי לומר, איילת בחרה לא להתייחס לנקודה הזאת, אני חושב שבמהלך הארבע, חמש שנים האחרונות, איילת ריכזה הרבה מאוד מהפעילות פה, כדי להביא את הדברים לכדי כך שסוף סוף הקרקע הזאת באמת תהיה בשימוש של העירייה, ולא כמו שהיה קודם לכן.

יואב רוזן: כמה זמן יש לי?

ניצה משה: חמש דקות.

יואב רוזן: אני יכול לקחת גם את של יגאל?

יגאל שמעון : בתנאי שהוא לא ידבר.

יואב רוזן : מבלי לפגוע, בטח ובטח לא באיילת, עובדת עירייה ידועה ומוערכת מאוד, ומבלי לפגוע, ככל שתפריע לי, ייקח לי יותר זמן.

יואב רוזן : ובטח לא נחלוק על דברי השבת שהיועץ המשפטי השמיע, אבל ציבור התושבים בהוד השרון צריך לדעת במה מדובר כשמחליטים, אני לא אומר שאני אתנגד לחכירה, זה ברור שהמעשה שצריך לעשות, כרגע, מול מנהל מקרקעי ישראל זה לחכור לעוד 49 שנים, כמו שמקובל במנהל מקרקעי ישראל. אבל, נשאלת השאלה למה הקרקע הזאת משמשת. מה עשו בשנים האחרונות עם העניין, וזאת התשובה שלי לכל אותם קטרוגים של ראש העירייה היוצא, שכל הזמן אומר לי, זה לא מספיק להביא הצעות, צריך להביא גם מאיפה לוקחים את הכסף. אז הנה אחת התשובות שהבטחתי קודם מאיפה לוקחים את הכסף לסייעות ולכל הדברים האחרים הטובים שאנחנו מציעים ואתם לא רוצים לעשות. וכותב מבקר העירייה בדו"ח מספר 17, אגב, אני העברתי את כל החומר הזה לידיעת חברי, ניסיתי להעביר את החומר הזה לידיעת חברי המועצה מבעוד מועד, ולראש העירייה, כדי שיוכל להתייחס, ושלא יגיד לי בישיבה, לא ידעתי שהוא לא יהיה, שלא יגיד לי למה לא שאלת מלכתחילה, היית מקבל תשובות, אבל משום מה הייתה איזה תקלה טכנית, ואני מקבל את זה שהייתה תקלה טכנית והחומר לא הגיע, ולכן אני אדבר עליו עכשיו ביתר הרחבה. בדו"ח מספר 17 של מבקר העירייה, המבקר מתייחס לאותו שטח שאנחנו צריכים עכשיו לדבר עליו ולדון ולקבל החלטה בגינו, והוא מדבר ככה, אני אקריא רק ככה ברפרוף, לא כדי לעשות מניפולציה, אלא כדי לקצר קצת בזמן. "הנכס באזור התעשייה נווה נאמן, על פי נסח רישום הטאבו מיום 29 יוני '03, מדובר בגוש, חלקה, רשומה," כמו שאיילת אמרה, "בבעלות קק"ל, שממנה אנחנו חוכרים, ורשומה שכירות כלדקמן: תימקו שכרו ב-13/20 חלקים ועיריית הוד השרון ב-7/20. עד שנת 2002 חלקה מספר 137 הייתה מושכרת לאדם פרטי, ששימש אותו לאחסון עצים ושילם לעירייה דמי שימוש ראויים בסכום של כ-3,000 דולר לחודש,

שהיה שווה ערך באותה תקופה ל-10,000 שקל לחודש. כשבעל מחסן העצים נקלע לקשיים וביקש להפחית את דמי השימוש ל-2,500 דולר לחודש ולהישאר במקום, הגזבר סרב. הגזבר סרב. ובעל המחסן פינה את הנכס בתום תקופת השכירות. במקביל, בסוף שנת 2002, 13/20 חלקים מהחלקה נמכרו על ידי בעליה, חברת הדוודים לחברת תימקו בירה. "וכאן הם נכנסו לנעליים שלהם. "תימקו בירה הקימה במקום עסק משגשג וביקשה להרחיב את שטח העסק על ידי רכישת שטחה של העירייה. "כלומר, את ה-7/20, "מתוך חלקה 109 במלואה, שכולם בבעלותה של העירייה. היו משאים ומתנים שלא צלחו, והמצב המשפטי נשאר ללא שינוי, שחלקה 137 כולה בעלות העירייה נשארה פנויה, אחרי פינוי מחסן העצים. "זאת אומרת זה היה ריק, לא נעשה שום שימוש. "מכיוון שמצוקת המקום המשיכה להעיב על תימקו בירה, הם פנו לסגן ראש העירייה דאז, מר משה ארז, "וחבל שהוא לא נמצא פה, הייתה רוצה לשמוע תגובתו גם, אבל אנחנו נשמע את התגובה הרשמית שלו יותר מאוחר, "הם פנו בבקשה למר משה ארז שיאפשר להם להשתמש בשטחה של העירייה שפונתה ממחסן העצים. "מכיוון שמצוקת, "אני חוזר עוד פעם, כי זה מפריע לי, באמת, אביבה. "מכיוון שמצוקת המקום המשיכה להעיב על תימקו בירה, גורם פרטי, הם פנו לסגן ראש העירייה דאז, מר משה ארז, שיאפשר להם להשתמש, "....

יגאל שמעון: תגיד באיזה קדנציה של מי זה היה? מי היה ראש העירייה.

יואב רוזן: אני אומר,

יגאל שמעון: מי היה ראש העיר דאז?

יואב רוזן: זה לא משנה.

יגאל שמעון: עזרא בנימיני, תודה. תמשיך.

יואב רוזן: שיאפשר להם להשתמש,

יגאל שמעון: ויגאל הררי היה חבר מועצה. דבר.

יגאל הררי: אז אתה רוצה לטייח את מה שעשו טעויות?

יגאל שמעון: לא, אבל ... אוקי.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: "מכיוון שמצוקת המקום המשיכה להעיב על תימקו בירה, שזה גורם פרטי, שעכשיו ... הם פנו לסגן ראש העירייה, דאז, מר משה ארז, שיאפשר להם להשתמש בשטח של העירייה שפונתה ממחסן העצים, ואכן ניתן האישור לשימוש בשטח לצורך חניית כלי רכבם, אישור שעם השנים הורחב לשימושים נוספים." זאת אומרת, לקח לעצמו, סגן ראש העיר דאז, מר משה ארז, ונתן מתנה למישהו, לגוף פרטי, על חשבון משלם המיסים, על חשבון העירייה. יכול להיות דבר כזה? יכול להיות, כתוב. השימושים בנכס של העירייה נעשו ללא כל תשלום.

יגאל הררי: זה לא אתה כותב, זה המבקר כותב.

יואב רוזן: המבקר כותב, בדו"ח שלו.

יגאל הררי: ברור, שידעו שהמבקר כתב את זה.

יואב רוזן: השימושים בנכס של העירייה נעשו ללא כל תשלום, לא של דמי שימוש, ולא של ארנונה. מאיפה יבוא הכסף שואל הנביא. "עניין זה נמשך כבר משנת 2002 לערך, זאת אומרת, מזה כשמונה שנים," כי הדו"ח נכתב ב-2010. "להלן הערכת ההפסד הכספי לעירייה,"

יגאל הררי: רגע, ב-2010 זה כבר שלטון אחר.

יואב רוזן: כן, שלטון אחר, זה המשיך גם אחר שלטונו של עזרא בנימיני.

יגאל הררי: שיגאל שמעון לא יהיה ספק מי היה בשלטון.

יואב רוזן: ניסית להשמיץ אותו, גם בתקופה,

יגאל שמעון: לא השמצתי אותו, אני מבקש.

יואב רוזן: גם בתקופה של חי אדיב.

יגאל שמעון: לא, לא, לא, שנייה, סך הכל אמרתי שתדייק. אדוני, חבר המועצה, דוקטור

רוזן, תדייק, כי אתה אומר שאתה אדם ישר, תדייק במה שאתה אומר.

יואב רוזן: שמונה שנים, גם בתקופה של שלטונו של חי אדיב. אוקי, זה הדיוק? תודה

רבה על ההערה. וזה שמונה שנים, אני מניח שזה נמצא עד היום, אני, עוד

פעם, אני מתייחס למה שאיילת אמרה, שיכול להיות שתיקנו את המצב.

להלן הערכת ההפסד הכספי לעירייה בנכס, דמי שימוש ראויים לפי 2,500, 960,000 שקלים חדשים. ארנונה בלבד, בין 2002 ל-2010, לפי ממוצע,

יגאל הררי: איפה אביבה, כמה עולה סייעת?

אביבה גוטרמן: די, אנחנו בנושא אחר, מספיק.

יגאל הררי: לא, זה משנה, אתם רציתם לדעת מאיפה המקורות של הכסף.

אביבה גוטרמן: די, מספיק כבר זה רק פוליטיקה. קדימה, די.

יואב רוזן: ארנונה בלבד, החל משנת 2002 ועד 2010, לפי ממוצע תעריפים של 2008, כ-

600,000 שקל, סך הכל 960 ועוד 600,000, הפסד נטו לעירייה, 1.560 מיליון שקל. במסגרת הדיון שאנחנו הולכים לערוך, אני שאלתי כמה שאלות, בין היתר ניסיתי לשאול, אבל זה לא הסתייע. נשאלת השאלה מי מחזיק בנכס, מה עושים איתו? מה עושים עם גביית החוב של ה-1.5 מיליון, לפי מה שהמבקר כותב? להערכתך, בערכים של היום 2 מיליון שקל. איפה החבות האישית של כבוד סגן ראש העיר בתקופתו של עזרא בנימיני, חבר המועצה מר משה ארז? ואני מודיע לך, אם לא נקבל תשובות ראויות, אני אלך לוועדה לחיוב אישי והוא יחטוף 2 מיליון שקל, אני מודיע לך את זה. על ההרשאה שלו לתת בחינם לגוף פרטי שעכשיו מחדשים איתו את החוזה, 2 מיליון שקל במתנה. כותב על זה, רק במשפט סיום, ברשותכם, כותב המבקר, אני לא אקריא את כל מה שהוא כתב על זה, למרות שבפתיחה הוא כותב, שאני לא הבנתי אף פעם את המשפט הזה "לאחר התלבטות ארוכה ומשמעותית, החלטתי לכתוב ביקורת לפחות לגבי שני נכסים." הוא מדבר על עוד נכס, שגם 2 מיליון שקל ירדו לטמיון. אבל בסוף הוא כותב, משפט סיום "כל אלה," כל מה שהוא כתב עד עכשיו, "מעידים על התנהלות רשלנית, לכאורה, שגרמה לעירייה, כאמור, להפסדים כספיים ניכרים, כפי שמפורט בסעיף שלוש." מדובר על ארבעה, או 5 מיליון שקל, שתימקו, שאתם מבקשים שנצביע עכשיו, לפחות 2 מיליון שקל מתוך החמישה. למישהו יש הסבר לעניין הזה, אני אשמח לשמוע.

יגאל הררי: עכשיו, מכיוון שיואב השאיר לי שתי דקות.

עו"ד סולברג: לא, לא, דקה. איילת תכף תתייחס, אבל אני רוצה להבהיר, אני חושב שאולי חבל שגם המבקר לא כאן, הוא יכול היה להבהיר, משום שאני חושב שהמבקר, וטוב שהוא יכול גם להסביר, יואב, אני חושב שהוא התכוון לאובדן הכספים משנת 2002, ולא לכך שקיימת היום יתרת חובה ארבעה, או 5 מיליון שקלים, משום שמבקר העירייה היה שותף לתהליך איתנו, ואני חושב שלמיטב זיכרוני, גם הוא ברך על ההסדר שהגענו איתם.

יואב רוזן: אני התחלתי בברכה.

עו"ד סולברג: לא, לא, אני אומר יותר מזה, אני מתקדם קדימה, אני מנסה להתמודד עם העובדות כפי שהן, האם באמת יש מצב שבו מישהו מחק 4 מיליון שקלים חוב, אני אומר, לא, כי מלכתחילה הדברים התנהלו בצורה כזאת שנעשתה בדיקה כמה העירייה הייתה צריכה לשלם להם, משום שהם שילמו על חשבון העירייה. התברר לנו, סכום של כמה מאות אלפי שקלים היה למינהל, ובדקנו את זה, ובסופו של דבר גיבשנו את ההסדר הכי טוב שניתן, בצורה שקופה לחלוטין, עם המבקר, וגם הוא ברך, כי מזערנו את הנזקים. אני רק מבהיר שלא היה בשום שלב וויתור על מיליונים לתימקו בירה, ממש לא. זה נכון, כן, האמירה של המבקר שמ-2002 החיובים כופלים, 2,500 דולר לחודש, כפול כך וכך בתקופה, אכן מתקבל מספר מסוים, אני עם האריתמטיקה לא מתווכח, אני כן בא לומר שבסופו של דבר, כשהמבקר ראה גם כן שהתרשמנו על פי מסמכים שהמציאו לנו, אחרי בדיקה, שאכן הם שילמו למנהל בשם העירייה, כי העירייה פשוט לא טיפלה בנכס במשך הרבה מאוד שנים, ונעשתה בדיקה, ונעשו חיובים של הארנונה גם כן, איך אמרתי מקודם על השילוט, לפעמים גם יוצאים חיובים שגויים. אז היינו שם גם בסיוורים במקום, וגם תיקנו את החיובים של הארנונה, כי חלק מהטענות, מה לעשות, נמצאו מוצדקות. בסופו של דבר, כל בעלי המקצוע היו מעורבים, גובש סוג של הסדר, אני בוחר להבהיר רק שזה לא המצב שבו מישהו נתן אישור לכך שארבעה מיליון שקלים, חלילה, נמחקים כך מהספרים.

יואב רוזן: היום המצב תקין לדעתכם?

- עו"ד סולברג: היום הקרקע,
- יואב רוזן: מישוהו משלם? מישוהו מחזיק בקרקע? יש הסכם?
- עו"ד סולברג: הקרקע של העירייה נתפסה על ידינו. לא, לא, לא, הקרקע של העירייה,
- יואב רוזן: מי משתמש בה כרגע?
- איילת לרר: העירייה.
- עו"ד סולברג: העירייה.
- יואב רוזן: לצורך מה?
- עו"ד סולברג: היא אחסנה שם עמודי חשמל, מה היה שם? תפסנו קודם כל את החזקה.
- יואב רוזן: תימקו בירה יושב על הקרקע?
- איילת לרר: לא של העירייה, לא.
- עו"ד סולברג: לא, תפסנו את הקרקע עם זה שלקחנו את עמודי החשמל, ובאותו בוקר העברנו לשם עמודים, כדי לתפוס...
- יואב רוזן: ותימקו בירה יושב איפה?
- איילת לרר: תימקו בירה יושב בחלק שלו במקרקעין.
- יואב רוזן: הוא משלם?
- איילת לרר: לא, זה שלו. אנחנו חוכרים ביחד, להם יש שני שלישי, יש ממש גדר עם חומה. בינינו לבין תימקו אין הסכם, אנחנו חוכרים מהמנהל, הם חוכרים מהמנהל, היחסים הם מכוח זה ששנינו מחזיקים באותה קרקע במשותף. השטח של העירייה פונה, וחוזר לעירייה ונמצא בחזקתה המלאה. אף אחד לא שוכר את הנכס בשלב הזה.
- אמיר כוכבי: אני חייב להבין מה הבהילות עכשיו, כי את זה לא הצלחתי להבין.
- איילת לרר: אני אסביר. החוזה חכירה הסתיים, תקופת החכירה הסתיימה.
- עו"ד סולברג: אנחנו לא רוצים לאבד את הקרקע, רוצים לחדש את החכירה.
- איילת לרר: בדיוק.
- עו"ד סולברג: עבדנו כל כך הרבה להחזיר,
- אמיר כוכבי: חוזה שנחתם מול המנהל.
- עו"ד סולברג: נכון.

- אמיר כוכבי : אבל למה אתה ממחר?
- עו"ד סולברג : לא ממחר איתם כלום, העסקה קשורה למנהל, עם המנהל בלבד, אני עושה את החכירה מול המנהל.
- אמיר כוכבי : שמה התוכנית לקרקע?
- איילת לרר : קודם כל כדי שתהיה לך תוכנית לקרקע אתה צריך קודם כל לחכור אותה, הזכויות שלנו בקרקע של עיריית הוד השרון,
- אמיר כוכבי : כמה שנים הייתה לנו את הקרקע הזאת?
- איילת לרר : 49 שנה.
- עו"ד סולברג : מ-61'.
- אמיר כוכבי : אז ב-49 שנים האחרונות העירייה עשתה איזה שהם תוכניות לקרקע הזאת?
- איילת לרר : תוכניות לגבי מה?
- יואב רוזן : היא נתנה את זה במתנה.
- אמיר כוכבי : אני מנסה להבין, יש פה קרקע,
- עו"ד סולברג : הקרקע הזאת, למיטב זיכרוני, זה טעון בדיקה, הקרקע היא למסחר, הקרקע הזאת, בשלבים מסוימים הייתה כוונה להקים בה מקום מע"ש, של השירותים החברתיים ואנשים עם מוגבלויות. התוכנית ירדה מהפרק. זה מה שאנחנו יכולים להגיד כרגע בעל פה.
- אמיר כוכבי : למה צריך את הקרקע הזאת?
- עו"ד סולברג : היא שלנו, מה זאת אומרת?
- אמיר כוכבי : מה אתה עושה שם?
- עו"ד סולברג : לא הבנתי את השאלה.
- אמיר כוכבי : מה זה שלנו? היא לא שלך, אתה חוכר אותה ממנהל מקרקעי ישראל.
- עו"ד סולברג : נכון.
- אמיר כוכבי : יש סיבה לחכירה הזאת?
- (מדברים יחד)
- יגאל הררי : רגע, רגע, שנייה.
- עו"ד סולברג : צורך ציבורי. זה באזור תעשייה, שטח מסחרי, זה אחד השטחים, למיטב

זיכרוני, היחיד של העירייה שהוא למסחר.

אמיר כוכבי : ומתוכנן בו מסחר?

עו"ד סולברג : תתכנן בו מסחר.

אמיר כוכבי : אה, אני אתכנן מסחר?

עו"ד סולברג : לא, אז אני אומר לך שהיה כוונה למע"ש, אני אומר, גם לדורות הבאים, אמיר,

אמיר כוכבי : אתה מבין שהשאלה הזאת לא אליך.

עו"ד סולברג : יכול להיות.

אמיר כוכבי : אבל אין פה מנכ"ל עירייה, ואין פה ראש עירייה. אולי תגיד לנו, יגאל, מה חזון ראש העירייה לקרקע הזאת, שנייה לפני שאני אשאל את היועץ המשפטי את השאלה שהיא בעצם השאלה אליו, בהיעדר חזון, למה לקבל החלטה כזאת לגבי קרקע בשנת בחירות? 49 שנים.

(מדברים יחד)

איילת לרר : זה עכשיו משמש כמחסן לשתי מחלקות של העירייה, למה זה עומד נטוש?

עו"ד סולברג : זה לחכור זה חוזים סטנדרטיים של המינהל. אחרי שאמרנו נתפוס את החזקה, עכשיו אתה אומר להחזיר את השטח?

איילת לרר : זה מחסן של שתי מחלקות של העירייה.

אמיר כוכבי : זה הייעוד של זה?

איילת לרר : לא, נכון לרגע, אנחנו בשנים האחרונות,

אמיר כוכבי : יגאל, אתה יודע להגיד מה התוכניות של העירייה לקרקע הזאת?

איילת לרר : קודם כל פינינו, עכשיו חידשנו את החכירה, ואחרי זה אפשר יהיה להחליט מה עושים.

עו"ד סולברג : זו הקרקע היחידה למסחר...

יגאל שמעון : אמיר, אתה מוכן לוותר על הקרקע?

אמיר כוכבי : אני שואל אם יש לך תכנון.

יגאל שמעון : אני שואל אותך שאלה, עיריית הוד השרון לא מוכנה לוותר על קרקע.

אמיר כוכבי : עיריית הוד השרון מוותרת יופי על קרקע, יש לך קרקע ציבורית במגדיאל

שאתה מוותר עליה כבר עשר שנים, היא עומדת ריקה, לא עשית איתה כלום
 כי ניסית לסגור כל מיני חובות עבר פוליטיים כאלה ואחרים. מגדיאל
 הקטנה.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: יגאל, יש תוכנית עבודה לעירייה לקרקע הזאת, או שאתם סתם מסתובבים
 וחוכרים קרקעות על ימין ועל שמאל?

דובר: זה נכס, אני לא מבין אותך.

אמיר כוכבי: מה, נכס שעושה מה? מה הוא עושה? מה הוא עושה? אין שם בית, אין שם
 בניין, מה הוא עושה?

אביבה גוטרמן: מה אתה רוצה, לוותר עליו?

מיכאל בלומנפלד: זה נכס מה אתה מוותר עליו?

אמיר כוכבי: לא, אני רוצה להבין מה רוצים לעשות.

אביבה גוטרמן: אבל מה זה רלוונטי, אנחנו עכשיו צריכים,

אמיר כוכבי: כי אני רוצה להבין מה רוצים, כן, עכשיו, לפני שאתם, לפני שאתם,

אביבה גוטרמן: אתה מדבר על שטח אדמה,

אמיר כוכבי: לפני שאתם מאשרים הוצאות במאות אלפי שקלים.

אביבה גוטרמן: אמיר, אם יש לך שטח אדמה, נשמה, שלי, ולא בנית, אתה מוותר עליו כי

אתה לא יודע אם אתה בונה?

אמיר כוכבי: מה מתוכנן בו? זה לא שטח אדמה שלך.

מיכאל בלומנפלד: לא, זה שלנו, מה יש לך?

אמיר כוכבי: זה לא של העירייה, אתה חוכר את זה.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: הבית בנווה נאמן הוא גם של המנהל.

אמיר כוכבי: יש לך בתים שאתה לא עושה איתם כלום?

עו"ד סולברג: הבית שאני גר בו אני גם חוכר.

אמיר כוכבי: אתה לא עושה איתו כלום? הוא עומד 49 שנים סתם.

עו"ד סולברג: בסדר, אבל יש גם דורות הבאים.

- אמיר כוכבי : אז אנחנו חוכרים את זה לדורות הבאים, זאת האמירה.
- יואב רוזן : והמנהל לא מוכן לעשות עם השטח שום דבר?
- עו"ד סולברג : לא, הוא מיועד למסחר. יש הליכים תכנוניים. אני מציע שמנהלת אגף תכנון תיתן לכם תשובה בעניין הזה, אבל כרגע צריך לחדש את החכירה.
- אביבה גוטרמן:חבריה, צריך לחדש את זה, נו, חבל על הוויכוח.
- יגאל הררי : לא, לי היה שתי דקות.
- אביבה גוטרמן: זה שטח אדמה שיש לך, ואתה מה, אתה תוותר...
(מדברים יחד)
- ניצה משה : ליגאל יש שתי דקות, הוא דורש אותם.
- יגאל הררי : מה שאני רוצה להגיד, ירון, אז אני, באמת, אני באמת מכבד, זה כאילו, מה שאמיר אמר זה נשמע כאילו הדבר הכי מיותר עכשיו לחשוב, מה אנחנו כאילו חכרנו את האדמה, היא ריקה, עכשיו אנחנו עושים עליה ביזנס. כאילו, אני שואל, עכשיו, החכירה הזאת עלתה כסף לעירייה?
- עו"ד סולברג : כן.
- יגאל הררי : כמה כסף? אנחנו עכשיו עושים, אנחנו עושים עכשיו מכפלה, עכשיו אנחנו יכולים לדעת,
- איילת לרר : 194,491, הפחתנו את זה בחצי, שווי הקרקע מעל מיליון שקל.
- יגאל הררי : אנחנו יכולים לדעת, בגלל שהאדמה יקרה, כמה תימקו ישלמו אם למשל, אם ישכירו את זה מאיתנו? באיזה שווי שוק? מה השימוש, אם השימוש הוא לקחת,
- איילת לרר : אתה צריך לעשות מכרז. כדי שתוכל לתת את זה למישהו להשתמש, אתה צריך קודם כל שתהיה לך זכות.
- יגאל הררי : רגע, אם השימושים, לא, חיים, באמת, נו. למה שטויות?
- חיים שאבי : למה, כי זה קרקע של העירייה.
- יגאל הררי : מה זה קרקע? כל העיר זה קרקע של העירייה. כל ההפקעות זה של העירייה, מה אתה מבלבל עכשיו? אל תעצבן אותי.
- אביבה גוטרמן:באמת, נו.

פרוטוקול משיבת מועצת העירייה מן המניין מס' 3/13 מיום 25.4.13

יגאל הררי : אני שואל שאלה ואתם מפריעים.

אביבה גוטרמן: מה, אתה מוותר על הקרקע? אני רוצה להבין, אתה מוותר על הקרקע?

ניצה משה : אני מעלה את זה להצבעה.

יגאל הררי : זהו, סתמתם לי את הפה?

ניצה משה : מי בעד אישור חוזה חכירה בין מנהל מקרקעי ישראל לבין עיריית הוד השרון

ותימקו בירה בנוגע לנכס הנדון כחלקה 109 בגוש 6660 ברחוב היובלים. יגאל

שמעון, יענקילה שוויצקי, אביבה, חיים שאבי, יחיאל דמארי, אלמוג

בורשטיין. מי נגד? אמיר. מי נמנע? יואב רוזן, יגאל, מה אתה מצביע, הררי?

יגאל הררי : אני נגד.

ניצה משה : נגד, אז אמיר נגד והררי נגד.

הצבעה:

6 בעד: יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, יעקב שוויצקי, יחיאל דמארי, חיים שאבי, אלמוג בורשטיין.

2 נגד: יגאל הררי, אמיר כוכבי.

1 נמנע: יואב רוזן

החלטה מס' 28/13:

מועצת העירייה מאשרת חתימת העירייה על חוזה חכירה בין מינהל מקרקעי ישראל לבין עיריית הוד-השרון ותימקו בירה בע"מ, בנוגע לנכס הידוע כחלקה 109 בגוש 6660, ברח' היובלים, אזור התעשייה נוה נאמן.

21:15 אביבה גוטרמן עוזבת את חדר הישיבות.

21:15 יגאל הררי עוזב את חדר הישיבות.

21:15 חיים שאבי עוזב את חדר הישיבות.

אישור חוזה הרשאה בין מנהל מקרקעי ישראל לבין עיריית הוד השרון בנוגע לנכס הידוע

כגוש 6573 חלק מחלקות 5, 6, 9- פרויקט נחל הדר

ניצה משה : אני עוברת לסעיף הבא, אישור חוזה הרשאה בין מנהל מקרקעי ישראל לבין

עיריית הוד השרון בנוגע לנכס הידוע בגוש 6573, חלק מחלקות 5, 6, 9,

פרויקט נחל הדר. קיבלתם את ההסבר, ומועצת העירייה מתבקשת לאשר

חתימת העירייה על הסכם הנ"ל.

(מדברים יחד)

יואב רוזן : אני רוצה להבין יותר, אם מישהו יכול להסביר לי על מה אנחנו מצביעים.

- ניצה משה : כן, איילת, בבקשה.
- איילת לרר : מדובר כאן בחוזה, שוב, בעסקה מול מנהל מקרקעי ישראל, מדובר בחוזה הרשאה לפיתוח לתקופה של שבע שנים, שבו מנהל מקרקעי ישראל נותן לעירייה את השימוש והפיתוח בקרקע לצורך,
- יואב רוזן : זה אדמת מינהל!
- איילת לרר : זה אדמת מינהל. לצורך הפיתוח שלה לתקופה של שבע שנים.
- יואב רוזן : ואז מה יהיה אחרי שבע שנים?
- איילת לרר : בתום תקופת הפיתוח בדרך כלל עושים חוזה חכירה, אחרי שמסלימים את הפיתוח. ככה המנהל נוהג. כשיש קרקע שהיא לא מפותחת, אני לא מדברת על קרקע עירונית, המנהל נותן לנו חוזה הרשאה, במסגרתה, מפתחים את הקרקע, המינהל רוצה לוודא שבאמת מפתחים אותה, ואחר כך עורכים חוזה חכירה.
- יואב רוזן : עד היום לא הייתה מערכת של חכירה על הקרקע הזאת,
- איילת לרר : נכון.
- יואב רוזן : אנחנו רק יודעים שהיא קיימת, באנו לעשות שמה פיתוח ואנחנו אומרים, באנו למינהל מקרקעי ישראל, ואנחנו אומרים, רוצים לחכור את זה ל-49 שנים גם, אה, לא, שבע שנים.
- איילת לרר : שבע שנים לפיתוח, כן.
- (מדברים יחד)
- יואב רוזן : מה אם נרצה ייעודים אחרים?
- איילת לרר : לא, הקרקע הזאת היא כרגע בייעוד חקלאי. אוקיי? היא הייתה קרקע חקלאית, על חלקה גם היו מעבדים כאלה ואחרים בקרקע. הקרקע הזאת היא חלק מתוכנית רחבה יותר שחלה על האזור, הר/400. מינהל מקרקעי ישראל, מכיוון שהתוכנית הזאת היא תוכנית שעדיין לא אושרה, והיא חלק ממנה בעצם, המינהל נתן לעירייה את האפשרות לפתח אותה, כשהתוכנית הר/400 תקבל תוקף, השטח הזה ייכנס לתוך התוכנית הזאת.
- יואב רוזן : והתוואי של אותו נחל,

- איילת לרר : ואז ישונה הייעוד שלה לשטח,
- יואב רוזן : התוואי של אותו נחל שמוביל בסופו של דבר לאגם הבריבורים, הוא בשטח הזה?
- איילת לרר : כן, חלק הוא מדרך הים דרומה.
- יואב רוזן : עכשיו יש לי שאלה,
- איילת לרר : מדרך הים דרומה, גם צירפתי לכם, דרך אגב, לחוזה, גם את התשריט.
- יואב רוזן : כן, ראיתי.
- איילת לרר : מדרך הים, דרומה.
- יואב רוזן : ראיתי תודה. עכשיו אני רוצה לשאול באמת שאלה, ואני אסתפק בזה, לא לפתוח בדיון נרחב. אני שמעתי היום שמועה שהעירייה לא קיבלה אישור ממשרד הפנים, משר הפנים החדש, גדעון סער, לקבל 50 מיליון שקל לצורך כל העבודות שאיילת מדברת עליהם, כולל אגם הבריבורים, זה נכון או לא?
- יעקב שוויצקי : היא קיבלה אישור כרגע ל-20 מיליון שקל.
- יגאל שמעון : אני לא יודע על מה אתה מדבר, אין לי מושג. אם יש שמועה, (מדברים יחד)
- יעקב שוויצקי : קיבלו אישור, למה אתה אומר שלא קיבלו? קיבלו אישור.
- יואב רוזן : חבר המועצה אומר, בוא נשמע.
- יגאל שמעון : יכול להיות, אתה יודע משהו שאני לא יודע.
- יואב רוזן : אולי הגזבר יודע. קיבלנו אישור?
- מיכאל בלומנפלד : קיבלנו אישור, מתוך ה-20 מיליון, שהיה 40 מיליון שקל, 20 מיליון קיבלנו אישור.
- יואב רוזן : ולמה זה מיועד? זה לפיתוח של הדרכים הללו?
- יעקב שוויצקי : זה מדובר על הכל.
- (מדברים יחד)
- מיכאל בלומנפלד : לפי הרשימה שאושרה בישיבת המועצה.
- אמיר כוכבי : אז איך משנים את התוכניות של העירייה במיקום הזה?
- יואב רוזן : האגם לא יבנה, נכון?

אמיר כוכבי : בניתם על 50 מיליון, הגיע 20, מה עושים עם ה-30 האחרים?

יחיאל דמארי : חכה, די לצרה בשעתה, נו, מה.

יואב רוזן : זה יהיה חצי אגם, יבנו חצי.

אמיר כוכבי : השלטים...

יעקב שוויצקי : יאשרו, גם 20 מיליון יאשרו.

יגאל שמעון : אני לא יודע מה יאשרו, אולי חלק יאשרו וחלק לא, אני לא יודע.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון : יש לך בעיה עם ה-,

יואב רוזן : רק להבין לאן נשפך הכסף, איך הוא הולך בתוואי של הנחל ובסוף הוא ייפול

טראח לתוך האגם.

אמיר כוכבי : יש לנו בעיה עם סדר עדיפויות לקוי, של עירייה שלא רואה מימינה ומשמאלה

מה מצבה הכלכלי, שצריכה לקבל סירוב ממשרד הפנים, שנמצאת כבר שנים

תחת איום של חשב מלווה, והאמת, עכשיו, כשהתפנה המשרד מהגורמים

שהיו בו קודם לכן, והיה להם איזשהו אינטרס מול עיריית הוד השרון, אז

אולי עכשיו זה סוף סוף יגיע. ומישהו קצת יעשה סדר בדוחות הכלכליות

שלכם. 31 מיליון שקל, אם אתה מסוגל להצביע בעד זה כדי להמציא נחל,

שוויצקי, אני החזקתי ממך בן אדם ירוק, אתה יודע מה אפשר לעשות, אתה

יודע מה אפשר לעשות,

יעקב שוויצקי : כשזה יהיה בסוף אתה תגיד תודה רבה שהקשבת.

אמיר כוכבי : אפשר לטהר את הקרקע של תע"ש עם ה-31 מיליון שקל האלה. ולא על נחל

לא קיים.

יעקב שוויצקי : כשזה יהיה יפה, אתה תגיד יפה מאוד. אתה תגיד סליחה. אתה פשוט תגיד

סליחה, וחבל שלא הצבעתי.

יגאל שמעון : רגע, זה רק חוזה עכשיו, אני לא מבין מה. הסעיף הזה מדבר רק על חוזה.

ניצה משה : אני מעלה להצבעה, מי בעד אישור חוזה ההרשאה? יגאל שמעון, יענק'לה

שוויצקי, אלמוג בורשטיין ויחיאל דמארי. מי נגד?

אלמוג בורשטיין : כן, זה רק חוזה הרשאה, זה לא פיתוח ולא כלום.

ניצה משה : מי נגד? אמיר, יואב, תודה רבה.

הצבעה:

4 בעד: יגאל שמעון, יחיאל דמארי, יעקב שויצקי ואלמוג בורשטיין.

2 נגד: יואב רוזן ואמיר כוכבי.

החלטה מס' 29/13:

מועצת העירייה מאשרת חוזה הרשאה בין מינהל מקרקעי ישראל לבין עיריית הוד-השרון בנוגע לנכס הידוע כגוש 6573 חלק מחלקות 9,6,5 – פרויקט נחל הדר

=====

(מדברים יחד)

אישור המלצות מפרוטוקול וועדת השמות מס' 9 מיום 2.1.13:

מועצת העירייה מתבקשת לאשר המלצת וועדת השמות משיבתה מיום 2.1.13 לקרוא

לכיכר בסוקולוב/הנשיאים "כיכר טייסים ונווטים".

מועצת העירייה מתבקשת לאשר את המלצת וועדת השמות משיבתה מיום 2.1.13 לקרוא

"לזכר יצחק שמיר ז"ל ראש הממשלה לשעבר, בשם, שכונה או בית ספר".

ניצה משה : רבותיי, אישור המלצות וועדת שמות. מועצת העירייה מתבקשת לאשר את

המלצת וועדת השמות משיבתה מיום ה-2.1, לקרוא לכיכר בסוקולוב

הנשיאים, כיכר טייסים ונווטים.....

אמיר כוכבי : אני פניתי היום ליועץ המשפטי, אני רק עכשיו מבין שיש פה אנשים שמחכים

לדיון הזה, אבל אני פניתי ליועץ המשפטי, כי באופן שיטתי מודרים הנציגים

שלי מוועדות עירוניות, מאחר והם נציגי ציבור, לשמחתי הפעם גם די קל

להוכיח את זה, כי בפרוטוקול הם אפילו לא נרשמו כמוזמנים. מאחר

והדיונים האלה אמורים להיות פתוחים לכל נציגי הציבור, כדי לייצג את כל

הדעות, זה דיון שאני מבקש לקיים אותו שוב.

עו"ד סולברג : בוא אני אגיד מה הבעיה ומה הפתרון שאני מציע. אמיר הפנה את תשומת

ליבי היום שחברת הוועדה, בת שבע מרק, לא זומנה לשיבות הוועדה.

לשיבת הוועדה הספציפית הזאת, לא בצורה קונקרטית. אני בדקתי מול

מרכזת הוועדה, מול הלנה גרייף, המזכירה של אביאל אברמוביץ, סגן ראש

העירייה. היא אמרה לי שאכן היא לא זימנה בכתב, והיא ציינה בפניי

שהייתה לה שיחה, לא ידעה לקשור אותה בדיוק למועד, אבל שיחה בעל פה

שבה אותה הגברת אמרה שהיא לא רוצה להיות חברה בוועדה.

אמיר כוכבי: "כמובן מיד היא עשתה פנייה אלי, מי שמינה אנשים בוועדות, אמרה שצריך להחליף נציג".

עו"ד סולברג: תן לי להשלים בבקשה. קודם כל, מי שמינה, זה מועצת העיר מינתה, יש אבל דרך להתפטר. שאלתי האם היא נעשתה בכתב, היא אמרה לי שהיא לא עשתה את זה בכתב. אמרתי שבעל פה לא נחשב, כמובן, היה צריך לשלוח זימון בכתב. לא נשלח זימון בכתב, בוודאות, נבדק על ידי, לא נעשה זימון בכתב והיא לא זומנה. לכן אני הייתי מציע, כיוון שזה, א', זה מקרה ראשון לפחות, שאנחנו נתקלים בו, אמיר אמר שהיו מקרים בעבר, אני אומר, אני לא נתקלתי, לא הובא בפני אף פעם שחבר וועדה לא זומן, וודאי לא באופן רשמי, אחרי בדיקה אכן התברר שהוא לא זומן. אז הנה, אנחנו יכולים לתקן את זה. אני הייתי מציע שמועצת העיר לא תקבל היום החלטה בעניין הזה, ואנחנו נפנה לחברת הוועדה, נבקש ממנה לקבל תגובה בכתב לגבי ההצעה. את התגובה שלה אנחנו נעביר ליתר חברי הוועדה, הם יוכלו להתייחס לדברים האלה, אם הם משנים את דעתם או לא. וכך אנחנו נרפא את זה בפעם הזאת, פעם הבאה אנחנו נצטרך לפתור את הבעיה בצורה אחרת הולמת יותר.

יגאל שמעון: זו ועדת חובה?

עו"ד סולברג: לא זו ועדת רשות אבל זה לא....

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: סליחה, אף אחד לא אמר שהיא זומנה בעל פה לישיבה הזאת, גם זה לא נאמר. היא לא זומנה.

יגאל שמעון: להבא בוא נעשה את זה, אבל למה לפגוע עכשיו?

אמיר כוכבי: יגאל, אמרנו כמה פעמים להבא ודברים לא קורים. כמו שאמרנו להבא בישיבה הקודמת לגבי הוועדה לתכנון ובנייה.

יחיאל דמארי: למה לפגוע עכשיו? בואו נעביר את זה.

אמיר כוכבי: כמו גם וועדות אחרות. אז זה לא עובד מתי שאתם רוצים, יש וועדות

עירוניות, חלקן סטטוטוריות, חלקן ברשות, אתם לא יכולים להחליט את מי אתם מזמינים ואת מי לא. זה לא עובד ככה. ואתה יודע למה? כי יש לי תיעוד של חבר קואליציה שאומר שנציגים של סיעת קצב לא יוזמנו לדיונים אצלו, זה למה. והדברים האלה לא יעברו בשקט, בטח לא כשאתם מספיק לא חכמים כדי לכתוב את זה בפרוטוקול.

יחיאל דמארי: אני חושב שצריך להעביר את זה. שליחה, אני אומר את זה עכשיו, נעביר את זה, ופעם הבאה ידאגו שכולם יהיו, מה הקשר, בחייד? עוד פעם ועוד פעם? בינתיים זה. צריך להעביר את זה, כולם מסכימים להעביר את זה, הנה, כולם פה מסכימים.

יגאל שמעון: אתה מוכן לקבל את זה, אמיר? אתה עומד על הדרישה הזו?

אמיר כוכבי: לא, אני לא מוכן.

(מדברים יחד)

אמיר כוכבי: על מה אני עומד? שנציגי ציבור יקבלו זימונים לדיונים של הוועדות שהם

חברים בהם? בוודאי שאני עומד על זה? בוודאי שאני עומד על זה?

יגאל שמעון: טוב, תודה רבה. הישיבה הסתיימה.

יחיאל דמארי: מה תודה?

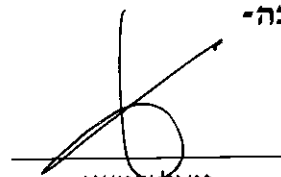
יגאל שמעון: זה עובר לישיבה הבאה.

יחיאל דמארי: תעלה את זה להצבעה.

ניצה משה: אי אפשר להצביע.

יגאל שמעון: תודה רבה, אני מודה לכולם אני מתנצל.

- סוף הישיבה -

יגאל שמעון
סגן מ"מ ראש העירייה

ניצה משה
מרכזת ישיבות המועצה